

GARY GIBBS

O mărturie care cucerește

Metode dinamice de a-ți împărtăși credința

Traducere

Loredana Sîrbu

și

Gianina Floricel

Titlul în original: *Winsome Witnessing*

Copertă: Liliana Dincă

Redactare: Alina Badea

Corectură: Florica Gheciulescu

Tehnoredactare: George Toncu

Copyright © Editura „Viață și Sănătate”, București, 2010

www.viatasisanatate.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GIBBS, GARY

O mărturie care cucerește: metode dinamice de a-ți împărtăși credința / Gary Gibbs; trad.: Loredana Sîrbu, Gianina Floricel. – București: Casa de Editură Viață și Sănătate, 2010

ISBN 978-973-101-394-7

I. Sîrbu, Loredana (trad.)

II. Floricel Gianina (trad.)

În memoria pastorului O. J. Mills și a
soției lui, Millie, de la care am învățat ce
înseamnă ***o mărturie care cucerește.***

Cuprins

Cuvânt înainte	7
1. Învinge-ți emoțiile	9
2. Cucerește-i fără să-i sperii	13
3. Remediu pentru Laodiceea.....	18
4. Cum să dezgheți bisericile înghețate.....	23
5. Cum să-I aducem lui Dumnezeu o bucurie dublă	28
6. Împarte-ți pâinea în șapte.....	36
7. Întâlniri plănuite de Dumnezeu	40
8. Locurile preferate ale pescarilor de oameni	43
9. Metoda lui Isus funcționează.....	52
10. Organizare pentru succes.....	62
11. Cum să conduci o persoană la Hristos.....	71
12. Cum să îți prezinți experiența personală.....	77
13. Studii biblice îmbogățite cu rugăciune și cu puterea Duhului Sfânt.....	80
14. Studiu individual sau studiu împreună?	84
15. Ce set de studii ar trebui să folosesc	91
16. Răspunsuri la întrebări dificile	99
17. Copiii mici și televizorul	108
18. Evită greșelile obișnuite.....	111

19. Ia-ți timp pentru oamenii pregătiți să studieze	118
20. Cum să-ți aduci prietenii la biserică	121
21. Depășirea obstacolelor ridicate în calea luării unei decizii	132
22. Semnale ale deciziei.....	135
23. Și acum, la lucru!	140

Cuvânt înainte

Mântuirea pe care ne-o dă Dumnezeu este tip „stereo”, adică scopul final al vieții este dublu și se cuprinde în cele două mari porunci menționate de Mântuitorul în Matei 22,37.39: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău” și „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți” . Noi venim la Domnul, ca răspuns la marea invitație: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă” (Matei 11,28). După aceea, noi plecăm în lucrare pentru Domnul, sub autoritatea Marii Însărcinări: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh.” (Matei 28,19)

Crucea, prin bara ei verticală și prin cea orizontală, este simbolul grafic al venirii la Domnul și al plecării în lucrare pentru El. Prin Fiul Său care a murit, Domnul a acoperit prăpastia făcută de păcat între cer și pământ și a coborât la noi spre a ne readuce în splendoarea Edenului. Tot la cruce, omul este îndemnat, pe linia orizontală, să lucreze pentru semenii lui și să fie preocupat de bunăstarea lor, întrucât și ei sunt membri ai familiei lui Dumnezeu (Ioan 19,26.27). Cartea aceasta se ocupă de aspectul „orizontal” al mântuirii: plecarea în lucrare pentru Dumnezeu.

Cei mai mulți oameni nu au așa mari emoții atunci când vin la Isus, cum au atunci când încearcă să le vorbească altora despre El, în veacul și în cultura noastră secularizate. Mulți se sperie chiar la gândul de a vorbi despre credința lor cu rudele sau cu prietenii. Totuși aceasta este o parte foarte importantă a experienței oricărui

creștin sănătos din punct de vedere spiritual. Pentru un credincios, singura cale de a avea o credință vie este aceea de a o împărtăși cu alții.

Nu-i așa că ai face orice ca să-i vezi pe cei dragi ai tăi în ceruri? Nu-i așa că ai face orice ca să vezi fețele lor zâmbitoare în mulțimea fericită care umblă pe străzile de aur, în razele strălucitoare ale prezenței Domnului? Este acesta lucrul pe care fiecare dintre noi și-l dorește cel mai mult? Dacă aceasta este prima prioritate a vieții tale, permite-mi să-ți pun o întrebare: Cum vor ajunge cei dragi ai noștri în cer? Noi știm că Isus este singura cale de intrare în țara binecuvântării. Dar, înainte ca să își predea viața lor Mântuitorului, oamenii trebuie să audă despre El. Așadar, cine le va vorbi despre El? Aici apare rolul nostru de *martori*. Așa ne numește Isus pe noi. Noi suntem scânteia care îi propulsează spre Paradis.

Probabil că ați avut, ca și mine, ocazii să mărturișiți, dar nu ați știut ce să spuneți. De multe ori, preferăm să nu spunem nimic decât să spunem ceva nepotrivit. Înghețați de frică, ne impunem tăcerea spirituală, în efortul de a nu-i deranja pe alții. Diavolul a prins milioane de creștini în capcana temerilor imaginare. Nu trebuie să ne mai lăsăm paralizați de îndoieli.

Această carte inspirată, pe care o ții în mână, te va ajuta să topești gheața care îi paralizează pe mulți credincioși și îți va dărui multă pace, încredere și sfaturi practice legate de modul în care să-ți împărtășești credința și să poți să dai ***o mărturie care cucerește***.

Am lucrat împreună cu Gary Gibbs, prietenul și colaboratorul meu, la câștigarea multor suflete timp de mulți ani, atât în țară, cât și peste hotare. Am avut multe de învățat din cunoștințele lui profunde despre arta lucrării misionare personale. El a dovedit aceste principii în laboratorul experienței, în calitate de profesor, evanghelist și martor pentru Isus. Citește această carte și vei vedea că roadele lucrării tale se vor înmulți și că vei fi plin de bucurie și entuziasm!

Doug Batchelor,
Președinte, Amazing Facts

Învinge-ți emoțiile

Un sentiment de teamă m-a cuprins în timp ce stăteam la colțul străzii și mă uitam la numărul mare de case înșiruite în lungul ei. Nu aveam nicio idee ce să spun la prima ușă! Fiind botezat de curând, eram convins că trebuie să vând cărți creștine. Și iată-mă în prima zi de lucru, cu „marfa” în brațe. Ce trebuia să fac acum? Ce mă făceam dacă îmi punea cineva o întrebare la care nu știam să răspund? Dar dacă mă alunga careva? O mie de întrebări îmi tulburau mintea. Am stat la colțul străzii vreo două ore până când m-am liniștit suficient, înainte să pot bate la prima ușă. Toate temerile mele s-au adeverit. Oamenii m-au tratat ca și când aș fi fost un refugiat sărac care voiam să mă mut în cartierul lor. Așa că am mers la ușa următoare. Acolo, am avut parte de același răspuns descurajator. Ușă după ușă mi se închidea în față. Nu am reușit nici măcar să dau *gratuit* vreo carte. O femeie în vârstă s-a retras repede în casă și mi-a aruncat pe jos cartea oferită gratuit. Nu ajunseseam nici măcar la jumătatea străzii și m-am decis să mă întorc acasă.

Dar nu am renunțat. Am găsit un prieten care obișnuia să vândă cărți. Săptămâna care a urmat, am mai încercat o dată, de data aceasta cu ajutorul prietenul meu John. El se străduia să mă impresioneze. La prima casă, a deschis larg ușa un om cu o înfățișare destul de inocentă. John ne-a prezentat:

– Bună ziua, eu sunt John și el e prietenul meu Gary. Noi facem vizite în această zonă cu intenția de a le arăta oamenilor cum să prevină delincvența juvenilă. Putem să intrăm?

Fără nicio ezitare, John s-a strecurat pe lângă omul nostru, a țâșnit direct spre canapeaua din sufrageria lui și s-a așezat imediat, afixând un zâmbet mare. Reușise să-mi arate cum să-mi fac intrarea în casele oamenilor! Din fericire pentru noi, bărbatul, fiind luat prin surprindere de invazia noastră neașteptată, s-a uitat la mine și mi-a zis:

– Păi... cred că poți să intri și tu.

Chiar dacă nu am adoptat toate metodele istețe învățate în ziua aceea, am descoperit totuși câteva modalități de a face vizite. Această m-a condus la una dintre cele mai interesante descoperiri pe care le-am făcut la începutul experienței mele creștine. Există pretutindeni în jurul nostru oameni care se roagă ca Domnul să le trimită pe cineva care să-i învețe adevărul Său.

În prima mea zi ca instructor biblic, m-am dus cu mașina până la un complex de apartamente, unde trebuia s-o vizitez pe Peggy. Aveam un cartonaș pe care scria că ea primise cândva revista *Semnele timpului*. Pentru că apartamentele nu erau numerotate, a trebuit să îl întreb pe un bărbat care lucra la o mașină dacă știa unde locuia Peggy. S-a întâmplat ca mecanicul acesta de ocazie, pe nume David, să fie tocmai soțul ei. Am intrat la ei în casă și le-am spus că aveam niște studii biblice fascinante care i-ar putea interesa. David s-a arătat cu totul surprins. El mi-a spus că își predase inima lui Dumnezeu nu cu mult timp în urmă. De luni de zile făcea eforturi deosebite ca să viziteze bisericile una după alta, din dorința de a descoperi care dintre ele respectă Biblia cu adevărat. Chiar în acea duminică, renunțase la căutarea lui zadarnică. El îmi spusese Domnului: „Nu reușesc să găsesc biserica Ta. Dacă vrei să mă conduci la poporul Tău, atunci trebuie să-i trimiți pe ei la mine.” Iar a doua zi, am apărut eu la ușa lor! David și Peggy au studiat Biblia cu mult sârg și au pus multe întrebări. La sfârșitul studiilor, s-au botezat amândoi.

La simpla auzire a cuvântului „misiune”, inimile creștinilor și ale necreștinilor deopotrivă sunt cuprinse de groază. Dacă-l pronunți într-un cerc de creștini, toți încremenesc instantaneu. Mimica feței lor seamănă atunci cu cea a unui oposum (mamifer marsupial ar-

boricol de mărima unei pisici, care trăieşte în America de Sud şi are blana cenuşie – n.r.) surprins de lumina farurilor maşinii, noaptea, pe un drum de ţară. Oricum oposumii sunt destul de urâţi şi la lumina zilei! Dar şi mai rău arată faţa unui creştin atunci când se simte încolţit de responsabilul cu lucrarea personală, care ţine o predică în Sabatul dedicat misiunii. Nu este o priveşte tocmai plăcută! Simţământul de incompetenţă, lipsa de cunoştinţe, frica de eşec şi o mulţime de alte gânduri negative îl paralizează. Mulţi se lasă biruiţi de aceşti demoni ai neîncrederii, în loc să-i biruie. Dar credinţa poate alunga frica şi ne poate elibera, ajutându-ne să simţim în vieţile noastre puterea Duhul lui Dumnezeu, care ne arată cum să facem lucrurile la care visăm de mult timp. Probabil că motivul pentru care nu experimentăm mai mult puterea lui Dumnezeu este acela că ne-am învăţat să fim comozi. Ce s-ar întâmpla dacă am cuteza să depăşim graniţele zonei noastre de confort?

Odată, am susţinut împreună cu nişte prieteni de-ai mei o serie de studii biblice la care participa şi Bob. Eu eram începător şi nu aveam pregătite mai dinainte decât câteva studii. După numai câteva lecţii, Dumnezeu a început să lucreze la inima lui Bob. Colegii lui de muncă au observat că era mai răbdător şi au început să-l întrebe despre schimbarea lui. Unul dintre colegii lui s-a arătat deosebit de interesat. Bob a început să împărtăşească studiile biblice cu el. Imediat după ce termina de studiat o lecţie, o împărtăşea săptămâna următoare cu prietenul lui. Bob era cu un singur studiu înaintea prietenului lui. Când a sosit ziua botezului, Bob a avut nespusa bucurie de a afla că prietenul său primea botezul în oraşul vecin.

Frica cea mai mare care-i cuprinde pe mulţi atunci când vine vorba de misiune, este aceea că nu au decât foarte puţine cunoştinţe. Ei şi-ar dori să aibă tot atâtea cunoştinţe câte are un profesor de teologie. Dacă aceasta te îngrijorează, atunci adu-ţi aminte de Bob. Ca să-i conduci pe alţii la Isus, nu trebuie decât să fii cu un mic pas înaintea lui. Cu siguranţă că nu e necesar să poţi reproduce din memorie întregul text ebraic sau grec. Şi, în definitiv, ți-au plăcut vreodată predicile în care s-a citat mult în ebraică sau în greacă? Este de ajuns să începi cu puţinele cunoştinţe pe care le deţii.

Prea mulți așteaptă să dobândească o bogăție de cunoștințe, pe care nu o vor putea câștiga decât atunci când vor împărtăși puținul pe care îl au. „Acela care începe cu *puțina cunoaștere* pe care o are, într-o manieră umilă, *împărtășindu-le altora ceea ce știe și căutând în același timp să cunoască mai mult, va descoperi că toate comorile cerului așteaptă să fie puse la dispoziția lui. Cu cât se va strădui mai mult să răspândească lumină, cu atât va primi mai multă lumină. Cu cât încearcă să le explice altora Cuvântul lui Dumnezeu, cu dragoste față de oameni, cu atât va înțelege el însuși mai clar acest Cuvânt. Cu cât vom folosi mai mult cunoștințele și ne vom exercita capacitățile pe care le avem, cu atât vom avea mai multe cunoștințe și o putere mai mare.” (Parabolele Domnului Hristos, pag. 354)**

Aceasta este o făgăduință mare. Secretul pentru a dobândi mai multe cunoștințe stă în a le împărtăși altora cunoștințele pe care deja le ai. Băiețelul cu doi pești și cinci pâini l-a dat lui Isus tot ce avea și a asistat la una dintre cele mai mari minuni care au avut loc pe pământ. Ce s-ar fi întâmplat dacă s-ar fi gândit că mâncarea era prea puțină pentru mulțimea înfometată? Mulți ar fi pierdut binecuvântarea unei minuni extraordinare. Mă întreb câte minuni nu pierdem din cauză că dăm ascultare temerilor noastre.

Nu există o metodă mai eficientă de a învăța adevărul decât aceea de a ajuta pe altcineva să-l înțeleagă. Atunci când dau mărturie înaintea oamenilor și studiez cu ei, Dumnezeu îmi dă înțelepciune și îmi clarifică adevărul, lucru care nu se întâmplă în alte ocazii. Sunt ocazii când ideile noi dau năvală și sunt nevoit să mi le notez, ca să nu le uit. Dacă vrei să cunoști Biblia și să simți bucuria de a lucra pentru Domnul, nu te lăsa ispitit de Satana, ca să privești la slăbiciunile tale. Permite credinței să-ți domolească emoțiile și apoi dă-te un pas înapoi, ca să vezi minunile săvârșite de Dumnezeu în viața ta, prin intermediul **mărturiei care cucerește**.

* N.R. Numărul paginii, la toate citatele din E. G. White, este cel din original, ediția în limba engleză; sublinierile aparțin autorului cărții, în cazul în care nu se specifică altceva.

Cucerește-i fără să-i sperii

Aș vrea să dau aici un exemplu stânjenitor despre cum să *nu* facem lucrare misionară. Înainte de a vă povesti această experiență, trebuie să recunosc că mare parte din ceea ce știu despre **mărturia care cucerește** am învățat din multele greșeli de care nu îmi place să amintesc. Una dintre primele mele gafe a avut loc atât de repede după botez, încât cred că nici nu mi se uscaseră bine părul! Aveam șaptesprezece ani și locuiam împreună cu părinții mei. Mama se căsătorise de curând cu Ben, care s-a dovedit a fi alcoolic și care se împotriva foarte mult noii mele credințe.

Plin de avânt, m-am decis să vorbesc despre noua mea credință cu tatăl meu vitreg. Am tras concluzia că el era așa de încăpățânat, încât era necesar să folosesc argumentele cele mai tari. Atunci, i-am dat de știre, cu mare râvnă, că liderul bisericii lui este Antihristul însuși. Ce lipsă de tact! Dintr-un motiv neînțeles, Ben nu primea nimic. *Ei bine*, mi-am zis în sinea mea, *unii oameni se vor decide pentru Hristos în ultimele clipe ale ceasului strămtorării finale*. Și m-am gândit că era potrivit să îi dau un semn clar că, într-o zi, avea să-mi dea dreptate și că va ajunge la credința mea. Prin urmare, fără să iau seama la teologia mea greșită și la metodele mele neînțelepte, i-am spus că, în vremea sfârșitului, Antihristul va coborî foc din cer ca să dovedească faptul că el este conducătorul rânduit de Dumnezeu. Apoi l-am avertizat solemn să nu se lase păcălit.

Ben asculta cu mare atenție, iar mai târziu am înțeles, din mărturisirile lui, că era pur și simplu șocat. Reacția lui m-a lăsat însă să

înțeleg că nu am reușit să-l impresionez: „Dacă voi întâlni un om care să reușească să coboare foc din cer, atunci am să mă duc la el să-i strâng mâna și să-i spun că el e omul lui Dumnezeu!”

Am socotit atunci că dețineam suficiente dovezi ca să conving un juriu întreg că acest om era imposibil de mântuit. Era iremediabil! Și i-am spus cuvântul acesta în față. Înainte să ne dezmeticim bine, ne-am pomenit țipând unul la altul. (Mă bucur că firea mea s-a schimbat de atunci!) Cearta s-a încins atât de tare încât, în dorința mea de a salva sufletul lui Ben, eram pe punctul să ne omorâm unul pe altul! Eram atât de dornic să-l salvez, încât, în zelul meu naiv, aș fi fost în stare să-l omor și apoi să l-l duc lui Isus, ca pe un trofeu câștigat prin mărturisirea adevărului lui Dumnezeu!

Mama ne-a despărțit, iar eu am ieșit din cameră înfuriat. Atunci am auzit glasul lui Dumnezeu care mi-a spus că trebuie să-mi cer iertare, fără nici un argument în favoarea mea. M-am împotrivit mult acestui îndemn. Îmi spuneam că, dacă Ben nu ar fi fost atât de îndărătnic, nu i-aș fi spus cuvintele acelea. Din fericire, Domnul mi-a domolit supărarea și m-am dus la Ben și i-am cerut iertare cu sinceritate și din toată inima. Probabil că și lui i-a fost greu să mă ierte, însă ne-am împăcat și am reînnoat relația. Mai târziu, când a trebuit să ia decizia dificilă de a urma un tratament pentru alcoolism, am fost singurul din familie pe care l-a ascultat.

Relațiile sunt esențiale, dacă ne dorim să schimbăm viața oamenilor. La începutul vieții creștine, credeam că toți îmi vor fi recunoscători pentru că le-am descoperit adevărul. Nimic mai greșit! Rezultatele slabe pe care le aveam îmi confirmau faptul că foloseam muniția într-un scop greșit. Mulți fac această greșeală amarnică. Un evanghelist începător mi-a mărturisit că, pentru a avea succes, singurul lucru pe care era convins că trebuia să-l facă era să scoată un afiș publicitar în care să specifice că el ținea seminare biblice. El credea că oamenii de-abia așteptau să intre în sala de conferințe și apoi în apa botezului! A fost tare dezamăgit de rezultatele slabe ale predicilor lui care se adresau în primul rând minții și logicii.

Aceasta este greșeala comună a celor mai mulți misionari începători. Ne propunem să convingem mintea și conștiința oamenilor,

dar dăm uitării inima. Inima este sediul emoțiilor. Este locul unde se iau de regulă deciziile de schimbare a vieții. Este adevărat că trebuie să echipăm mintea și conștiința cu adevărul cel veșnic, însă tot atât de adevărat este că trebuie să apelăm la inima oamenilor, pentru ca ei să ajungă la convingere și să ia o decizie. „Când adevărul este susținut numai de conștiință, în timp ce inima nu este mișcată și făcută să-l primească, doar mintea este influențată. Dar când adevărul este primit în inimă, el trece dincolo de conștiință, iar principiile lui curate iau sufletul în stăpânire... Duhul Sfânt îi descoperă minții frumusețea adevărului și pune adevărul în inimă, pentru ca puterea lui transformatoare să fie văzută în caracter.” (*Evangelizare*, pag. 291)

Mărturia care cucerește înseamnă mai mult decât un mod de a-i spune cuiva că Isus vine în curând. Unii cred că împlinesc Marea Însărcinare dacă scriu adevărul despre Sabatul zilei a șaptea și despre identitatea lui Antihrist pe panouri publicitare sau în anunțuri publicitare.

Dintre toate metodele pe care le avem, atacarea oamenilor cu texte biblice este, probabil, metoda cea mai rea de a da mărturie. În timpul Reformei, câțiva protestanți zeloși au luat hotărârea de a duce adevărul la toți oamenii.

„Ca urmare, într-o noapte au așezat în toată Franța pancarte în care atacau liturgia. Dar, în loc să facă să înainteze Reforma, acest act de un zel necontrolat și greșit plănuit a adus ruină nu numai peste propagatorii ei, ci și peste prietenii credinței reformate din întreaga Franță. Ea a dat romaniștilor ceea ce ei doriseră de multă vreme – un pretext pentru a cere distrugerea totală a ereticilor, ca agitatori primejdioși pentru stabilitatea tronului și pentru pacea națiunii.” (*Tragedia veacurilor*, pag. 224, 225)

Mi-e teamă că ne înșelăm atunci când socotim că, în lucrarea personală, trebuie să imităm metoda folosită de evangheliștii publici, de a predica cu putere. Lucrul pe care îl omit cei mai mulți este acela că evangheliștii leagă relații cu oamenii, fapt care le câștigă dreptul de a le împărtăși adevărul. Când predică, evangheliștii au o tărie de leu, dar când fac vizite personale, vorbesc blând ca un miel.

Motivul pentru care eforturile noastre misionare nu au mai mult succes este acela că neglijăm să construim relații. Am reușit să ajung la mintea lui Ben în clipa în care m-am adresat inimii lui. Este nevoie să accentuăm mai mult faptul că trebuie să ne adresăm inimii oamenilor dacă dorim să îi câștigăm pentru Hristos. Cei veniți de curând la credință ne-ar fi recunoscători dacă i-am învățat lucrul acesta imediat ce ies din apa botezului.

La câțiva ani după nereușita mea de a-mi împărtăși credința, am dat peste un sfat al unui evanghelist de succes. Am aflat că putem fi mai eficienți dacă vom găsi metode de a aborda oamenii, vorbind inimilor lor. Iată câteva gânduri despre **mărturia care cucerește**, pe care este bine să le reținem. Citește aceste declarații și notează multe metode practice pe care le putem folosi pentru a atinge inima oamenilor flămânzi după Hristos.

„Succesul vostru nu va depinde așa de mult de cunoștințele și de realizările voastre, cât de abilitatea voastră de a găsi calea spre inimi. Fiind sociabili și apropiindu-vă de oameni, puteți orienta cursul gândurilor lor mai repede decât prin discursul cel mai abil.” – (*Slujitorii Evangheliei*, pag. 193)

„În timp ce slujea celor săraci, Isus *Se gândea* și la modalitățile de a ajunge la cei bogați. El *căuta să facă cunoștință* cu fariseul bogat și cultivat, cu evreul nobil și cu conducătorul roman. El *accepta* invitațiile lor, *participa* la sărbătorile lor, *asculta* care erau interesele și preocupările lor, *pentru a avea acces la inimile lor* și a le descoperi bogățiile nepieritoare.” (*Divina vindecare*, pag. 24, 25)

„Este nevoie să ne apropiem de oameni prin eforturi personale. Dacă am petrece mai puțin timp predicând și mai mult timp în *lucrarea personală de slujire*, s-ar vedea rezultate mai mari. Celor săraci trebuie să li se ușureze povara, cei bolnavi să fie îngrijiți, cei întristați și cei care au pierdut pe cineva drag să fie mângâiați, cei neștiutori instruiți, cei lipsiți de experiență sfătuiți. [...] *Însoțită de puterea de convingere, de puterea rugăciunii și de puterea iubirii lui Dumnezeu, această lucrare nu va fi și nici nu poate fi lipsită de roade.*” (*Divina vindecare*, pag. 143, 144)

„*Mergeți la vecinii voștri, rând pe rând, și apropiați-vă de ei până când inimile lor se încălzesc de preocuparea voastră neegoistă și*

de dragostea voastră. *Simțiți împreună cu ei, rugați-vă* pentru ei, *căutați* ocazii să le *faceți bine* și, dacă puteți, strângeți-vă câteva persoane laolaltă și *vorbiți* minții lor întunecate *despre Cuvântul lui Dumnezeu.*" (*Review and Herald*, 13 martie 1888)

Stabilirea de relații este într-adevăr secretul unei mărturii pline de succes. În prezent, o campanie de evanghelizare este socotită a fi bună, dacă la final se botează zece, douăzeci sau patruzeci de persoane. Dacă o sută de persoane își predau viața lui Dumnezeu, suntem nemaipomenit de bucuroși. Dar ce s-ar întâmpla dacă majoritatea membrilor noștri ar sluji cu inima plină de dragoste față de Dumnezeu? Această dragoste, însoțită de puterea convingerii și a rugăciunii, va aduce un rod uimitor de bogat. Iată o făgăduință în acest sens. „Dacă ne-am smeri înaintea lui Dumnezeu și am fi buni, cu purtare aleasă, cu inimă gingașă și plini de milă, ar fi o *sută de convertiri* la adevăr acolo unde acum nu este *decât una.*” (*Mărturii*, vol. 9, pag. 189)

Creșterea bisericii va fi uluitoare!

STRATEGIE PENTRU **MĂRTURIA CARE CUCEREȘTE**

PUBLICUL: „Mergeți la vecinii voștri rând pe rând.” (*Review and Herald*, 13 martie 1888)

SCOPUL: „A găsi calea spre inimi.” (*Slujitorii Evangheliei*, pag. 193)

METODA: „Să ne apropiem de oameni.” (*Divina vindecare*, pag. 143, 144)

PROCEDEE: „Simțiți împreună cu ei..., rugați-vă pentru ei, căutați ocazii să le faceți bine... și vorbiți minții lor întunecate despre Cuvântul lui Dumnezeu.” (*Review and Herald*, 13 martie 1888)

NU UITA: „Puterea de convingere, puterea rugăciunii și puterea iubirii lui Dumnezeu.” (*Divina vindecare*, pag. 143, 144)

REZULTATE: „O sută de convertiri la adevăr acolo unde acum nu este decât una.” (*Mărturii*, vol. 9, pag. 189)

Remediu pentru Laodiceea

Consider că experiența pe care am avut-o, la un an după ce am devenit creștin, a constituit un punct de cotitură în viața mea. Într-o dimineață devreme, eram în camera mea și citeam din Apocalipsa 3,14-22 cuvintele adresate de Isus ultimei biserici. Atunci Duhul lui Dumnezeu a vorbit cu putere conștiinței mele. Am fost copleșit de convingerea că, fără intervenția neîntreruptă a lui Dumnezeu, destinul meu inevitabil era acela de a rămâne un laodiceean pierdut. Nu-mi puteam închipui o soartă mai cumplită. Am căzut pe genunchi și l-am cerut lui Dumnezeu, cu sinceritate, să facă tot ce poate ca să mă ferească de această autoînșelare fatală.

La scurt timp după aceea, Dumnezeu a început să mă pună în situații în care să le pot vorbi altora despre Hristos. Am început să vând literatură creștină, iar după aceea, am trecut la susținerea de studii biblice. Astăzi sunt evanghelist și pastor hirotonit.

Când mă gândesc la ultimii douăzeci și cinci de ani din viața mea, observ multe ocazii în care Dumnezeu a folosit lucrarea mea de mărturisire pentru a ațâța focul plăpând al credinței mele firave. Dacă eram ispitit să mă descurajez, dădeam peste o persoană descurajată și îi spuneam exact cuvintele pe care eu aveam nevoie să le aud. Dacă eram nemulțumit de frații mei de credință, Dumnezeu mă ducea la o persoană mâhnită din cauza sfinților și îi ofeream încurajare. Dacă eram tentat să mă mulțumesc cu o viață de credință mediocră, întâlneam un om a cărui viață fusese distrusă din cauza

unor decizii ireparabile. Lucrarea de slujire a altora a fost în mod repetat răspunsul direct pe care mi l-a dat Dumnezeu la rugăciunea de a mă feri de spiritul laodiceeanului.

Este adevărat că lucrarea de slujire cu normă întreagă nu este dorința lui Dumnezeu pentru fiecare dintre noi, însă slujirea creștină este antidotul necesar pentru fiecare laodiceean. „Tratamentul cel mai bun pe care îl poate da biserica nu constă în predicare, ci în planificarea unei lucrări pe care să o facă cei nou-converșiți. Dacă este pus la lucru, cel descurajat va uita curând de descurajarea lui, cel slab va ajunge puternic, cel neștiutor va ajunge inteligent și toți vor fi pregătiți să prezinte adevărul cum este el în Isus.” (*Evanghelizare*, pag. 356)

„Când căutăm să-i câștigăm pe alții pentru Hristos, când simțim o responsabilitate pentru mântuirea lor și ne rugăm pentru ei, inima noastră va fremăta de puterea înviorătoare a harului lui Dumnezeu, sentimentele vor radia de mai mult zel divin și întreaga noastră viață de credință va deveni mult mai reală, mai zeloasă și mai plină de spiritul rugăciunii.” (*Parabolele Domnului Hristos*, pag. 354)

Ești mort din punct de vedere spiritual? Atunci ține un studiu biblic. Activitatea aceasta te va motiva să te rogi mai mult. Nu cunoști Biblia? Ține un studiu biblic. Vei cerceta Scriptura ca niciodată mai înainte. Este biserica ta lipsită de viață și neprimitoare? Îndeamnă-i pe membri să țină studii biblice; atunci vor simți din nou în inimă dragostea dintâi. „Dumnezeu îl invită pe fiecare membru al bisericii să intre în slujba Sa. Adevărul care nu este trăit, care nu este împărtășit altora, își pierde puterea dătătoare de viață, puterea lui vindecătoare.” (*Mărturii*, vol. 8, pag. 47)

Trăim într-o vreme în care este esențial să le explicăm altora Cuvântul lui Dumnezeu. În jurul nostru sunt oameni nedumeriți, care rătăcesc în viață fără țintă. Mulți dintre ei se vor pierde, dacă nu ni-i facem prieteni, dacă nu ne rugăm și nu lucrăm pentru ei. „Mulți oameni ruinați ar fi putut totuși să fie salvați, dacă vecinii lor, oameni obișnuiți, ar fi făcut un efort personal pentru ei. Mulți așteaptă ca cineva să li se adreseze direct. Chiar în familie, între vecini, în orașul în care trăim, este de lucru pentru noi, ca misionari ai lui Hristos.” (*Hristos, Lumina lumii*, pag 141)

Ideea aceasta este greu de acceptat! Ne este mai simplu să apucăm pe urma lui Iona și să ne convingem pe noi înșine că Dumnezeu știe că nu acesta este darul *nostru*. Cu siguranță că El nu se biziue atât de mult pe noi și că poate găsi alt mijloc prin care să ajungă la vecinii noștri.

Categoric că Dumnezeu folosește o mare varietate de căi pentru a ajunge la oameni, însă El vrea să ne folosească pe *noi*. Efectul cumulat al diversității de mijloace îi determină pe oameni să vină la Hristos. Marii lucrători cu sufletele, precum Pavel, au recunoscut acest adevăr. El a spus: „Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească.” (1 Corinteni 3,6)

Partea noastră în mântuirea altuia este mai importantă decât ne dăm seama. S-ar putea ca tu să fii singura persoană cunoscută care, prin personalitatea ta și experiența ta de viață, să fii un prieten adevărat pentru cineva anume. Câte persoane pe care le cunoști îți sunt prieteni suficient de apropiați, ca să îți schimbe viața în mod semnificativ? Probabil că, asemenea celor mai mulți oameni, vei răspunde că poți să numeri pe degete prietenii apropiați. La fel se întâmplă și cu cei pierduți. Câte persoane vor reuși să cunoască în viață pe cineva care să-L cunoască pe Hristos și adevărul Său și să facă un efort să îi câștige? În lipsa influenței tale, toate celelalte elemente pe care le-ai așezat pe cărarea lor s-ar putea să nu aibă niciun efect. Contribuția ta este semnificativă.

Trebuie să ne oprim, de asemenea, și asupra problemei spiritualității noastre. Creștinii care nu le vestesc altora Evanghelia, aduc un prejudiciu bisericii lor și o lasă să intre în declin. „Însăși viața bisericii depinde de credințioșia cu care îndeplinește această însărcinare dată de Domnul. A neglija această lucrare înseamnă, cu siguranță, a cădea în slăbiciune și a ajunge la decădere.” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 825)

Bisericile noastre sunt pline de oameni care doresc să fie activi din punct de vedere spiritual. Atunci de ce suntem atât de inerți sufletește, cu toate că ne rugăm, cântăm și ne închinăm foarte mult? De ce sunt bisericile pline de muribunzi și nu de o armată puternică de martori eficienți? Nu cumva pentru că nu am reușit să înțelegem

că putem crește spiritual numai atunci când purtăm povara sufletelor pierdute? Numai atunci când ajutăm pe altcineva să înțeleagă Cuvântul, ne așezăm în poziția în care putem crește spiritual. „Pastorii să-i învețe pe membrii bisericii că, pentru a crește din punct de vedere spiritual, ei trebuie să-și aducă la îndeplinire misiunea pe care le-a încredințat-o Dumnezeu, aceea de a-i conduce pe oameni la adevăr.” (*Slujitorii Evangheliei*, pag. 200)

Înainte de revenirea Sa, Isus va revărsa Duhul Său în puterea Ploii Târzii, ca să ducem Evanghelia în lume. Ne rugăm deseori pentru venirea acestei zile. Studiem și citim cărți despre Ploaia Târzie. Dar care este condiția pentru revărsarea Duhului Sfânt?

„Marea revărsare a Duhului lui Dumnezeu, care luminează întregul pământ cu slava Sa, nu va veni până când noi nu le-am adus oamenilor lumina, pentru ca ei să știe din experiență ce înseamnă a fi împreună lucrător cu Dumnezeu. Când vom fi consacrați cu toată inima în slujba lui Hristos, Dumnezeu va recunoaște acest fapt, revărsându-și Duhul fără măsură, dar acest lucru nu va avea loc până când cea mai mare parte a membrilor bisericii nu vor fi împreună lucrători cu Dumnezeu.” (*Sfaturi pentru o slujire creștină eficientă*, pag. 253)

Duhul Sfânt vine peste cei care au experiență în lucrarea pentru Dumnezeu. Nu se poate altfel. Ploaia Târzie îi dă putere poporului Său să ducă Evanghelia în toată lumea, într-un mod uimitor și convingător. Ea nu ne înzestrează în mod supranatural cu *capacitatea* de a da mărturie. Ea *întărește mărturia* noastră cu o putere de convingere sporită.

În unele ocazii, oamenii îmi spun că biserica lor nu este pregătită să susțină o campanie de evanghelizare. Ei presupun că, mai întâi, este nevoie să aibă loc o reedeșteptare și să se îndrepte toate relele din biserică. Este adevărat că avem nevoie de reedeșteptare și reformă, însă nu este corect să gândim că ele vor avea loc în lipsa slujirii personale.

Motivul pentru care bisericile stagnează și sunt imature din punct de vedere spiritual este acela că membrii stau cu mâinile în sân de prea mult timp. Ei trebuie să își abată atenția de la ei înșiși

și să și-o îndrepte spre cei pierduți. Când frângem pâinea vieții ca să-i hrănim pe cei flămânzi cu sufletul, încetăm conflictele cu frații noștri de credință. Lucrarea de salvare a sufletelor rezolvă o mulțime de probleme.

„Dacă ar merge acolo unde nu există credincioși și ar lucra la câștigarea de suflete pentru Hristos, ar fi în curând atât de ocupați să proclame adevărul și să-i ajute pe cei suferinzi, încât n-ar avea timp să disece caracterul altora, n-ar avea timp pentru bănuieli rele și pentru a face cunoscute apoi rezultatele presupusei lor istețimi de a vedea dincolo de suprafață....

Ei vor uita de sine în dorința de a salva suflete. Ei vor vedea că este atât de mult lucru de făcut, că sunt atât de mulți semeni de ajutat, încât nu vor avea timp să caute greșeli la alții. Ei nu vor avea timp să lucreze pe partea negativă.” (*Mărturii*, vol. 8, pag. 82, 83)

Dacă ne dorim ca redeșteptarea și maturitatea spirituală să devină realitate, trebuie să lucrăm de la om la om cu necredincioșii. Trebuie să ieșim din culcușurile noastre calde și să învățăm cum să le împărtășim oamenilor Biblia. Redeșteptarea va cuprinde bisericile noastre atunci când cei mai mulți dintre noi vom studia personal Cuvântul lui Dumnezeu și atunci când îl vom explica și altora.

Cum să dezgheți bisericile înghețate

Odată, am fost invitat să vorbesc într-o dimineață de Sabat, într-o biserică mare. Când am intrat, am observat un fenomen interesant. Atunci când mă apropiam de cineva care trecea în direcția opusă, îl priveam direct în ochi ca să-i zâmbesc și ca să-i urez un Sabat fericit, însă el îmi evita privirea și trecea mai departe. „Știu că nu sunt atât de chipeș, încât să atrag privirea oamenilor, însă nu sunt nici chiar atât de urât!”, mi-am zis eu în sinea mea. „Oare mi-au rămas resturi de mâncare printre dinții din față”? M-am dus la toaletă să verific și mi-am dat seama că nu aceasta era cauza, așa că m-am întors în holul bisericii, ca să observ cum interacționau membrii între ei. Ceea ce am văzut m-a liniștit și m-a lăsat să înțeleg că nu eu aveam o problemă pe care toți se fereau să mi-o divulge. Dar nu m-a liniștit deloc faptul că ei evitau să se uite în ochii mei și, mai mult decât atât, nu se uitau unii în ochii altora. Da, erau câteva grupuri mici de persoane care stăteau de vorbă și care se simțeau bine împreună. Însă, de fiecare dată când se apropiau de o persoană necunoscută, întorceau capul în altă parte. Mă mir că nu dădeau unii peste alții, dat fiind că atât de mulți se purtau așa!

După această experiență, am formulat o teorie pe care am probat-o în numeroase biserici. Părerea mea este că motivul pentru care multe comunități sunt afectate de iarna siberiană este acela că membrilor le lipsesc deprinderile sociale de a aborda persoanele necunoscute. Un alt factor care contribuie la această stare este fap-

tul că mulți membri nu-i cunosc pe nume pe frații lor de credință. Și, decât să se pună în postura jenantă de a nu-și aduce aminte numele cuiva, preferă să îl evite.

Bisericile care excelează în lucrarea de câștigare de suflete au darul de a-i face pe oameni să se simtă iubiți. În lipsa acestei abilități, câștigarea de suflete nu poate avea succes, tot la fel cum un om paralizat nu poate câștiga o cursă la Jocurile Olimpice. Dacă vrem să fim martori eficienți, trebuie să știm cum să îi întâmpinăm pe oameni, cum să-i salutăm și cum să ne împrietenim cu ei.

Dacă stai de vorbă cu membrii unei biserici reci ca gheața, cei mai mulți dintre ei vor spune că sunt foarte prietenoși. Și chiar sunt prietenoși, dar numai unii cu alții. Puține biserici își recunosc această slăbiciune, la fel cum puțini oameni recunosc că le miroase urât gura. Vizitatorii nu sunt luați în seamă, în timp ce membrii se adună în grupuri mici și discută plini de voie bună. Bisericile cu adevărat prietenoase caută întotdeauna persoanele necunoscute din mijlocul lor și iau inițiativa de a intra în vorbă cu ele.

Una dintre cauzele fundamentale pentru care bisericile sunt înghețate este aceea că membrii lor sunt timizi sau nu au curajul să stea de vorbă cu persoane necunoscute. De regulă, vei putea să încâlzești acești sfinți reci oferindu-le instruire despre cum pot să converseze cu alții. Iată mai jos câteva sugestii simple, aranjate pe patru subiecte de discuție: familie, ocupație, religie, mărturie.

Familie Ce mai face familia ta?
 Te-ai născut în această zonă?
 În ce zonă ai crescut?

Ocupație Cu ce te ocupi?
 De când lucrezi acolo?
 Ești angajat(ă)?
 Îți place acest loc de muncă?

Religie Ce religie ai?
 Ești (metodist) de multă vreme?

La ce biserică mergi?
Mergi acolo împreună cu familia ta?

Mărturie Înainte să devin creștin, viața mea era...
Am devenit creștin atunci când...
De când am devenit creștin...
De curând, am studiat împreună cu prietenii mei
câteva lecții biblice foarte interesante. Vrei să
participi și tu?

(Notă: Vorbește mai mult despre Evanghelie decât despre modul în care ai devenit adventist.)

Îți ofer aici un exemplu de discuție pe care o poți încerca data viitoare când faci cunoștință cu un vizitator al bisericii. (O poți adapta și o poți folosi cu aproape orice persoană necunoscută.) Întinde mâna spre persoana necunoscută, zâmbește și spune: *Bună ziua, mă numesc ____*. Cei mai mulți oameni îți vor spune cum îi cheamă. Dacă nu, întreabă: *Cum vă numiți?*

*Încântat de cunoștință. V-am văzut astăzi în biserică și m-am gândit să vă salut. Locuiți în zona aceasta? Așteaptă răspunsul. Dacă găsești în răspuns un lucru de care te poți lega, atunci zăbovește asupra lui. Spre exemplu, dacă vizitatorul îți spune că locuiește în cartierul tău, atunci puteți să discutați despre acest lucru. Întrebarea care ar putea urma în mod firesc ar fi aceasta: *De când locuiți acolo? sau Cunoașteți familia Smith?**

După ce ai abordat pe îndelete subiectul familiei, poți să treci la următorul subiect, dacă timpul și contextul îți permit. La finalul discuției, poți să spui următoarele: *Mi-a făcut plăcere să stăm de vorbă. Ne vedem săptămâna viitoare*. Sau poți face un pas înainte și poți să-i faci cunoștință vizitatorului cu o altă persoană. Încearcă să-l inviți la masă.

Pentru a ilustra modul în care acest remediu simplu poate schimba nivelul de sociabilitate al unei biserici și potențialul ei pentru lucrare misionară, vreau să îți povestesc despre o biserică destul de mare, ai cărei membri s-au gândit să poarte ecusoane cu numele lor.

În fiecare Sabat, la avizierul bisericii erau prinse aceste ecusoane. Când intrau în biserică, membrii își prindeau în piept ecusoanele cu numele lor, iar vizitatorii luau ecusoanele goale și-și treceau pe ele numele lor. Mai târziu, membrii bisericii mi-au povestit că lucrul acesta a produs o schimbare radicală în relația dintre ei și în abilitatea lor de a-i câștiga pe oameni. Membrii au început să îi caute instinctiv pe cei care aveau ecusoane scrise de mână. Membrii mai vechi au început să stea de vorbă cu noii veniți și au început să se împrietenească. Desigur că metoda aceasta nu este necesară într-o biserică cu doisprezece membri, decât în cazul în care toți suferă de Alzheimer. Dar, dacă biserica are mai mult de o sută de membri, metoda merită încercată.

O altă modalitate bună de a crea o atmosferă caldă și prietenoasă, care este mai comodă decât cea cu ecusoanele, este aceea de a afișa la avizierul din holul bisericii fotografiile tuturor membrilor împreună cu numele lor. De fiecare dată când nu reușești să-ți aduci aminte numele unei persoane, te duci și consulți această resursă utilă. Atunci vei reuși să îi saluți, rostindu-i fiecăruia numele, și vei reuși să ai o discuție plăcută.

Într-un Sabat, am zăbovit puțin în holul bisericii mele după începerea serviciului divin. Nu mai era acolo decât diaconul de serviciu care trebuia să-i întâmpine pe cei întârziați. În clipa în care mă pregăteam să merg la amvon să predic, am observat că a intrat pe ușă un bărbat în blugi și în teniși. M-am dus la el și m-am prezentat. El mi-a spus că-l cheamă Charles și că a trecut prin fața bisericii noastre și s-a gândit să intre și să vadă cum erau serviciile divine la noi. Eu l-am întrebat dacă locuiește în zonă. El mi-a răspuns că lucra în armată și că se afla în oraș numai pentru câteva luni, pentru instruire la o bază locală a Forțelor Aeriene. Mi-a mărturisit apoi că se simțea stânjenit de faptul că era îmbrăcat în haine sport și n-ar fi vrut să deranjeze. Eu i-am spus zâmbind că era îmbrăcat lejer și că-l invidiam. I-am spus că eram pastor și că îmi plăcea îmbrăcămintea sport și, în felul acesta, l-am convins să rămână.

După serviciul divin, la ieșirea din biserică, i-am strâns cu căldură mâna lui Charles. Am profitat de ocazie și l-am invitat la mine la

masă, din dorința de a-l cunoaște mai bine. Bineînțeles că nu i-a fost ușor să accepte, mai ales pentru că era pentru prima dată în biserică noastră. În mod providențial, Bill aștepta la rând să dea mâna cu mine și se afla chiar în spatele lui Charles. Le-am făcut cunoștință, iar Bill s-a oferit bucuros să-l ia cu mașina lui și l-a ajutat să se destindă. Din fericire, Charles a acceptat și am petrecut împreună o după-amiază frumoasă.

Pe parcursul următoarelor săptămâni, Bill l-a adus pe Charles la biserică în fiecare Sabat și l-a dus la masă la diferiți membri. Membrii s-au purtat cu el cu multă iubire în acele luni de ședere în orașul nostru. Am aflat că era căsătorit cu o adventistă și că el nu era încă membru. După câteva luni, Charles s-a întors acasă și mi-a scris o scrisoare care m-a umplut de bucurie: „Soția mea este adventistă de douăzeci de ani și nu am acceptat niciodată convingerile ei. A fost nevoie de ospitalitatea bisericii dumneavoastră ca să înțeleg ce pierdeam pentru că nu eram adventist. Când m-am întors acasă, am început să studiez Biblia și acum sunt botezat. Vă rog să transmiteți mulțumirile mele tuturor membrilor dumneavoastră, care m-au ajutat să mă simt bine în biserică lor.”

Sunt nespus de recunoscător că m-am oprit ca să stau de vorbă cu Charles în acel Sabat. Sunt mai recunoscător pentru această biserică, în care membrii L-au lăsat pe Dumnezeu să lucreze prin ei ca să se împrietenească și să-l câștige pe Charles pentru Hristos. Dumnezeu vrea ca tu și biserică ta să faceți cunoștință cu vizitatorii. Ia-ți timp să înveți cum poți să stai de vorbă cu persoanele necunoscute. Atunci vei culege roade veșnice.

Cum să-I aducem lui Dumnezeu o bucurie dublă

Ani la rând am lucrat în primele linii în lucrarea personală de evanghelizare. Predicam în fiecare săptămână, țineam studii biblice, susțineam campanii de evanghelizare și îi conduceam pe oameni la Hristos. Apoi, am acceptat chemarea de a-i învăța pe alții cum să facă ceea ce Dumnezeu m-a învățat pe mine. În fiecare săptămână, mergeam cu avionul în diferite zone ale țării, ca să susțin seminare despre mărturia care cucerește. Activitatea aceasta îmi aducea multă satisfacție, dar, la un moment dat, am observat că nu mai aveam timp să câștig suflete. Îmi petreceam tot timpul cu prezentări în care le spuneam sfinților cum să fie martorii lui Dumnezeu, însă eu încetasem să dau mărturie. Mi-am dat seama că nu trebuie să mai continui așa.

Aveam un program extrem de încărcat și I-am cerut lui Dumnezeu să cunosc o singură persoană care să vrea să studieze Biblia cu mine. Sabatul următor, la biserică, am făcut cunoștință cu o persoană care a acceptat oferta mea de a studia Biblia. Cercetarea Cuvântului lui Dumnezeu ne-a adus multă bucurie, iar persoana respectivă s-a botezat după șase luni. Pentru că nu doream să trândăvesc în restul anului, I-am cerut lui Dumnezeu să mă conducă la altă persoană.

La scurt timp, am cunoscut un cuplu interesat. Mă aflam într-o papetărie și, la un moment dat, am trecut pe lângă o doamnă. După câțiva pași, mi-am dat seama că o cunosc de undeva. M-am oprit și m-am întors să o mai văd încă o dată. Chiar în clipa aceea s-a întors și ea și se uita atent la mine. I-am spus atunci:

- Parcă vă cunosc de undeva. Ne-am mai întâlnit cumva?
- Și eu am aceeași impresie, mi-a răspuns ea.

Ne-am apropiat și am încercat să descoperim puncte comune în trecutul nostru. Am aflat, în final, că ea vizitase în urmă cu câțiva ani biserica unde lucrasem ca pastor. La vremea aceea, era pe punctul de a divorța de fostul ei soț și s-au gândit că poate, dacă se vor întoarce la biserica în care ea crescuse, relația lor se va reface. Mi-am amintit că îi făcusem o vizită la locul de muncă. Din nefericire, căsătoria lor s-a destrămat, iar ea nu venise la biserică decât o dată sau de două ori. Acum era recăsătorită.

- Nu mai sunt pastor la biserica din acest oraș, dar este alt pastor care predică excelent. M-aș bucura dacă ați veni la biserică împreună cu soțul, i-am spus eu.

Brenda s-a arătat interesată și mi-a spus:

- Soțul meu și cu mine ne dorim să ne întoarcem la biserică. Dar nu ne-am decis încă la care dintre ele. De altfel, am vizitat săptămâna trecută librăria adventistă și am cumpărat câteva cărți pe care dorim să le citim.

Mi-am dat seama că ușa îmi era deschisă.

- Doamnă Brenda, am un set de studii biblice care sunt convins că vă vor fi de folos dumneavoastră și soțului. Hobby-ul meu este să țin studii biblice. Cu puțin timp în urmă, am terminat un set de studii cu o persoană și acum căutam pe altcineva. V-ar plăcea să le vedeți? am întreat-o eu.

Ea a fost de acord și mi-a lăsat numărul ei de telefon. Când am sunat-o, m-a invitat să-l cunosc pe soțul ei. În felul acesta, am început să studiem împreună, iar la sfârșit s-au botezat amândoi.

La începutul fiecărui an, Îl rog pe Dumnezeu să mă conducă la cel puțin o persoană cu care să studiez Biblia. Răspunsurile pe care le primesc la rugăciune mă fac să tresalt de bucurie. Găsesc pre-

tutindeni oameni interesați. Tot ce trebuie să fac este să Îi cer lui Dumnezeu să Îi scoată la suprafață. „Pretutindeni în lume, bărbați și femei privesc cu încordare spre cer. Rugăciuni, lacrimi și cereri se ridică din sufletele doritoare după lumină, har și Duhul Sfânt. Mulți se găsesc pe pragul Împărăției, așteptând doar să fie luați înăuntru.” (*Faptele apostolilor*, pag. 109)

Sunt convins că Dumnezeu este mulțumit cu mica mea țintă anuală, de o persoană. Oare nu este bucuria lui Isus aceea „de a vedea ființe răscumpărate prin jertfa Sa”? (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 142) Isus spune că tot cerul tresaltă de bucurie atunci când un singur păcătos se pocăiește (Luca 15,7). Anticiparea bucuriei celor răscumparați în cer L-a ajutat pe Mântuitorul nostru să găsească puterea de a îndura crucea (Evrei 12,2). De aceea, de fiecare dată când ajut chiar și numai o persoană să-L urmeze pe Dumnezeu, inima Cerului tresaltă de bucurie.

Ținta mea ca membru al bisericii este ca, în fiecare an, să conduc personal la apa botezului încă o persoană. Sarcina aceasta nu este inclusă pe fișa postului și nimeni nu-mi cere un raport. O fac pur și simplu pentru că sunt pastor. Sunt extrem de ocupat cu toate activitățile și nu mai am nevoie de o sarcină în plus, care să-mi aglomereze și mai mult programul. De fapt, dedic acestei activități o singură oră pe săptămână. Deci, de ce o fac? O fac, deoarece cred că Îi aduce bucurie lui Dumnezeu și deoarece sunt *convins* că îmi aduce mie bucurie.

Vreau să te provoc să-I aduci lui Dumnezeu o bucurie de două ori mai mare. Cum anume? Dumnezeu este nespus de fericit de convertirea ta. Atunci, gândește-te cum Se va simți când vei conduce o altă persoană la El. Prin câștigarea unei persoane în fiecare an poți să-I aduci o bucurie dublă. „Va fi mai multă *bucurie* în cer pentru *un singur* păcătos care se pocăiește.” (Luca 15,7)

Imaginează-ți ce impact am avea, dacă fiecare membru al bisericii și-ar pune această țintă! Numărul de membri ai bisericii noastre s-ar dubla într-un singur an. Chiar dacă numai jumătate dintre membri ar reuși să câștige câte o persoană, tot am cunoaște o creștere extraordinară și am fi bucuroși.

În acest scop, trebuie să ne schimbăm modul în care privim evanghelizarea. Nu ne putem pune ca țintă botezarea unui mare număr de oameni, asemenea unui evanghelist public. Dimpotrivă, trebuie să punem accentul pe câștigarea oamenilor unul câte unul. Dacă le cerem membrilor noștri să realizeze un număr mare de convertiri, cei mai mulți se vor speria și se vor ascunde și mai mult în bănci, lăsându-i pe evangheliști să facă treaba. Însă, dacă fiecare își pune ținta realistă de a lucra cu o singură persoană, atunci lucrul acesta nu mai pare atât de greu. „Tot așa, prin legături personale și tovărășie, se întâmplă ca oamenii să fie atinși de puterea mântuitoare a Evangheliei. Ei nu sunt mântuiți cu grămada, ci fiecare în parte. Influența personală este o putere.” (*Cugetări de pe Muntele Fericiților*, pag. 36)

Planul acesta este inspirat. Apostolul Pavel l-a folosit și, datorită lui, biserica primară a cunoscut o creștere uluitoare. „Și ce-ai auzit de la mine în fața multor martori, încredințează la *oameni de încredere*, care să fie în stare să învețe și pe alții.” (2 Timotei 2,2)

Observă metoda progresivă: Pavel a învățat pe cineva despre adevăr; după aceea, acest „martor” l-a învățat pe Timotei; la rândul lui, Timotei a primit instruire despre cum să-i câștige pe alții și despre cum să îi învețe să fie „oameni de încredere”; apoi, acești oameni de încredere trebuiau să meargă la alții și să-i învețe. Fiecare persoană câștigată și instruită, îi împărtășește Evanghelia altcuiva. Sub puterea Duhului Sfânt, acest plan dinamic a avut ca rezultat o creștere explozivă în biserica primară.

Și poate avea același rezultat și astăzi. Fiecare membru care câștigă o persoană pe an și o învață cum să câștige un suflet în cursul anului următor, contribuie astfel la creșterea bisericii. „Fiecare persoană care se alătură bisericii ar trebui să fie un nou instrument pentru realizarea marelui Plan al Mântuirii.” (*Mărturiile*, vol. 8, pag. 47)

Să descoperim împreună valoarea aproximativă a acestei creșteri exponențiale. În tabelul următor, am comparat numărul persoanelor câștigate de un evanghelist care botează 1000 de persoane pe zi cu numărul persoanelor câștigate de un membru care câștigă

o persoană în primul an și care apoi o învață cum să câștige în al doilea an o altă persoană. În fiecare an, fiecare persoană câștigă un om în plus:

	Un evangelist talentat câștigă 1000 de persoane pe zi	Credinciosul câștigă o persoană în primul an
după 1 an	365 000 convertiți	2 convertiți
după 2 ani	730 000 convertiți	4 convertiți
după 3 ani	1 095 000 convertiți	8 convertiți
După 4 ani	1 460 000 convertiți	16 convertiți
După 5 ani	1 825 000 convertiți	32 convertiți
După 8 ani	2 920 000 convertiți	256 convertiți
După 23 de ani	8 395 000 convertiți	8 388 000 convertiți
După 24 ani	8 760 000 convertiți	16 777 216 convertiți (aproape de două ori mai mult decât evangelistul)
După 25 ani	9 125 000 convertiți	33 554 432 convertiți (aproape de 3,75 ori mai mult decât evangelistul)
După 26 ani	9 490 000 convertiți	67 108 864 convertiți (de 7 ori mai mult decât evangelistul)

În numai 24 de ani, avem în biserică aproape de două ori mai mulți membri decât cei pe care i-ar câștiga evangelistul. Și toate acestea ca urmare a planului de a câștiga o singură persoană pe an. În acest tabel, persoana care câștigă cei mai mulți convertiți (după acest plan) este prima persoană. Ea câștigă 24 de oameni. Însă reacția în lanț are ca rezultat un câștig de milioane de persoane, deoarece prima persoană i-a învățat pe oamenii cu care a lucrat cum să câștige suflete și cum să-i învețe pe alții să câștige suflete. Avem o creștere numerică, dar și o creștere spirituală de o mai bună calitate în cazul fiecărui convertit.

Multe biserici au rămas de cel puțin un sfert de secol la același număr de membri care vin la biserică săptămână de săptămână și stau în băncile lor. Într-un an, se botează câteva persoane, iar anul următor un număr egal de persoane fie se mută, fie decedează. Nu înaintează deloc. Nu așa ar trebui să se întâmple cu biserica ta.

Această creștere exponențială este tocmai ceea ce ne spune inspirația că este posibil să se realizeze atunci când fiecare membru

dă mărturie celor pierduți. „Oriunde se înființează o comunitate, **toți membrii** ar trebui să se angajeze activ în lucrarea misionară. Ei ar trebui să viziteze fiecare familie din vecinătate și să îi cunoască situația spirituală. Dacă cei care se numesc creștini s-ar fi angajat în această lucrare de la data la care numele lor au fost scrise prima dată în registrele comunității [...] mii și mii de suflete ar sta astăzi împreună cu poporul păzitor al poruncilor lui Dumnezeu.” (*Mărturii*, vol. 6, pag. 296)

Creștinii din alte părți ale lumii cunosc deja această creștere extraordinară. În timp ce susțineam o campanie de evanghelizare în Filipine, am avut bucuria de a vedea intrând în apa botezului 13 000 de oameni. Acesta a fost rezultatul efortului colectiv al membrilor laici care țineau studii biblice, al întâlnirilor pe grupe și al seminarelor noastre publice. Astăzi, am primit un telefon de la o prietenă a cărei mamă locuiește în Manila, orașul în care am susținut această campanie de evanghelizare împreună cu Doug Batchelor. Ea dorea să-mi dea de știre că unul dintre noii convertiți, veniți în urma evanghelizării de anul trecut, a ținut primul seminar biblic la care au participat unsprezece persoane. Toate s-au botezat. Ne mai mirăm de ce crește biserica din Filipine atât de repede? Membrii noi își folosesc darurile pentru a răspândi Evanghelia.

Dar s-ar putea ca cineva să își spună: Probabil că această creștere masivă este posibilă numai în alte țări. Înainte să subestimăm evenimentele de peste ocean, trebuie să ne aducem aminte că membrii din această zonă lucrează după un plan, pe când noi, nu. Majoritatea membrilor laici se implică activ în lucrarea misionară. Putem conchide că noi, cei care trăim în țările dezvoltate, nu câștigăm mai mulți oameni, pentru că un procent foarte mic din numărul membrilor se implică în misiune?

Este adevărat lucrul acesta despre noi? „Sunt oameni care toată viața L-au cunoscut pe Hristos, dar n-au făcut niciodată vreun efort personal să aducă măcar un singur suflet la Mântuitorul. Ei lasă toată lucrarea pe seama slujitorului Evangheliei. Se poate ca acesta să fie bine înzestrat, dar nu poate face ceea ce Dumnezeu a lăsat în seama membrilor bisericii.” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 141)

Nu ne îndoim de faptul că în unele țări străine, mai mulți oameni sunt interesați de Evanghelie, întrucât nu sunt atât de mult înconjuțați de distracții. Dar au și ei greutățile lor. Când predic în țările din lumea a treia, descopăr că oamenii care iau decizie pentru adevăr trebuie adesea să aleagă între Dumnezeu și câștigarea existenței. Dacă analizăm bine, impedimentul acesta este mai mare decât problemele cu care se confruntă oamenii din societățile avansate tehnologic.

Adevărul este că, dacă majoritatea membrilor noștri nu vor înceta să neglijeze lucrarea misionară, vom continua să avem aceleași rezultate jalnice ca în ultimii ani. Nu contează în ce cultură suntem chemați să fim misionari. Toți trebuie să fie puși la lucru în aceste ultime ceasuri. Acum este momentul să iei decizia să te schimbi. Acum este momentul să-I aduci lui Dumnezeu o bucurie dublă.

Putem experimenta creșterea exponențială în America de Nord și în alte țări industrializate. Însă ea trebuie să înceapă cu mine și cu tine. Promiți astăzi să-L lași pe Dumnezeu să lucreze prin tine la câștigarea a cel puțin o persoană în anul care urmează? Este o țintă posibilă pe care te îndemn să o atingi. Nu vei reuși prin puterea ta. Dar poți coopera cu Cerul, depunând toate eforturile, rugându-te pentru suflete și dezvoltându-ți deprinderile de câștigare a sufletelor.

Dacă aceasta este dorința ta, te rog completează, cu rugăciune, următoarea declarație:

Dorința mea,

*Eu, _____, prin
puterea și harul lui Dumnezeu, îmi dedic viața
Lui și doresc să-I aduc o îndoită bucurie anul
acesta. Voi căuta să câștig o persoană pentru
Kristos și să o învăț cum să câștige un suflet
anul viitor. Am înțeles că este multă bucurie în
cer pentru un singur păcătos care se pocăiește și
oreau să sporesc bucuria lui Dumnezeu și a în-
gerilor.*

Semnătura

Data

Împarte-ți pâinea în șapte

Ofemeie își dorea foarte mult ca Dumnezeu să lucreze prin ea la câștigarea unui suflet. De aceea a participat la un curs îndelungat pentru misionari și s-a pregătit să țină studii biblice. La scurt timp, a găsit o bătrână care își dorea să studieze. A lucrat cu ea un an și nu și-a pierdut zelul deloc. Însă, în ciuda tuturor străduințelor și rugăciunilor ei sincere, nu a avut niciodată bucuria ca bătrânica să-L accepte pe Hristos. „Nu am de ce să-mi fac griji”, a mărturisit ea. „Prietena mea va accepta adevărul într-o zi.” Gândul acesta este încurajator, dar în glasul ei se simțea puțin că era decepționată. Tânjea să o vadă pe bătrânica aceea convertită prin efortul ei. Din cauza acestui eșec, nu a mai cutezat niciodată să țină studii biblice. Resemnarea aceasta nu este potrivită. Femeia aceasta a uitat să țină cont de două realități ale vieții – legea compensației și principiul curbei învățării.

Principiul curbei învățării afirmă că, atunci când achiziționăm o nouă deprindere, îndeplinirea unei sarcini ne ia mai mult timp decât îi ia unei persoane cu experiență. Un începător în lucrarea misionară nu va fi la fel de eficient ca o persoană care a ținut deja sute de studii biblice. El va face greșeli, nu își va pregăti elevii cu tot atâta atenție și nu va observa momentele prielnice pentru luarea deciziilor. Însă, cu timpul, vom dobândi experiență și roadele vor începe să apară. De aceea, începătorii trebuie să folosească legea mediilor pentru a avea succes.

Legea compensației afirmă că, dacă ți-ai propus să câștigi o persoană, atunci va trebui să lucrezi și să ții studii biblice cu mai multe persoane. Legea intră în acțiune de fiecare dată când lucrăm pentru Dumnezeu și este menționată în Biblie:

„Aruncă-ți pâinea pe ape și după multă vreme o vei găsi iarăși! Împarte-o în șapte și chiar în opt, căci nu știi ce nenorocire poate da peste pământ... Cine se uită după vânt nu va semăna, și cine se uită după nori nu va secera... Dimineața, seamănă-ți sămânța și, până seara, nu lasă mâna să ți se odihnească, fiindcă nu știi ce va izbuti, aceasta sau aceea, sau dacă amândouă sunt deopotrivă de bune.” (Eclesiastul 11,1-6)

Ce reprezintă pâinea în Scriptură? Ea este simbolul Cuvântului lui Dumnezeu sau al lui Isus (Ioan 6,35.51.63). Ce reprezintă apa? Masele de oameni (Apocalipsa 17,15). Având aceste indicii, citește următoarea parafrază a pasajului din Eclesiastul 11,1-6:

„Împărtășește Cuvântul lui Dumnezeu mai multor persoane și, după multă vreme, va aduce roade. Împarte Cuvântul la șapte persoane și chiar la opt. Nu te limita la o singură persoană, căci nu știi ce se va întâmpla. Nu aștepta să vină timpul ideal sau perfect pentru a vorbi despre Hristos, căci, dacă vei face așa, Diavolul va face tot ce-i va sta în putință ca timpul acela să nu vină niciodată și astfel nu vei câștiga suflete niciodată. Oriunde te afli, fie dimineața, fie seara, vorbește despre vestea bună a mântuirii, fiindcă nu știi ce va izbuti, studiul biblic cu această persoană sau cu cealaltă persoană, sau dacă amândouă studiile vor fi încununate cu decizia de a-L urma pe Hristos și adevărul Său.”

Seamănă pretutindeni invitația de a participa la studii biblice. Nu aștepta ca oamenii să vină la tine și să te roage să-i duci la biserică. Procedează la fel ca Isus: caută-i acolo unde se află. „El câștiga inima oamenilor, trăind între ei ca Unul care le dorea binele. El îi căuta pe străzi, prin case, pe corăbii, în sinagogă, pe țărmurile lacului și la ospățul de nuntă. Stătea de vorbă cu ei la ocupațiile lor zilnice și Se interesa de nevoile lor pământești. [...] Pentru a lucra cu toate clasele, trebuie să-i găsim pe oameni acolo unde sunt. Rareori ne vor căuta din proprie inițiativă.” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 151, 152)

Nu uita: „*Mulți așteaptă ca cineva să li se adreseze direct. Chiar în familie, între vecini, în orașul în care trăim, este de lucru pentru noi, ca misionari ai lui Hristos.*” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 141) Caută-i pe acești oameni. Cere-I lui Dumnezeu să-ți deschidă ușile ca să le oferi studii biblice *multor* oameni. Iar dintre acești mulți oameni, unul va da rod negreșit.

Acesta este unul dintre micile secrete ale succesului. Nu îl neglija. Dacă îți iei timp în partea cea mai bună a anului ca să studiezi Biblia cu o singură persoană și dacă ea nu se hotărăște pentru Hristos, atunci vei fi dezamăgit. Însă dacă vei studia cu câteva persoane și dacă una dintre ele se predă Domnului, atunci vei găsi bucuria și satisfacția care îți vor da energia necesară pentru a căuta altă persoană pe care să o aduci la Hristos.

Este necesar să-ți analizezi programul pentru a stabili câte studii biblice vei putea ține pe săptămână. Propune-ți să petreci o oră în casa fiecărei persoane care participă la studiul biblic. Câte ore pe săptămână poți pune deoparte pentru a-i căuta pe cei pierduți? Cei mai mulți oameni își pun deoparte trei sau patru ore pe săptămână în prima lună de activitate. Unele persoane cu care vei studia în acest răstimp vor renunța și atunci vei avea ocazia să-ți concentrezi atenția doar asupra celor rămași care sunt foarte interesați și care au cele mai mari șanse să-L accepte pe Domnul. După prima lună, vei putea să investești câteva ore pe săptămână.

Timpul necesar pentru pregătirea studiilor depinde de subiectele pe care le folosești și de cantitatea de informații pe care ai acumulat-o deja. Este clar că, în momentul în care ți-ai luat timp să pregătești un studiu, îți va fi tot atât de ușor să-l ții cu cinci persoane cum îți va fi cu o singură persoană. Cum spunea bunica mea: „Îmi e totuna dacă gătesc pentru zece sau pentru cinci oameni.” Pe măsură ce vei prezenta un studiu la mai multe persoane, vei ajunge să-l cunoști tot mai bine și îți va fi tot mai ușor să-l prezinți.

Instructorii biblici angajați cu normă întreagă trebuie să susțină studii biblice în cel puțin treizeci de case diferite pe săptămână. Dacă împărțim această normă pe fiecare zi, vom observa că Îi oferim lui Dumnezeu un timp de lucru rezonabil. Un studiu durează

aproximativ o oră. Dacă ții treizeci de studii, atunci lucrezi treizeci de ore pe săptămână. Instructorii biblici cu normă întreagă trebuie să-și propună să lucreze cel puțin patruzeci de ore pe săptămână: treizeci de ore pentru susținerea studiilor biblice, iar zece ore pentru pregătirea lor și pentru drumul până la persoanele interesate.

Prea mulți instructori biblici cu normă întreagă își risipesc energia în tot felul de servicii pentru biserică. Ei neglijează activitatea pentru care au fost angajați, și anume aceea de a ține studii biblice. Ei sunt instructori la Școala de Sabat, îi vizitează pe bolnavi, duc scrisori și fac o mulțime de alte treburi care nu sunt legate direct de slujba lor. Nu este de mirare că atunci când vine clipa ca biserica să le evalueze eficiența, constatarea este că nu sunt suficiente convertiri pentru a permite continuarea contractului de angajare.

Dacă ești angajat ca instructor biblic, asigură-te că te-ai înțeles cu biserica să te concentrezi pe ținerea de studii biblice și că nu te vei ocupa de toate celelalte lucruri care trebuie făcute. Pune-ți ca țintă treizeci de studii biblice pe săptămână și străduiește-te să o atingi. Dacă vei face așa și dacă vei parcurge tot setul de studii cu persoanele interesate, vei descoperi că Dumnezeu îți va da roade bogate pentru seceriș. Instructorul biblic eficient și cu experiență, care susține treizeci de studii biblice pe săptămână, ar trebui să constate în final că cincisprezece până la douăzeci de persoane se botează și își predau viața Domnului. Toți vor putea simți bucuria secerișului, dacă vor ține seama de principiul curbei de învățare și de legea compensației.

Întâlniri plănuite de Dumnezeu

În timpul devoționalului personal de dimineață, mă gândeam la persoanele care făceau parte din clubul de sănătate la care participam și eu. M-am rugat astfel: „Doamne, Tu știi că unul dintre motivele pentru care am venit la acest club a fost acela de a căuta sufletele pierdute și a le aduce la Tine. Am avut câteva ocazii de a da mărturie, dar nimeni nu pare a fi foarte interesat. Există vreo persoană interesată pe care nu am observat-o? Dacă da, Te rog să-mi atragi atenția asupra ei.”

Mai târziu, m-am dus la sala de gimnastică, să fac exerciții. După o oră de mișcare intensă, mi-am luat rucsacul și m-am îndreptat spre ieșirea din sală, gândindu-mă la dușul relaxant pe care îl voi face acasă. Atunci m-a strigat cineva pe nume:

– Domnule Gibbs!

M-am oprit și, când m-am întors, am văzut o tânără care lucra la recepție. *Oare ce s-a întâmplat?*, mi-am spus în gând.

– Pot să vă pun o întrebare? mi-a spus ea. Sunteți pastor, nu-i așa?

– Da, așa este, i-am răspuns, încercând să anticipez ce va urma.

– Soțul meu și cu mine suntem în căutarea unei biserici.

Apoi a continuat:

– Dumneavoastră în care biserică predicați? Ne-ar plăcea să vă facem o vizită.

Răspunsul acesta la rugăciune, primit imediat, m-a uluit. Parcă-L vedeam pe Dumnezeu zâmbind de reacția mea față de această în-

torsătură neașteptată. Cine știe de cât timp aștepta să Îi cer ajutorul și cât de mult Își dorea să trec la lucru imediat după rugăciune!

În altă ocazie, m-am rugat astfel: „Doamne, dacă vrei ca astăzi să-i vorbesc unei persoane, Te rog ajută-mă să văd lucrul acesta cu ușurință.” După câteva ore, mă aflu într-un avion cu foarte puțini călători și citeam o broșură despre revenirea Domnului. O însoțitoare de bord curioasă s-a apropiat de mine și m-a întrebat ce citesc. I-am spus despre ce citeam și, spre surprinderea mea, mi-a spus:

– Și pe mine mă interesează profeția biblică.

Am închis cartea imediat și am scris pe coperta din spate numele și adresa mea. I-am dat-o și i-am spus:

– Dacă o veți găsi interesantă și dacă vreți să aflați mai multe, scrieți-mi, vă rog, la această adresă.

Ea mi-a mulțumit și s-a întors în partea din spate a avionului. După aproape șaiszeci de minute, tânăra a venit radioasă la mine și, îngenunchind pe culoar, mi-a spus entuziasmată:

– Am citit-o pe toată și sunt de acord cu tot ce scrie în ea! Iată adresa mea. Vă rog să-mi trimiteți toate cărțile pe care le mai aveți.

Aceasta a fost o altă întâlnire plănuită de Dumnezeu care mi-a adus multă încântare. Stăteam pe scaun înmărmurit de dragostea Sa față de sufletele pierdute și de puterea rugăciunii.

Pasiunea lui Dumnezeu de a mântui sufletele pierdute este uluitoare. Altminteri, de ce l-ar păsa atât de mult de păcătoși? Isus a intrat în Ierihon, S-a apropiat de un dud și a rostit numele bărbatului care se cățăraseră în el cu câteva minute mai înainte. Deși nu-l mai întâlneau până atunci pe Zacheu, Isus îl cunoștea pe nume și a înțeles care era dorința arzătoare a inimii lui. Aceasta a fost o întâlnire plănuită de Dumnezeu prin Duhul Sfânt (Luca 19,1-5).

Dumnezeu îți va oferi și ție astfel de întâlniri uimitoare. Îți sugerez aici o temă interesantă. Începe să te rogi în fiecare dimineață ca Dumnezeu să-ți atragă atenția asupra oamenilor interesați de lucrurile spirituale. Când El îți răspunde la rugăciune, ia acest răspuns drept semn al dragostei Sale față de cei pierduți și al puterii Sale de a da curs cererilor tale cu privire la ei. Apoi folosește

întrebările despre familie, ocupație, religie și mărturie pentru a-ți împărtăși experiența personală și pentru a-i invita să studieze Biblia. Fă această rugăciune zi de zi, până vei vedea roadele. Apoi, roagă-te mai departe ca experiența aceasta să se repete.

Locurile preferate ale pescarilor de oameni

Am petrecut o parte din copilărie în Louisiana, unde se găsesc foarte multe lacuri și râuri și, bineînțeles, unde se practică mult sport acvatic. Având atâta apă în jur, copiii învață de mici să pescuiască și să înoate. Am făcut și eu de toate. Când am crescut, am trecut de la prinderea peștilor cu undița la urmărirea lor sub apă cu o butelie de oxigen în spinare și cu un tub pentru respirație în gură.

Într-o zi, făceam scufundări în apropierea unui chei din piatră, în apele turcoaz de la marginea orașului Panama (Florida), unde am locuit o vreme. Acesta era și locul preferat al pescarilor. Pe chei, stăteau cu undițele în mână o mulțime de pescari arși de soare, care nu știau că eu mă aflam la optsprezece metri sub nivelul apei și că treceam exact prin dreptul momelilor lor. În timp ce înotam liniștit, admirând frumusețea extraordinară a lumii subacvatice, mi-a atras atenția un obiect argintiu strălucitor. M-am apropiat și am descoperit un peștișor aproape mort cu un cârlig înfipt în el și o ață subțire, aproape invizibilă, care venea de sus.

M-am amuzat de faptul că, pe o rază de zece metri, nu se afla niciun pește pentru undița acestui pescar. Mai mult, curentul era atât de iute, încât toți peștii se ascuseseră într-un mic adăpost dintre stânci și nu le trecea prin gând să iasă de acolo. M-am gândit atunci la pescarii de pe chei care așteptau de câteva în soarele arzător ca să prindă măcar un pește. Știind cum stau lucrurile în adânc, mi-am

dat seama că vor o zi lungă și plictisitoare dacă nu le voi aduce eu puțină bucurie. Am întins mâna cu grijă ca să nu mă agăț de vreun cârlig, am prins undița și am tras cu putere de câteva ori. Mai târziu, când m-am urcat pe chei, i-am auzit pe pescari cum vorbeau despre un pește uriaș care mușcase momeala, dar care scăpase. Sunt convins că mărimea peștelui a crescut de fiecare dată când evenimentul a fost repovestit!

Pescarii au locurile lor preferate pentru pescuit. Ei prind mai mulți pești în acele locuri, deoarece știu ce le place peștilor să mănânce, când mușcă și unde le place să se odihnească și să facă cuib. Câștigarea de suflete se aseamănă mult cu pescuitul. Există locuri bune unde poți găsi întotdeauna mulți oameni pe care să-i aduci la Domnul.

După cum peștii sunt diferiți unul de altul și avem nevoie de momeli diferite pentru a-i prinde, tot la fel avem nevoie de metode diverse în lucrarea cu oamenii, întrucât și ei sunt diferiți. În acest capitol, voi prezenta câteva metode care sunt folosite cu succes la câștigarea oamenilor pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Una dintre metodele cele mai necostisitoare de a găsi un candidat pentru studiul biblic este aceea de a le face vizite oamenilor care răspund la emisiunile posturilor creștine de televiziune sau radio sau la alte mijloace mass-media creștine. Posturi precum *Amazing Facts*, *It Is Written*, *Voice of Prophecy* și altele cheltuiesc milioane de dolari pe an pentru a proclama solia celor trei îngeri pe calea undelor sau prin materiale tipărite. Mii de persoane parcurg cursurile lor prin corespondență și primesc cărțile gratuite oferite în cadrul emisiunilor lor. Așadar, puteți contacta una dintre aceste mii de persoane.

Nu repetați greșeala comisă de unii, referitor la cei care răspund la emisiunile radio sau TV. Un pastor mi-a spus că nu crede că numele acelea au vreo valoare. „Niciunul dintre ei nu este dornic să se boteze și foarte puțini își aduc aminte despre ce emisiune era vorba”, mi s-a plâns el. Însă concepția lui era greșită. Sarcina noastră este să ținem studii biblice cu aceste persoane. Dacă găsești o persoană pregătită pentru botez doar în urma ascultării unei emisiuni, înseamnă că ai primit un bonus frumos!

Sondajele media te ajută să înțelegi dacă o persoană este pregătită să participe la un studiu biblic. Sunt simplu de folosit și nu au nevoie de interpretări sofisticate. Nu trebuie decât să-i faci o vizită persoanei interesate și să te prezinți ca lucrând voluntar pentru realizarea unui sondaj de opinie în legătură cu programele de radio și televiziune creștine, pentru a afla de ce subiecte sunt interesați în mod special oamenii. Nu uita să zâmbești! Spune-i că aplici un chestionar scurt, format din trei întrebări referitoare la o emisiune TV (sau radio), și că ajutorul său este neprețuit. Dacă ți se ivește oportunitatea de a intra în casă și de a completa chestionarul acolo, e cu atât mai bine.

Întrebările din **Sondaj** pot fi de tipul:

1. *Cât de des urmărești acest post de radio/televiziune?*
2. *Care dintre subiectele următoare vă interesează mai mult:*
 - a. *Sănătate (alimentație sănătoasă, reducerea stresului, renunțarea la fumat, exercițiul fizic etc);*
 - b. *Familie (relația soț/soție, relația părinte/copil, comunicarea între soți etc.);*
 - c. *Profeție biblică (evenimentele finale, profeții împlinite, Daniel și Apocalipsa etc.);*
 - d. *Arheologie biblică (descoperiri din Orientul Mijlociu care confirmă autenticitatea Bibliei).*

3. *Ce emisiune vi s-a părut cea mai interesantă?*

La sfârșit, îi vei adresa invitația de a participa la un studiu biblic gratuit.

Mai sunt câteva aspecte de care trebuie să ții seama atunci când lucrezi cu oamenii. Indicațiile acestea sunt valabile pentru orice metodă folosită. Nu toți vor accepta oferta ta. De fapt, nici nu este bine ca toți să răspundă pozitiv. Tu îi cauți numai pe cei care sunt pregătiți de Duhul Sfânt. S-ar putea să primești câteva refuzuri până când vei reuși să găsești persoana căutată. Dar nu-ți face griji. Imaginează-ți că lucrezi într-o mină și că ești în căutarea de zăcămint bogat în aur. Minerii sapă mult până dau de aur. Dacă sapi adânc și dacă intri în contact cu oamenii, vei reuși în cele din urmă să dai de o persoană valoroasă.

Mai există un loc foarte prielnic, dar care este adeseori neglijat. Persoanele care ne vizitează biserica rămân de regulă neluate în

seamă. Fiecare biserică ar trebui să aibă un sistem prin care să contacteze fiecare vizitator și să îi ofere studii biblice. Odată, în timpul Școlii de Sabat, am văzut un bărbat pe care nu mai știam de unde îl cunosc. M-am prezentat și am aflat că îl chema Joe. Am descoperit că sora lui era o bună prietenă a mea și că eu o botezasem. La începutul săptămânii următoare, l-am sunat pe Joe ca să-l invit la masă și să ne cunoaștem mai bine. În timpul discuției, mi-a povestit câtă durere i-a provocat divorțul recent de soția lui și că se afla în căutarea bisericii care păzește adevărul lui Dumnezeu. Am prins ocazia să-i ofer invitația de a participa la un studiu biblic. Am studiat împreună și, după șase luni, Joe s-a botezat.

Lucrarea aceasta de contactare a vizitatorilor este potrivită pentru diaconii de serviciu. În loc să se considere distribuitori de pliante, ei ar putea fi ambasadorii lui Dumnezeu care au sarcina de a găsi vizitatori interesați de Evanghelie. Ei trebuie să le ureze bun venit, să îi întrebe dacă au mai fost la o asemenea biserică, să le asigure un loc lângă un membru prietenos, care să le ofere o Biblie în care să poată urmări textele citate și o carte de cântări etc. Toate bisericile ar trebui să organizeze această activitate, folosind cele mai potrivite metode (pentru acel loc) de abordare a vizitatorilor ocazionali, în vederea contactării lor ulterioare.

Membrii excluși sau inactivi constituie un câmp special de lucru care poate aduce multe roade. Pentru a ne implica în această activitate trebuie să știm să-i ascultăm fără să-i judecăm și fără să luăm partea bisericii.

Odată i-am făcut o vizită unei membre care nu mai venea la biserică de peste zece ani. Poarta de la intrare scârțâia de parcă nu mai fusese unsă de mult timp. Am mers liniștit până la ușa casei și am bătut. Joyce, gazda pe care o căutam, a deschis ușa, m-a privit uimită și m-a întrebat:

– Cum ai ajuns aici, fără ca dulăii mei să te facă bucăți?

M-am năpustit atunci în casă, atât de speriat, încât era cât pe ce să o răstorn pe biata femeie. I-am spus că îngerii m-au ocrotit și am implorat-o să mă lase să intru înainte ca îngerii să facă „schimb de tură”!

Ne-am așezat în sufragerie și i-am explicat lui Joyce scopul vizitei mele.

– Joyce, sunt mulți adventiști care nu mai vin la biserică. Unii conducători estimează că 40-50% dintre membrii noștri nu vin regulat la biserică. Situația aceasta este determinată de o cauză pe care sper să o aflui direct de la membrii care nu mai frecventează biserica. Presupun că există anumite lucruri pe care le putem îmbunătăți în lucrarea noastră cu oamenii. Vrei, te rog, să răspunzi la următoarele întrebări din acest chestionar simplu? Părerea ta contează și ne-ar fi de mare ajutor, fiindcă noi dorim să ne îndeplinim mai bine sarcina de a fi biserica lui Dumnezeu în această localitate.

La început, Joyce a șovăit puțin. Ea mi-a povestit că experiența pe care a avut-o în biserica noastră i-a adus atâta suferință, încât de fiecare dată când trecea pe lângă ea își întorcea privirea în altă direcție ca să nu stârneasă rana sufletească nevindecată. Mi-am exprimat părerea de rău și dorința ca ea să devină o sursă de speranță pentru alte persoane îndurerate. Joyce a fost de acord să completeze chestionarul și a manifestat o oarecare dorință de a se întoarce la biserică. După o lungă perioadă de vindecare, ea a început să vină iar la biserică. Și-a făcut prieteni noi și a devenit o membră activă.

Chestionar pentru membrii excluși sau inactivi

1. *Cum ați devenit adventist(ă) (Când și unde ați fost botezat, cine v-a încurajat, cine v-a botezat etc.)*
2. *Cât timp ați mers la biserică regulat?*
3. *Cine vă erau prietenii, când mergeați la biserică?*
4. *De cât timp nu mai participați la biserică regulat?*
5. *Care considerați că este principalul motiv pentru care nu mai mergeți la biserică?*
6. *Ați avut vreun conflict personal cu vreun membru al bisericii?*
7. *De ce ați avea nevoie, pentru a vă întoarce în biserică?*
8. *Pot să vă pun o întrebare personală? Dacă ar fi să muriți sau dacă Isus S-ar întoarce în noaptea aceasta, ați avea siguranța vieții veșnice?*

9. Dacă nu, *pot să vă spun cum ați putea avea această siguranță?*
 10. *Avem un set de studii biblice cu lecții simple, care cred că vi se vor părea interesante. Am putea să le parcurgem împreună?*

Când mergi în vizită la membrii inactivi sau excluși, trebuie să te ferești să-i judeci. Dacă aș fi încercat să apăr acțiunile bisericii care i-au produs lui Joyce atâta durere, ea nu m-ar fi ascultat. Cel mai bine este să ne exprimăm părerea de rău, fără să aducem justificări.

Uneori, membrii inactivi îți vor testa dispoziția de a-i accepta așa cum sunt. Odată i-am făcut o vizită unui fost prim-diacon care nu mai venise la biserică de ani de zile. În toată această perioadă, el a studiat toate religiile lumii și a ajuns la concluzia că toate aveau în ele un sâmbure de adevăr.

– Pastore, m-a întrebat el, nu sunteți de părere că toate aceste religii sunt la fel? Nu sunteți de părere că Dumnezeu ne va mântui pe toți?

Știam că Phil părăsise biserica din cauza multelor activități de slujire și că a fost prins de valul de tulburări pe care l-a cunoscut biserica în general în urmă cu câțiva ani. Nu am vrut să-l contrazic încă de la prima vizită.

– Întrebarea ta este bună, Phil. Biblia ne spune că vor fi în cer oameni care nu au auzit niciodată Evanghelia, dar care vor fi mântuiți. Aici în Zaharia 13,6 citim: „Și dacă-l va întreba cineva: «De unde vin aceste răni pe care le ai la mâini?» el va răspunde: «În casa celor ce mă iubeau le-am primit.»”

Sunt convins că în toate religiile sunt oameni sinceri pe care, în cele din urmă, Dumnezeu îi va conduce la El.

Evident că subiectul acesta este cu mult mai cuprinzător, însă atât am socotit că trebuie să-i spun în momentul acela. Phil a fost mulțumit și a început să studieze Biblia împreună cu mine. Am petrecut un timp frumos împreună, iar mai târziu el s-a întors bucuros la biserică și și-a reluat slujba de prim-diacon. Experiența aceasta ne arată cât de important este să nu-i judecăm pe oameni și să nu încercăm să le corectăm greșelile imediat. Când Phil mi-a spus cât de mult îl liniștea gândul că mama lui, care decedase recent, era în cer, nu i-am spus că teologia lui era greșită, ci doar că sunt alături de

el. Mai târziu, când am studiat despre ce se întâmplă după moarte, Phil a mărturisit:

– Pastore, sunt uimit cât de multe adevăruri am dat uitării în tot timpul cât am stat departe de biserică!

Unii citesc aceste lucruri și spun: „Dar, stai puțin! Noi trebuie să strigăm tare și să nu zăbovim!” Ei sunt hotărâți să îi corecteze pe toți, fără să vadă că pe unii îi calcă în picioare.

Dacă faci parte din această categorie, trebuie să privești la exemplul dat de Isus. El a preferat să lase multe lucruri nespuse, pentru că știa că oamenii nu puteau să le poarte. Chiar și atunci când frații Lui L-au îndemnat să meargă la praznic, El a zis: „Suiți-vă voi la praznicul acesta; Eu încă nu Mă sui la praznicul acesta, fiindcă nu Mi s-a împlinit încă vremea.” (Ioan 7,8)

Isus nu le-a spus fraților Lui rău intenționați și neconvertiți că de fapt El intenționa să meargă la sărbătoare, dar nu pe față, așa cum Îi propuneau ei. Nu. El i-a lăsat în pace. „După ce s-au suit frații Lui la praznic, S-a suit și El, dar nu pe față, ci cam pe ascuns.” (Ioan 7,10)

Va veni un timp când vei îndrepta doctrina greșită a elevului tău. Mi-aș dori ca fiecare biserică să formeze membri care să știe cum să lucreze cu tact cu acești oameni îndurerați.

O metodă mai costisitoare, dar foarte eficientă de a strânge persoane interesate de studierea Bibliei, este aceea de a trimite prin poștă un anunț pentru studii biblice gratuite sub forma unui cărți poștale sau de a împărți personal fluturași de publicitate pentru astfel de studii. Personal, mi-a plăcut cel mai mult textul de pe o astfel de invitație care purta titlul ***Un lucru extraordinar pentru tine***. El se adresează tuturor categoriilor de oameni și, de aceea, este foarte eficient. Îmi place să le distribui concetățenilor mei, prin poștă sau personal, între 5 000 și 10 000 de astfel de invitații. În funcție de zonă, te poți aștepta să primești înapoi cel puțin unul până la zece cereri de înscriere. Dacă vrei să primești și mai multe răspunsuri, le poți trimite sau duce persoanelor care au participat la emisiunile TV sau radio ale bisericii, vizitatorilor sau persoanelor care apar în evidența pe care o ține biserica ta.

Metoda aceasta presupune să deții suficiente deprinderi sociale, însă merită din plin tot efortul. Eu o folosesc de fiecare dată când

vreau să țin multe studii biblice înainte de o campanie de evanghelizare. Când am început să folosesc metoda cu fluturașii sau cărțile poștale de publicitate, lucram din ușă în ușă și eram deosebit de tensionat. Însă după ce m-am deprins ce să zic, cum să zic și ce să nu zic, am constatat că un număr mai mare de astfel de invitații se transformau în întâlniri de calitate pentru studierea Bibliei. Am avut bucuria să văd sute de persoane intrând în apa botezului datorită acestei resurse și o recomand cu căldură.

O metodă mai puțin costisitoare de a găsi oameni interesați este aceea de a merge din ușă în ușă și a le cere să vă răspundă la întrebările dintr-un chestionar scurt. Știu că lucrarea din ușă în ușă vă este la fel de plăcută ca și vizita la stomatolog! Trebuie să mărturisesc că nici mie nu-mi este comodă. Întâlnești multe refuzuri. Dar o amintesc deoarece mulți oameni o folosesc cu succes. Dacă ai tot timpul în vedere faptul că dorința ta este să găsești acea singură persoană interesată de adevăr, atunci vei răbda cu tenacitate ușile care ți se vor închide în față.

Iată un model de **Chestionar pentru comunitatea religioasă**, foarte potrivit pentru această activitate.

1. *Care este biserica sau religia pe care o preferați?*
2. *Frecvențați vreun loc de închinare?*
3. *Mergeți acolo cu regularitate?*
4. *Credeți că, dacă Biblia ar fi citită și urmată, i-ar putea ajuta pe oameni să rezolve unele dintre problemele cu care se confruntă în zilele noastre? De ce da sau de ce nu?*
5. *Dacă ar fi ca în orașul nostru să fie prezentate simultan seminare pe următoarele teme, pe care l-ați alege, pentru a participa?*
a. Sănătate b. Familie c. Viețuire creștină d. Profetie biblică

La început, este bine să te rezumi la simple vizite acasă la oamenii interesați găsiți prin metoda aceasta. Mai târziu, după ce au reușit să te cunoască, poți să le propui să studiați Biblia împreună. (În capitolul 14, voi explica acest procedeu pe larg.)

Nu trebuie să-i neglijăm pe copiii din biserică și pe cei înscriși la școlile noastre. Cei mai mulți părinți și profesori îi primesc bine pe cei care doresc să studieze Biblia împreună cu copiii lor. Prea mulți

adolescenți regretă că s-au botezat fără ca mai întâi să studieze toate subiectele biblice. Adeseori ei mărturisesc că s-au botezat doar pentru că și prietenii lor se botezau.

Să nu ne înșelăm singuri! Copiii pot înțelege mesajul acesta. Le-am prezentat într-un limbaj simplu profețiile din Daniel și Apocalipsa și le-am arătat ce înseamnă să fii copilul lui Dumnezeu în acest timp al sfârșitului. Dacă le vom vorbi în special despre modul în care pot să păstreze toată viața relația cu Dumnezeu și despre cum să ia decizii bune, îi vom ajuta să înțeleagă care este scopul principiilor biblice de viață.

O altă metodă ar putea fi cea folosită de Isus în discuția cu femeia de la fântână. El i-a cerut femeii apă, deschizându-i astfel inima ca să primească învățătura Sa (Ioan 4,7-15).

Vorbește-le altora (persoane aflate în cercul tău de influență, rude sau prieteni) despre faptul că urmezi un curs care te va ajuta să cunoști Biblia mai bine și că una dintre teme este să găsești o persoană care să participe la curs împreună cu tine. Apoi întreabă-i dacă vor să te ajute la rezolvarea acestei teme. Mulți membri ai familiei și mulți prieteni așteaptă de mult să afle care sunt convingerile tale, fără să se simtă presați să se boteze. Metoda aceasta înlătură această barieră și le dă satisfacția de a-ți oferi ajutor. Metoda aceasta este excelentă pentru lucrarea cu cei care sunt apropiați.

Indiferent de metoda pe care o alegi, nu uita să crezi o atmosferă pozitivă și relaxantă. Fii prietenos și sincer. Acestea nu sunt niște trucuri pe care să le folosești în mod mecanic. Eu zâmbesc și le spun oamenilor că îmi place să țin studii biblice și că acesta este un hobby al meu. Apoi le explic că, în felul acesta, eu însumi cresc spiritual și că ceilalți îmi mărturisesc că studiile le aduc multe beneficii. Dacă oamenii văd clar că îți place să ții studii biblice, atunci se relaxează și stau de vorbă cu tine.

Tema ta este să folosești în săptămânile care urmează una sau două dintre metodele prezentate în acest capitol. Aruncă undița și vezi ce Te ajută Domnul să pescuiești pentru El!

Metoda lui Isus funcționează

In urmă cu câțiva ani, m-am mutat împreună cu soția mea, Sherilyn, într-o altă localitate. După ce ne-am instalat în noua casă, am îngenuncheat și l-am cerut lui Dumnezeu să ne ajute să-I aducem pe vecinii noștri la El. Înțelesesem de curând că, dacă doream să-i învăț pe membrii mei să fie misionari, atunci eu însumi trebuia să lucrez cu oamenii în circumstanțe asemănătoare cu cele în care lucrau ei. Eram la data aceea un evanghelist cu experiență, instructor biblic și pastor, dar niciodată nu lucrasem cu colegii de serviciu sau cu vecinii mei. Aceasta întrucât colegii mei erau toți creștini, iar pentru vecini nu-mi luam timp, fiindcă eram mereu ocupat cu biserica. Odată cu mutarea aceasta am început o schimbare radicală în metoda de lucru.

Jack, vecinul meu, mi s-a prezentat și mi-a zis:

– Nu-ți face grijă de iarba care crește în curte. M-am oferit să tund iarba pentru cel care a stat înainte în locul tău și o voi tunde și pentru tine.

Oferta lui era generoasă, dar îmi cumpărasem o mașină nouă de tuns iarba și exercițiul îmi prindea bine. Jack a insistat în ciuda refuzului meu repetat. Până la urmă, mi-am zis că nu-mi strică puțin timp liber și am acceptat. (Unde mai pun că aș fi lăsat o impresie proastă, dacă aș fi refuzat oferta ca cineva să tundă iarba din curtea mea pe gratis!) Am acceptat binevoitor, fără să-mi imaginez ce avea să urmeze.

Într-o dimineață de Sabat, devreme, când încă nu ne treziserăm, am auzit mașina de tuns iarba bârâind în curte. Soția mea m-a întrebat ce se auzea.

– Cred că e Jack. Tunde iarba din curte! i-am spus eu, tânguindu-mă.

Nu mai era nevoie să-mi aducă aminte că era Sabat și că pe strada noastră treceau mulți membri spre biserică. Ce aveau ei să spună, dacă observau că pastorul tunde iarba din curte în Sabat? Evident că aceasta era ultima mea grijă, dar ideea în sine era amuzantă.

Zadarnic am încercat să o conving pe Sherilyn să meargă în curte și să-i spună lui Jack despre Sabat! Nedorind să-l supăr, am ales mai degrabă să mă rog ca Dumnezeu să-l ajute cumva să înțeleagă acest adevăr. (Nu mă dădeam în lături să fiu solul Său, dacă El îmi poruncește să merg, dar doream să-L las pe Dumnezeu să intervină primul.)

Nu a fost nevoie să stau de vorbă cu Jack despre această problemă pentru că, de atunci, nu a mai tuns iarba din curtea noastră în Sabat. După câteva luni, Jack și-a cerut scuze în mod sincer pentru acel prim Sabat. El mi-a explicat că după aceea a observat că păzeam Sabatul și că s-a simțit foarte rău cu privire la acel incident. Dumnezeu i-a dat o convingere profundă, iar el a ales o altă zi în care să tundă iarba nu numai din curtea mea, ci și din curtea celorlalte persoane de pe lista lui. Rugăciunea este prima și cea mai bună opțiune pentru rezolvarea situațiilor dificile.

Cu timpul, ne-am împrietenit cu familia lui. De fiecare dată când aveam o problemă, Jack ne venea în ajutor imediat. Am încercat și noi să-l ajutăm. Într-o zi, când am ajuns acasă, am găsit-o pe Betty, soția lui Jack, suspinând la ușă. Murise cățelușul lor de treisprezece ani, iar Betty venise la noi să caute mângâiere. Printre suspine, ea ne-a spus:

– Știu că Tinker (cățelușul lor) este acum în raiul cățeilor, dar mă doare atât de tare că l-am pierdut.

Pentru o clipă, mi-a trecut prin cap gândul să-i vorbesc lui Betty despre starea cățeilor după moarte. Dar, după aceea, mi-a venit în minte un alt gând, mai bun, și anume acela că trebuia să îi arăt că îi înțeleg durerea, și nu să-i țin o predică. Prin urmare, am început să rostesc cuvinte de încurajare:

– Betty, sunt convins că lui Dumnezeu îi pare foarte rău că ai pierdut-o pe Tinker. El nu a vrut ca moartea să existe. Pot să mă rog împreună cu tine ca Dumnezeu să îți dea liniște?

Această experiență m-a ajutat să înțeleg că ajunseserăm să câștigăm încrederea lui Jack și a lui Betty. Altfel de ce ar fi venit ei la noi ca să ne vorbească despre această suferință personală? Acesta a fost indiciul din care am înțeles că puteam să-i invit la biserică și să-i invit să participe la un studiu biblic. Ei au acceptat invitația imediat și am avut bucuria să-i botezăm pe amândoi. În prezent, Jack și Betty sunt membri activi în biserică și am rămas buni prieteni.

Forma aceasta de **mărturie care cucerește** se bazează pe metoda folosită de Isus pentru a-i câștiga pe oameni. Pentru salvarea oamenilor din păcat nu este de ajuns să le vorbești despre adevăr. Dacă ar fi fost așa, Dumnezeu ar fi ridicat pe cer un imens panou luminat, pe care să fie prezentat adevărul și care să le ceară oamenilor să îl aleagă sau să îl respingă. Dimpotrivă, Isus a venit în sânul familiei omenești și a început salvarea oamenilor prin stabilirea de relații cu ei. El a trebuit să Se facă asemenea nouă, pentru ca să ne câștige încrederea și ca să ne arate cum să ne întoarcem la Dumnezeu.

Prin viața Sa, Isus ne-a arătat cum vrea El să lucrăm pentru salvarea oamenilor pierduți. Am primit îndemnul de a „învăța de la Hristos arta de a salva sufletele” (*Review and Herald*, 30 martie 1905). Metoda Sa este descrisă într-una din cărțile mele preferate. „Numai metoda lui Hristos va aduce un succes real în încercarea de a ajunge la inima oamenilor. Mântuitorul S-a unit cu oamenii ca unul care le dorea binele. El Și-a arătat simpatia față de ei, a îngrijit de nevoile lor și le-a câștigat încrederea. Apoi le-a spus: 'Urmați-Mă!'" (*Divina vindecare*, pag. 143)

Să observăm că strategia lui Isus este alcătuită din *trei pași* simpli.

Mai întâi, El Se amesteca printre oamenii pierduți, arătându-le că Îi păsa de ei și că le dorea binele. Legarea de prietenii este punctul din care trebuie să începem și noi. Însă nu ne facem prieteni de dragul prieteniei, ci pentru un scop sfânt. Unii creștini socotesc că oamenii pierduți sunt un fel de reziduuri toxice de care trebuie să se ferească. În cealaltă extremă, sunt creștinii care se apropie de cei

pierduți atât de mult, încât ajung să se asemene cu ei în caracter și să nu mai fie destul de diferiți, ca să-i scoată din starea în care se află. Ambele extreme sunt metode ineficiente de a da mărturie. Metoda lui Isus constă în a ne apropia de oameni numai atât cât este nevoie pentru a-i salva. „Chiar dacă trebuie să cultivăm socialitatea, ea să nu fie numai un amuzament, ci să aibă un scop. Sunt suflete de salvat.” (*Mărturii*, vol. 5, pag. 599)

Al doilea pas pe care îl făcea Isus era acela de a simți împreună cu oamenii. Când relaționa cu ei și când afla durerile și nevoile lor, El își exprima compasiunea sinceră. El îi lăsa pe oameni să înțeleagă că Lui Îi păsa în mod real de ei și că știa care erau dorințele lor cele mai adânci.

Manifestarea compasiunii ducea în mod natural la *pasul al treilea*. El îi ajuta pe oameni în mod practic, slujind nevoilor lor. El îi hrănea pe cei flămânzi, îi vindeca pe cei bolnavi și îi încuraja pe cei deznădăjduți. Isus căuta permanent căi de a sluji și de a alina suferința.

Acești trei pași – împrietenirea cu oamenii, manifestarea compasiunii și slujirea – îi determinau pe oameni să aibă încredere în El în mod firesc. După ce le câștiga încrederea, Isus îi invita să meargă împreună cu El pe calea mântuirii.

Să nu treci cu vederea acest punct esențial. Isus îi invita pe oameni să-L urmeze numai după ce le câștiga încrederea. Orice misionar procedează așa. Oamenii își vor deschide inima ca să asculte ceea ce ai de spus numai atunci când au încredere în tine și când sunt convinși că singura ta motivație este dorința de a-i ajuta.

Dacă nu le câștigăm încrederea, oamenii vor începe să se apere atunci când le vom vorbi despre adevăr. Am asistat la astfel de situații de multe ori. Un creștin lucrează într-o fabrică de mulți ani, dar nu face niciun efort ca să se împrietenească cu colegul lui de serviciu. După aceea, vine în orașul lor un evanghelist. Creștinul nostru îi oferă colegului lui o invitație la o evanghelizare. De cele mai multe ori, colegul alege să nu vină. Este cu mult mai eficient să începem cu împrietenirea, cu manifestarea compasiunii și cu slujirea nevoilor colegului de serviciu! Oamenii vor accepta cu bucurie

invitația noastră după ce vor căpăta convingerea că le dorim binele și că nu vrem nimic în schimb. În aceasta constă câștigarea încrederii și metoda de lucru a lui Isus. El „câștiga intrarea în inima lor, obținând simpatia și încrederea lor și făcându-i pe toți să simtă că Se identifică pe deplin cu interesele lor.” (*Evangelizare*, pag. 140)

Există mai multe metode prin care putem să câștigăm încrederea oamenilor. Stabilisem o întâlnire cu Al, ca să începem un studiu biblic. Când am ajuns la locul stabilit, Al mi-a spus că avea o întrebare pentru mine înainte să începem.

– De ce vrei să studiezi cu mine? Ce scop urmărești?

Al mă testa. Eram eu un om de încredere sau aveam un interes egoist și anume acela de a-l aduce la biserica mea? El dorea să afle dacă aveam un motiv ascuns. Eu i-am răspuns astfel:

– Al, întrebarea ta este foarte bună și mă bucur că ai pus-o. Mie îmi place să studiez împreună cu oamenii din două motive. În primul rând, activitatea aceasta este o binecuvântare pentru mine. Cresc spiritual datorită faptului că împărtășesc Cuvântul lui Dumnezeu cu alții. În al doilea rând, am descoperit că oamenilor le place ceea ce studiem. Deci, amândoi vom fi binecuvântați. Dacă pot să te ajut să cunoști Biblia mai bine și să te apropii de Dumnezeu, atunci voi considera că am petrecut timpul în mod util.

Al mi-a spus cu un zâmbet:

– Ce răspuns frumos! Hai să începem atunci!

Trecusem testul încrederii!

Dacă motivul pentru care studiezi Biblia împreună cu oamenii este acela de a umple băncile bisericii sau de a sprijini o biserică pe moarte, atunci înseamnă că nu ai gândul lui Hristos. Noi suntem martorii lui Dumnezeu, pentru că îi iubim pe oameni și pentru că nu vrem ca ei să fie pierduți. Dorința noastră este ca și ei să se bucure de o relație vie cu Hristos. Când motivele noastre sunt evidente, oamenii vor simți că se pot încrede în noi.

Adesea mă rog pentru oameni, făcând referire la metoda lui Hristos. Îl rog pe Domnul să îmi arate cum pot să mă împrietenesc cel mai bine cu persoana pe care caut să o câștig. După aceea, mă rog ca Dumnezeu să-mi dea prilejul de a simți cu acel om și de a-i

sluji. În final, Îl rog să mă ajute să îi câștig încrederea ca să-i pot oferi pâinea vieții.

În lumea contemporană, cei mai mulți sunt sături de oamenii religioși care nu sunt sinceri. Le este teamă să nu-i păcălească cineva să devină membri ai vreunui cult. Pentru ca să se convingă că ești o persoană demnă de încredere, ei îți vor pune o întrebare: „*Din ce biserică faci parte?*” De fapt, ceea ce îți doresc ei să afle este dacă pot studia cu tine fără să se teamă că faci parte dintr-un cult sau grup religios fanatic.

În multe situații, le răspund la această întrebare spunând numele bisericii de care aparțin. După aceea, le pun imediat o întrebare:

– Ai auzit de biserica mea și știi ce credem?

Îi aștept să răspundă, și apoi continui:

– De multe ori, oamenii ne confundă cu alte confesiuni, necreștine, deși noi ne asemănăm foarte mult cu celelalte biserici creștine. Pot să-ți prezint pe scurt patru lucruri importante în care credem?

Dacă acceptă, le prezint cele patru învățături principale ale bisericii, așa cum apar ele în tabelul de mai jos. Prin aceasta, vreau să arăt că sunt creștin și că respect Biblia.

Cele patru învățături principale ale bisericii

HRISTOS. Isus este Fiul divin al lui Dumnezeu. El este Dumnezeu cu chip de om. El există din veșnicii și nu este o ființă creată. El este Dumnezeu deplin. Isus este Cel care a creat lumea în șase zile și S-a odihnit în ziua a șaptea. (Evrei 1,1-3; Coloseni 1,16-18)

CRUCEA. Dumnezeu Tatăl a plătit prin Fiul Său pedeapsa pentru păcatul omului pe crucea de pe Calvar (2 Corinteni 5,19). Numai Isus, Cel fără de păcat, putea să plătească datoria păcatului nostru. „Plata păcatului este moartea” (Romani 6,23). Când credem în El și acceptăm harul sângelui Său vărsat, primim darul vieții veșnice. „Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.” (Efeseni 2,9)

PORUNCILE. Noi Îl iubim pe Isus pentru jertfa Sa și dorim să facem ce ne-a poruncit El în Ioan 14,15. Nu suntem mântuiți prin faptele noastre. Dimpotrivă, dat fiind faptul că suntem mântuiți, alegem să păzim poruncile Sale, care constituie ghidul vieții creștine. (Partea aceasta va fi amintită numai dacă persoana respectivă întreabă despre Sabat: „Acesta este motivul pentru care mergem la biserică sâmbăta, Sabatul biblic” (Exod 20,8-11). „Sabatul a fost schimbat din sâmbătă în duminică la mult timp după vremea în care au trăit apostolii.”)

REVENIREA. Biserica noastră înțelege profeția biblică. Profeția ne descoperă că Isus va reveni foarte curând.

În anumite situații, rare, evit să precizez din ce biserică fac parte: atunci când lucrez din ușă în ușă și le fac vizite persoanelor care au răspuns la emisiunile TV/radio sau invitațiilor de a studia Biblia.

Nu trebuie să ne fie rușine de apartenența noastră religioasă. Însă nu toți oamenii știu ce cred adventiștii de ziua a șaptea. Uneori suntem confunđați cu mormonii sau cu martorii lui Iehova, niște grupări religioase care nu sunt primite bine de oameni.

Chiar dacă nu au prejudecăți față de biserica noastră, imediat ce amintim că facem parte din ea, oamenii își spun: „Singurul motiv pentru care spune aceste cuvinte este ca să îmi schimb religia și să merg la biserica lui.” Gândul acesta îi determină să pună bariere și îi împiedică să studieze Biblia fără prejudecăți. Prejudecățile față de bisericile organizate au dus la apariția unui număr uriaș de biserici așa-zis „nedenominaționale” care au devenit foarte populare. Oamenii sunt din fire împotriva diverselor grupări religioase și, dacă trebuie să evit prejudecățile lor, atunci le evit.

Ideea pe care vreau să o prezint în continuare poate fi înțeleasă greșit și, de aceea, te invit să citești cu atenție. Dacă dorim să găsim persoane interesate, cu intenția de a înmulți numărul membrilor bisericii noastre, atunci, oamenii vor crede că urmărim un scop egoist. Nu vom reuși să le câștigăm încrederea la fel ca Isus. Dimpotrivă,

dacă scopul nostru este acela de a-i ajuta să cunoască Biblia și de a se apropia de Isus, atunci oamenii vor avea încredere în noi. Decizia de a se alătura sau nu unei biserici le aparține și o vor lua în relație cu Duhul Sfânt.

Dar poate că te întrebi: „Tu nu vrei ca oamenii să se alătore bisericii rămășiței?” răspunsul este evident: „Da!” Însă speranța mea este ca decizia de a se alătura bisericii să fie rezultatul cunoașterii Bibliei și al apropierii de Isus. Dacă aceste elemente lipsesc, atunci nu i-am ajutat nici pe ei, și n-am ajutat nici biserica.

Dumnezeu îi va conduce pe copiii Săi la biserica Sa, dacă vrea ca ei să fie acolo. Rolul nostru este acela de a răspândi Evanghelia veșnică a celor trei solii îngerești (Apocalipsa 14,6-12). Duhul Sfânt îi va convinge apoi de adevăr. Da, le vom explica adevărul și îi vom încuraja să-L urmeze pe Dumnezeu. Însă, în final, fiecare persoană va decide singură, iar noi vom respecta această decizie, chiar dacă nu suntem de acord cu ea.

Atunci când evităm să precizăm din ce denominațiune facem parte, nu înseamnă că-i înșelăm pe oameni. Biserica noastră nu are nimic de ascuns. Adevărul este că nu dorim ca oamenii să-și concentreze atenția asupra acestui aspect, din cauza prejudecăților existente față de toate religiile organizate. Noi ne dorim ca ei să studieze Biblia, ca să afle ce spune ea, nu ca să-i facem adventiști de ziua a șaptea. Scopul nostru este ca ei să devină urmașii lui Isus Hristos. Având conștiința luminată de Biblie, Dumnezeu îi va convinge și le va arăta în ce biserică să se închine. Am eu convingerea că El îi va conduce la biserica rămășiței Sale? Sigur că da. Însă, dacă amintim numele bisericii înainte de aceasta, îi putem determina pe oameni să închidă ușa Duhului Sfânt.

Iată ce le spun oamenilor pe care îi vizitez ca să găsesc persoane interesate: *Mary, trebuie să știi cu cine studiezi. Astăzi sunt multe biserici care nu cred în Biblie sau în Isus, așa cum credem noi, creștinii. Vreau să te asigur că sunt un creștin care crede în Biblie, că sunt convins că Isus Hristos este Dumnezeu și Fiul lui Dumnezeu. El a venit în lumea aceasta și a dus o viață desăvârșită, iar apoi a murit pe cruce ca să plătească pedeapsa pentru păcatele noastre. Bineînțeles că fac parte dintr-o biserică de care sunt mândru și nu mă deranjează să-ți*

spun la ce biserică îmi place să merg. Dar nu acesta este scopul pentru care studiem împreună. Prefer să nu intrăm în aceste amănunte deocamdată și să ne îndreptăm atenția spre ceea ce spune Biblia. Eu cred că Dumnezeu are oameni în toate bisericile. Scopul meu este să-i ajut pe oameni să învețe cum să studieze Biblia personal. Atunci când le arăt care sunt metodele de descoperire a mesajului ei, consider că studiul a avut succes. Dorința mea cea mai fierbinte este să le fiu de folos celor cu care studiez. De aceea, într-o zi, când vei studia Biblia singură și nu vei înțelege ce citești, îți vei aduce aminte ceea ce ai învățat din studiile noastre și vei înțelege. Eu cred că lucrul cel mai important este ca toți creștinii să cunoască Biblia mai bine. Ești de acord cu mine?

Atunci când îmi prezint biserica în felul acesta, înainte ca ei să-mi pună întrebarea din ce biserică fac parte, observ că oamenii se relaxează. De cele mai multe ori, ei sunt foarte dornici să studieze și sunt mai receptivi față de învățăturile Bibliei. Filozofia și mentalitatea aceasta te vor ajuta să depășești reacția lor firească de a se proteja și sentimentul de respingere față de orice cult.

Nu aplica metoda acesta, dacă socotești că este un truc ieftin. Trebuie să crezi cu sinceritate în ceea ce spui. Trebuie să simți din toată inima că misiunea ta este aceea de a-i ajuta să-L cunoască mai bine pe Dumnezeu lor și Biblia. Duhul Sfânt îi va conduce la Biserica Sa. Când vor fi convinși de acest lucru, atunci tu vei sta alături de ei, ca prieten, ca să-i încurajezi să se încreadă în Isus și să asculte de El.

Vrei să auzi un lucru uluitor? Satana este bucuros ca oamenii să se alătore bisericii. Da, așa este! Nu este nicio greșală de tipar! Lucrul acesta ne întristează, însă până și Diavolul se străduiește ca să-i aducă pe unii în biserică. Dacă poate aduce pe cineva care nu este convertit, va reuși să facă din el un agent eficient prin care să distragă atenția celorlalți. „Însă trebuie să dăm dovadă de mare grijă atunci când acceptăm membri în biserică; fiindcă Satana are metodele lui înșelătoare prin care vrea să adune frați mincinoși în biserică, prin care să poată lucra cu mai mult succes pentru a slăbi cauza lui Dumnezeu.” (*Review and Herald*, 10 ianuarie 1893)

Îmi doresc să cooperez cu Duhul lui Dumnezeu atunci când vreau să ajut pe cineva să se alătore bisericii rătășitei. De aceea amân discuția pe această temă până la momentul în care îi voi vedea reacția față de adevăruri precum mântuirea, Sabatul, judecata, semnul fiarei și ieșirea din Babilon. Dacă se arată convins de acestea, atunci voi lucra mai departe, urmând călăuzirea lui Dumnezeu. Până atunci, problema apartenenței religioase nu necesită atenția mea imediată.

„Când lucrați în teritorii noi, să nu credeți că este datoria voastră să spuneți chiar de la început: *Noi suntem adventiști de ziua a șaptea, noi credem că ziua a șaptea este Sabatul, noi nu credem în nemurirea sufletului.* Adesea, acest fapt va ridica o barieră teribilă între voi și cei la care doriți să ajungeți. Când aveți ocazia, vorbiți-le despre punctele de doctrină asupra cărora puteți fi de acord. Discutați despre necesitatea unei evlavii practice. Dovediți-le că sunteți creștini, că doriți pacea și că îi iubiți. Lăsați-i să vadă că sunteți niște oameni conștiincioși. În felul acesta, le veți câștiga încrederea și apoi veți avea suficient timp pentru a le prezenta doctrinele. Mai întâi, trebuie să fie câștigată inima, să fie pregătit solul, apoi să fie semănată sămânța, prezentând adevărul așa cum este el în Isus.” (Slujitorii Evangheliei, pag. 119, 120)

Organizare pentru succes

Pastorul mi-a dat o cutie mare de pantofi plină cu cartonașe și scrisori de la persoane din afara bisericii, care cereau informații despre învățăturile bisericii noastre. Când mi-am aruncat o privire prin ele, am observat că cele mai multe dintre ele erau vechi de cinci până la șapte ani și erau trimise de persoane care răspuseseră la emisiunile noastre de televiziune sau de radio. Cutia aceasta de pantofi mi-a produs atât bucurie, cât și întristare. Eram fericit să am numele de la atât de multe persoane interesate, dar, pe de altă parte, mă durea să știu că niciuna dintre ele nu fusese vizitată. Priveam teancul acela mare de ocazii pierdute și mă gândeam ce s-ar fi întâmplat cu acești oameni dacă i-am fi contactat de la început.

Din fericire, o doamnă care trimisese unul dintre cartonașele din cutia aceea, a avut destulă răbdare ca să ne aștepte. Nu-mi venea să cred! Când m-am dus la ea acasă, m-a primit ca pe un vechi prieten. În urmă cu cinci ani, participase la un studiu susținut de unul dintre posturile noastre creștine și credea tot ce învăța biserica noastră. Martorii lui Iehova o vizitaseră des, dar ea refuzase cererea lor de a studia cu ei, fiindcă era convinsă că într-o zi o vom contacta. M-am bucurat atât de mult că ne-a așteptat! Femeia aceasta plăcută a acceptat imediat mesajul nostru în întregime și s-a botezat.

Când am primit cutia de pantofi, am constatat că în ea se aflau peste două sute de adrese. Ca și cum lucrul acesta nu era de ajuns, tocmai trimiseseam prin poștă câteva mii de invitații în care ofeream

studii biblice gratuite. Cum aveam să fac față la atâtea solicitări?

Ceea ce am făcut mai departe m-a ajutat de multe ori să ajung în mod sistematic la cât mai multe persoane interesate. Dacă obții un număr mare de nume sau dacă lucrezi cu mai multe grupe de studiu biblic, vei descoperi că îți va fi de mare ajutor următorul sistem detaliat, dar simplu. El este deosebit de util mai ales în cazul în care o biserică sau o persoană dorește să susțină un număr mare de studii biblice. Dacă studiezi numai cu una sau două persoane pe care deja le-ai contactat, atunci informațiile acestea nu sunt relevante și poți să treci la capitolul următor.

Strângerea numelor

Emisiunile posturilor creștine de radio și televiziune îți pot oferi numele persoanelor interesate, pe care le vei putea contacta. Posturile de radio și televiziune ale bisericii îți pot pune la dispoziție o mulțime de nume de persoane interesate. (Voi prezenta aici modul cel mai potrivit prin care puteți obține aceste informații, dar trebuie să ținem cont că nu putem aplica acest sfat la orice post TV sau radio, din moment ce managementul și metodele se schimbă uneori.)

Când contactezi un post TV sau radio, e bine să îi rogi să-ți trimită numele persoanelor interesate pe etichete autocolante. Îți e mai util să le primești așa decât pe o foaie, fiindcă poți lipi aceste etichete pe cartonașe și le poți aranja ușor într-o cutie. Totodată nu va mai fi nevoie să rescrii toate numele. E posibil să ți se ceară o taxă simbolică pentru acest serviciu.

De asemenea, e bine să ceri postului respectiv să-ți pună la dispoziție numai numele persoanelor active în ultimele optsprezece luni. În prezent, oamenii se mută atât de des, încât va fi o pierdere de timp să cauți adresele vechi.

Când suni la postul de radio/TV, trebuie să știi foarte bine ce vrei să ceri. Cele mai multe posturi îți vor oferi numai numele persoanelor care au absolvit școala lor biblică și al persoanelor inactive. De asemenea, îți vor pune la dispoziție numele persoanelor care au solicitat oferta gratuită acordată de postul respectiv. E posibil ca numele celor care au răspuns la emisiunile radio/TV să

fie pe o listă separată de numele celor care au participat la școala biblică. De aceea e bine să contactezi ambele departamente. Persoanele cu cel mare potențial vor fi cele care au absolvit cursurile prin corespondență.

O altă alternativă excelentă este aceea de a-i cere postului TV/radio să îți trimită fiecare cartonaș cu oferta de studiu biblic într-un plic, împreună cu o scrisoare adresată tuturor persoanelor interesate din zona ta. Poți să plătești suma necesară pentru aceasta. Pe plicurile cu cartonașele biblice poate apărea adresa ta la destinatar, astfel încât cei interesați să le trimită pe adresa ta. În felul acesta, vei scuti mult timp și vei avea o listă proaspătă, cu numele persoanelor cu adevărat interesate. S-ar putea ca posturile TV/radio să prefere această metodă, întrucât oferă protecție numelor din lista lor și le scutește de plângeri din partea persoanelor interesate, pe motivul că le-au furnizat altora numele lor, fără ca ele să-și fi dat consimțământul.

Comandarea studiilor biblice

Următorul lucru care trebuie făcut este să îți faci o rezervă de seturi de studii biblice. Este bine să ceri studii de mai multe tipuri pentru a veni în întâmpinarea nevoilor diverse ale persoanelor pe care le vei contacta.

Comandă mai multe exemplare din primele trei sau patru lecții, fiindcă vor fi mai mulți care vor începe studiul, dar unii vor renunța pe parcurs. Dacă te vei aștepta să strângi o sută de interesați, comandă următoarele: 125 de exemplare din lecțiile 1-3; 75 de exemplare din lecțiile 4-7; 50 exemplare din lecțiile 8 până la sfârșit. (Pentru alegerea lecțiilor, vezi capitolul 15.)

Comandă și alte materiale, precum broșuri sau cărți, care prezintă doctrinele noastre. Ele te vor ajuta în studiul personal, dar le vei putea oferi aceluia care au multe întrebări și pentru care nu vei avea timp sau cunoștințe suficiente ca să le răspunzi. Cartea *Să studiem împreună* a lui Mark Finley este o resursă prețioasă pe care toți ar trebui să o aibă la îndemână.

De asemenea, eu folosesc și broșura *Cele patru legi spirituale (Four Spiritual Laws)*, care prezintă Planul de Mântuire pe înțelesul tuturor. Ea te va ajuta să-i conduci pe oameni la Hristos.

Lucrarea doi câte doi

„Atunci a chemat la Sine pe cei doisprezece și a început să-i trimită doi câte doi, dându-le putere asupra duhurilor necurate.” (Marcu 6,7)

„Mai bine doi decât unul... Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul... Și dacă se scoală cineva asupra unuia, doi pot să-i stea împotriva; și funia împletită în trei nu se rupe ușor.” (Eclesiastul 4,9-12)

„Chemându-i pe cei doisprezece în jurul Său, i-a trimis să meargă doi câte doi prin orașe și prin sate. Niciunul nu a fost trimis singur, ci frate a fost asociat cu frate și prieten cu prieten. În felul acesta, se puteau ajuta și încuraja unul pe altul, se puteau sfătui și ruga împreună, tăria unuia venea în ajutorul slăbiciunii celuilalt. [...] Ținta Mântuitorului a fost ca solii Evangheliei să fie asociați în felul acesta. Chiar în zilele noastre, lucrarea de evanghelizare ar avea mult mai mare succes, dacă acest exemplu ar fi urmat mai de aproape.” (*Hristos, Lumina lumii, pag. 350*)

Organizarea echipei

Este cel mai bine să ai un partener de lucrare. Aceasta este metoda pe care a folosit-o Isus atunci când i-a trimis pe ucenici în lucrare și ea mai este încă utilă și azi.

Echipele formate din soț și soție sunt ideale, întrucât cei doi pot lucra împreună și pot stabili relații cu persoanele cu care studiază. Un părinte poate face echipă cu copilul lui (dacă e adolescent). În acest fel, copilul va face cunoștință cu o lucrare care îi va modela viața. De asemenea, poți să faci echipă cu un alt membru al bisericii, interesat de această lucrare.

Trebuie să stabilești împreună cu partenerul tău de lucrare câteva lucruri înainte de a începe efectiv. Stabiliți cine va ține studiile biblice. Nu este nevoie să le țină numai unul dintre voi, ci puteți să faceți cu schimbul. După ce ați stabilit cine va ține studiul și unde, este bine să respectați acest program și să îl schimbați numai dacă este neapărat necesar. Încercați să fiți consecvenți, fiindcă veți stabili relații cu oamenii.

Dacă tu ești cel care vei ține studiul biblic, atunci partenerul tău te va susține în rugăciune. În cele mai multe cazuri, e bine ca el să nu intervină în timpul studiului decât dacă îi ceri tu sau dacă îi cere persoana cu care studiați. Dacă vei oferi explicații și tu și partenerul tău, s-ar putea ca persoana să se simtă copleșită. De asemenea, s-ar putea să nu mai respectați timpul necesar unei lecții. Regula aceasta pare un lucru de la sine înțeles, însă este importantă pentru că, în funcție de ea, veți avea sau nu roade.

Este bine să te rogi împreună cu partenerul tău pentru cei care participă la studii. Rugați-vă și înainte de a pleca în lucrare. După un studiu, este bine să-l întrebi pe partenerul tău ce părere are și dacă are observații. Opinia lui te va ajuta să te dezvolți.

Se înțelege de la sine că nu e bine ca voi doi să vă contraziceți sau să vă certați în prezența persoanelor cu care studiați. Dacă apar situații neprevăzute, mai bine mergi singur la întâlnirea pentru studiu, decât să nu respecti promisiunea de a ține studiul cu persoana interesată. Dacă nu poți să ajungi tu, atunci lasă-l pe partenerul tău să țină studiul. Astfel, persoana cu care studiați va fi stimulată să nu lipsească niciodată.

În majoritatea cazurilor, nu este recomandat să mai vină alte persoane, în afară de voi doi. De asemenea, nu este înțelept să mergi de fiecare dată cu alt partener. Intenția este să stabilești o relație cu persoana cu care studiezi, iar consecvența te va ajuta la aceasta.

Cum să te îmbraci când prezinți studiul

Deși cultura din zona în care locuiești impune anumite reguli, există câteva principii generale de care trebuie să ții seama. Principiile acestea sunt utile mai ales în prima vizită, când stabilești contactul cu persoana interesată. Prima impresie contează și influențează răspunsul pe care îl vei primi. Prin urmare, e bine să te îmbraci în așa fel, încât să îl reprezinți pe Hristos cât mai bine și să nu le distragi atenția oamenilor de la lucrarea importantă pe care o faci.

Nu trebuie să arăți ca și cum tocmai ai ieșit din biserică, dar nici ca și cum ai veni de la un picnic. Bărbații pot purta pantofi curați (nu adidași sau sandale), pantaloni sport călcați (nu blugi) și o cămașă. Aceasta este o ținută lejeră, dar suficient de elegantă. Ținuta femeilor trebuie să respecte aceleași reguli generale. Dacă vei purta o rochie prea pretențioasă, îi vei speria pe oameni, iar dacă vei alege o ținută sport, riști să pierzi respectul și încrederea lor. În cultura noastră americană, foarte neprotocolară, am văzut tineri îmbrăcați în pantaloni scurți, tricou și sandale (fără șosete), mergând în vizită la necunoscuți și invitându-i să participe la studii biblice. Lucrul acesta nu este recomandat și, de regulă, rezultatul este pierderea persoanelor interesate.

Cum să scrii cartonașele cu datele persoanelor interesate

Caută o persoană care se poate oferi să treacă datele persoanelor interesate pe cartonașe. Pe fiecare cartonaș trebuie să apară următoarele date:

- ✓ **Nume și adresă.** (Folosește etichete autocolante și informațiile oferite de posturile radio/TV, dacă se poate.)
- ✓ **Sursa care a oferit datele.** (postul de radio, de televiziune, Sola Scriptura etc.)
- ✓ **Studiul (studiile) biblic(e) la care a mai participat sau la care participă în prezent.** Notează și data la care a absolvit studiul respectiv.

✓ **Data ultimului contact cu persoana interesată** și cine s-a ocupat de ea.

✓ **Orice alte date importante** (ora la care poate primi vizite, dacă are prieteni sau rude adventiste etc.)

Dacă folosești pliante cu oferta de studiu biblic, nu este nevoie să treci numele persoanelor interesate pe cartonașe, ci folosește direct pliantele returnate de persoanele interesate.

Dacă ai strâns un număr mare de nume, ai nevoie de o hartă bună. Găsește o hartă suficient de mare pe care să se vadă bine numele străzilor. Dacă vei lucra într-un oraș foarte mare, este bine să folosești un ghid turistic.

Marchează pe hartă adresele obținute:

✓ **Așază cartonașele (fișele, pliantele) în ordine alfabetică, după nume.** Apoi numerotează-le (scrie un număr în colțul din dreapta sus al cartonașului; primul cartonaș va primi numărul 1, al doilea numărul 2, al treilea numărul 3, etc.).

✓ Apoi, **caută fiecare stradă pe hartă** și notează cartierul în care se găsește sub numărul cartonașului. În final, pe fiecare cartonaș trebuie să apară numărul lui și cartierul în care locuiește persoana interesată. Dacă folosești cartonașele *Un lucru extraordinar pentru tine*, scrie aceste informații cu litere mici. Când vei merge prima dată în vizită la persoanele interesate, le vei arăta aceste cartonașe și nu e bine ca notițele tale să le lase impresia că îi urmărești.

✓ După aceea, **caută străzile pe hartă.** Folosește un marker pentru a sublinia numele străzii și notează în dreptul ei numărul corespunzător cartonașului.

✓ **Procedează la fel cu toate cartonașele.** La final, vei putea să vezi unde locuiesc toate persoanele interesate. Acum poți trece la stabilirea unui plan de vizitare pe cartiere.

✓ **Dacă lucrezi cu mai multe echipe, multiplică harta și oferă-le câte o copie.** Alege zece cartonașe ale căror adrese se găsesc în același cartier. Multiplică harta cartierului respectiv (cu cele zece

puncte marcate pe ea) și oferă-i-o unei echipe, împreună cu cartonașele corespunzătoare adreselor. După aceea, puteți începe vizitarea acestor locații, fără să traversați orașul de la un capăt la altul, fiindcă toate adresele se găsesc într-un singur cartier.

- ✓ ***Dacă lucrezi cu mai multe echipe, păstrează un tabel cu toate numele și adresele*** persoanelor interesate, precum și cu echipele care se ocupă de fiecare.

Notează pe spatele cartonașului numărul de vizite pe care le-ai făcut la adresa respectivă. De obicei, eu notez data și ora la care am făcut vizita, dacă i-am găsit acasă și ce studiu am parcurs. Informațiile acestea mă ajută, dacă studiez cu un număr mare de persoane, și îi ajută pe cei care doresc să le facă vizite.

Dacă ai multe cartonașe, e bine să le păstrezi într-o cutie. Eu le organizez pe mai multe categorii, după cum urmează:

- ✓ ***Ziua săptămânii în care trebuie să ții studiul biblic.*** După ce ai stabilit o zi pentru a studia cu o persoană, pune cartonașul cu datele ei în dreptul zilei respective.
- ✓ ***Persoane pe care trebuie să le sun.*** La această categorie, așez cartonașele cu numele persoanelor pe care trebuie să le sun.
- ✓ ***Persoane neinteresate.*** Aici pun toate cartonașele cu numele celor care au spus că nu sunt interesați.
- ✓ ***Persoane active.*** La această categorie, păstrează cartonașele cu numele persoanelor pe care îți propui să le vizitezi în viitor. Păstrează-le în ordinea numerelor, ca să le găsești ușor când îți propui să cauți noi interesați.

Unii oameni vor fi mai doritori decât alții să participe la studiul biblic. În acest caz, vei alege să-i vizitezi mai întâi pe cei mai doritori, întrucât nu vei putea să îi contactezi pe toți. Aceia care au parcurs deja un set întreg de studii biblice, susținut de un post TV/radio, se vor dovedi a fi cei mai interesați. Chiar și aceia care s-au înscris la curs, dar care nu l-au finalizat, sunt candidați excelenți. Eu am grijă să îi contactez înainte de a merge la alții, deoarece sunt, de regulă, cei mai primitivi.

Un alt mod de a organiza biserica pentru susținerea de studii biblice este acela de a împărți pe zone localitatea în care se găsește biserica. Desemnează câte o echipă care să se ocupe de câte o zonă. Oferă fiecărei echipe o listă cu numele persoanelor din zona aceea care au răspuns la emisiunile TV/radio sau numele vizitatorilor bisericii care locuiesc în zona aceea.

Dacă îți vei lua timp să organizezi activitatea, vei lucra în armonie cu cerul și vei fi eficient. „Dumnezeu este un Dumnezeu al ordinii. Tot ce este în legătură cu cerul este într-o perfectă ordine; mișcarea oștilor îngerești este caracterizată de supunere și o desăvârșită disciplină. Succesul poate fi obținut numai prin ordine și o lucrare armonioasă. Dumnezeu cere ordine și sistem în lucrarea Sa de astăzi, tot așa cum a cerut și în zilele poporului Israel. Toți aceia care lucrează pentru El trebuie să lucreze în mod inteligent, nu în chip nepăsător și la voia întâmplării. El vrea ca lucrarea Lui să fie făcută cu credință și exactitate, pentru ca să-Și poată pune sigiliul aprobării Sale asupra ei.” (*Patriarhi și profeți*, pag. 376)

Cum să conduci o persoană la Hristos

Eram odată în vizită la un cuplu de creștini foarte simpatici și prezentam un studiu despre revenirea lui Isus. De obicei, la finalul acestui studiu, pun o întrebare legată de mântuirea personală, însă de data aceasta, în timpul prezentării, m-a tot necăjit gândul că nu trebuia să procedez așa cu acest cuplu. Dădeau amândoi semne că sunt creștini convertiți și nu doream să-i insult cu întrebarea mea. Cu toate acestea, la sfârșit, mi-am luat inima în dinți și i-am întrebat dacă erau pregătiți să se întâlnească cu Isus, dacă El S-ar întoarce chiar atunci, sau dacă aveau asigurarea vieții veșnice, în caz că aveau să moară subit. Bărbatul a rămas pe gânduri câteva clipe și apoi mi-a răspuns sincer că se considera pregătit. Soția însă, spre mirarea mea, a lăsat capul în jos și și-a fixat privirea în podea. Mi-am dat seama atunci că ceva nu era în regulă și că era ceva care o supăra. În cele din urmă, femeia a rupt tăcerea și a zis mohorâtă:

- Eu nu cred că sunt pregătită.
- Doriți să aveți asigurarea vieții veșnice? am întrebat-o eu, manifestându-mi compasiunea.

Din fericire, ea a spus că vrea și am putut atunci să-i prezint Evanghelia. După aceea, ne-am plecat capetele și ne-am rugat împreună, iar ea și-a predat viața lui Isus. Când ne-am ridicat de pe genunchi, ea părea cu totul schimbată. Fața ei radia de pace și încredere, ca niciodată mai înainte.

Cel mai important lucru pe care îl facem este să prezentăm Evanghelia. Nu iau niciodată decizia de a întreba o persoană dacă este

pregătită sau nu pentru cer, bazându-mă pe intuiția de moment, fiindcă am descoperit că Diavolul este mereu prin preajmă ca să îmi sugereze să nu pun această întrebare. În alte domenii, mă adaptez la situația existentă, dar când vine vorba de întrebarea legată de Evanghelie, o pun întotdeauna. Nici tu nu trebuie să treci cu vederea acest punct vital. Este unul dintre cele mai frumoase lucruri pe care le poți face când ții un studiu biblic.

Fiecare participant ar trebui fie să ia o decizie favorabilă pentru Hristos, fie să-și reînnoiască legământul cu El înainte să prezinți adevăruri cruciale precum Sabatul. De aceea, una dintre prioritățile tale este să-i ajuți să-L primească pe Isus ca Domn și Mântuitor.

Aș vrea să pot sublinia îndeajuns importanța acestui lucru. Ce folos are să ajuți pe cineva să devină un credincios păzitor al Sabatului, care să dea zecimea și să fie vegetarian, dacă nu l-ai ajutat să se consacre lui Isus? În lipsa acestei consacrări esențiale, lucrarea noastră pentru Dumnezeu se transformă într-o slujire a lui Satana. Botezarea oamenilor neconvertiți îi dă lui Satana prilejul de a strecura în tabăra lui Dumnezeu agenții lui cei mai înșelători. „A fi mântuit nu înseamnă a fi botezat, nu înseamnă a avea numele scris în registrele bisericii sau a predica adevărul. A fi mântuit înseamnă a trăi în unire cu Isus Hristos, a avea o inimă nouă, săvârșind faptele lui Hristos și lucrând cu dragoste, răbdare, blândețe și nădejde. Fiecare suflet care este unit cu Hristos va fi un misionar activ pentru toți cei din jurul lui. [...] mulți se alătură bisericii, fără ca mai întâi să fie uniți cu Hristos. Satana triumfă din cauza aceasta. Astfel de convertiți sunt cei mai eficienți slujitori ai lui, fiind o capcană pentru alte suflete. (*Evanghelizare*, pag. 319)

Pune întrebarea legată de asigurarea vieții veșnice, începând cu lecția numărul trei sau patru. Nu o pune prea devreme, deoarece este posibil să nu fi câștigat suficient încrederea persoanei cu care studiezi și atunci nu-ți va răspunde deschis. Cele mai multe seturi de studii biblice conțin subiectul mântuirii. Atunci este momentul să pui această întrebare.

Iată un exemplu de abordare pe care o folosesc atunci când conduc pe cineva la Hristos:

John, astăzi am aflat că Isus Se va întoarce în curând pe pământ, ca să-i ia pe copiii Săi acasă. Eu vreau să fiu pregătit pentru revenirea Sa. Vrei și tu să fii pregătit? Am văzut ce pregătiri a făcut Dumnezeu, pentru ca noi să locuim împreună cu El în cer și mă gândesc să-ți pun o întrebare personală. Dacă nu te simți liber să răspunzi la ea, spune-mi. Atunci când studiezi Biblia cu cineva, consider că aceasta este întrebarea cea mai importantă la care putem să răspundem. Vrei să știi despre ce întrebare este vorba? (Așteaptă răspunsul lui.) Bine, iat-o: Dacă Isus ar veni în noaptea aceasta sau dacă tu ai muri în noaptea aceasta, ai fi sigur că ai viața veșnică?

Dacă persoana face o pauză lungă, poți continua astfel: *Da, este o întrebare grea. Apoi trebuie să-i acorzi timpul necesar pentru a cântări importanța acestei întrebări. Păstrează tăcerea și nu te teme de ea. Permite-I Duhului Sfânt să-i atingă inima.*

Dacă spune că are asigurarea vieții veșnice, atunci continuă plin de bucurie:

Excelent! Acum, pot să-ți mai pun o întrebare? Să presupunem că ajungi la porțile de mărgăritar ale cerului și, înainte de a intra, te oprește un înger și îți zice: „John, suntem atât de bucuroși că te afli aici! Am așteptat cu multă nerăbdare să intri în cer. Însă, înainte de aceasta, vrem să răspunzi la o întrebare: De ce crezi că te-a lăsat Dumnezeu să intri?” John, ce răspuns ai da la această întrebare?

Răspunsul corect este acela că Dumnezeu i-a permis să intre în cer datorită jertfei lui Isus pe Calvar, pentru că L-a primit ca Mântuitor și L-a urmat ca Domn al vieții lui.

Dacă răspunde că a încercat să ducă o viață bună și să nu fie rău, atunci îți vei da seama că nu a înțeles Evanghelia. Alții vor răspunde că nu știu ce să zică.

În funcție de răspunsul lor, tu vei putea spune astfel: *Mă bucur să aflu că te străduiești să duci o viață bună pentru Dumnezeu. Sau: Îți mulțumesc că ai fost sincer cu mine. Probabil că cei mai mulți dintre noi am rămâne muți în fața acestei întrebări.*

Dacă răspunsul nu este cel corect, atunci spune: *Pot să-ți ofer un răspuns pe care îl susține și Biblia? Am putea să rostim cu umilință, înaintea îngerului, următoarele cuvinte: „Nu merit să intru în cer.*

Însă Isus a venit pe pământ și a dus o viață desăvârșită, ca să moară pentru mine pe cruce. L-am acceptat ca Mântuitor personal, ca să-mi ierte păcatele și L-am urmat ca Domn al vieții mele, ca să mă învețe cum să trăiesc. Toate acestea au fost posibile prin harul Său și de aceea am fost primit în cer.” Nu-i așa că acesta este răspunsul potrivit? Accentul se pune pe ceea ce a făcut Isus. Noi nu putem face nimic pentru a câștiga cerul. El ne-a fost dat în dar de Dumnezeu. Însă noi trebuie să Îi predăm viața noastră, ca să putem fi iertați de păcatele noastre și ca Duhul Sfânt să ne poată da putere să trăim în armonie cu voința lui Dumnezeu.

Acum, poți să-i pui următoarea întrebare: *John, pot să îți reamintesc motivul pentru care acesta este răspunsul cel mai potrivit? Dacă ai consimțământul lui, atunci prezintă-i Evanghelia. Am inclus mai jos un exemplu în acest sens. Dacă preferi să citești dintr-o broșură, atunci poți folosi broșura *Cele patru legi spirituale*, de care am amintit mai înainte.*

Patru adevăruri universale

(Prezentarea să fie simplă. Folosește numai textele scrise cu italice.)

1. Dumnezeu te iubește și te-a creat cu scopul ca să fii liniștit și fericit (Ieremia 29,11; *Ioan 3,16; 10,10*). Atunci de ce oamenii nu au o viață plină de pace sufletească și de fericire?
2. Pentru că suntem păcătoși și pentru că păcatele noastre ne-au lipsit de viața frumoasă pe care Dumnezeu dorea să o avem (*Romani 3,23; Isaia 59,2*). Când Adam și Eva au ales să se răzvrătescă împotriva planului lui Dumnezeu, ei au devenit imediat egoiști și ne-au transmis și nouă această fire egoistă (*Geneza 3,12; Romani 5,12; 3,10*). Prin urmare, nu ne putem bucura de pacea lui Dumnezeu, dacă nu primim puterea de a ne schimba firea egoistă. Despre puterea aceasta ne vorbește al treilea adevăr universal.
3. Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, a luat chip de om și a locuit printre noi pentru a înlătura din firea noastră puterea

păcatului și a egoismului. El ne-a arătat ce înseamnă, de fapt, dragostea lui Dumnezeu, pentru ca noi să avem din nou parte de puterea și de dragostea Sa în viața noastră (*Evrei 2,14.15; Romani 5,8*).

Cunoașterea acestor trei adevăruri universale nu este suficientă. Este necesar să îl cunoaștem și pe al patrulea dacă dorim să avem asigurarea vieții veșnice și a păcii.

4. Avem nevoie să-L rugăm personal pe Isus să ne ierte păcatele și să fie prezent în viața noastră. Atunci vom cunoaște planurile pe care le are Dumnezeu pentru noi aici, pe pământ, dar și în cer (*Fapte 16,30.31; 2,37.38; Ioan 3,7; Ioan 1,12; Efeseni 2,8.9*). Trebuie să alegem să ne pocăim de păcatele noastre și să ne predăm viața lui Isus. Atunci vom avea asigurarea unei vieți noi cu Hristos.

Acestea sunt cele patru adevăruri universale. Acum aș vrea să-ți pun o întrebare. Care dintre următoarele două descrieri îți se potrivește?

- a. Trăiești cum îți place, te lași condus de înțelepciunea ta și de ideile tale, ești în conflict cu alții și nu ai pace sufletească.
- b. Isus îți conduce viața și îți dă înțelepciune ca să iei decizii corecte. El îți dă putere să trăiești pentru El.

Care dintre acestea ai vrea să fie adevărată cu privire la tine?

Poți să-L rogi pe Isus să-ți ierte păcatele și greșelile, să vină în viața ta și să-ți dea viața veșnică. Tot ce trebuie să faci este să-l ceri aceste lucruri (*Matei 7,7; 1 Ioan 5,11-15*).

Vrei să îmi dai voie să mă rog pentru tine, ca să ai asigurarea că Isus Hristos este Mântuitorul și Domnul tău?

(Învață-l să rostească **Rugăciunea de predare**, de la finalul acestui capitol.)

Dacă persoana cu care studiezi îți spune (ca răspuns la întrebarea inițială) că nu este pregătită să se întâlnească cu Isus, dacă El ar veni în noaptea aceea sau dacă ea ar muri subit, atunci spune-i: *Îți mulțumesc că ești sincer. Apreciez mult lucrul acesta la tine. Vrei să ai asigurarea că ești pregătit?*

De obicei, răspunsul va fi pozitiv. Atunci îi spui: *Îmi dai voie să-ți explic cum poți avea această asigurare?* Dacă îți permite, atunci îi prezinți Evanghelia, așa cum am amintit mai înainte.

Indiferent de răspunsurile date la întrebări de persoana cu care studiezi, este bine să închei cu o rugăciune de predare a vieții sau de reafirmare a credinței în Hristos. Este util ca fiecare să se roage în cuvintele proprii. Dacă nu, cere-le cursanților să repete rugăciunea după tine. După aceea, încheie cu rugăciunea ta, în care Îi mulțumești lui Dumnezeu pentru că ni l-a dat pe Domnul Isus și pentru că ne-a dat viața veșnică. Mulțumește-I pentru persoana cu care studiezi și pentru decizia ei de a fi de partea lui Hristos.

Rugăciune de predare

Îți ofer aici o rugăciune simplă de predare, pe care persoana cu care studiezi să o repete după tine. Cuvintele-cheie din partea stângă te vor ajuta să ți-o amintești mai ușor.

Iertare	„Doamne Isuse, Te rog să-mi ierți păcatele.”
Mărturisire	„Te rog, primește mărturisirea că sunt un păcătos care merită moartea.”
Predare	„Îți dau viața mea cu totul.”
Mulțumire	„Îți mulțumesc pentru darul fără plată al mântuirii pe care l-am primit acum prin credința în moartea și viața lui Isus.”
Viață	„Ajută-mă, prin harul și puterea Ta, să trăiesc așa cum Îți place Ție.”

Cum să îți prezinți experiența personală

Odată, am pierdut o ocazie excelentă de a-mi prezenta experiența personală. Mă aflu într-un mic oraș din nordul statului Alabama și plecarea avionului cu care trebuia să merg a fost amânată din cauza unor probleme mecanice. Fiindcă era ora prânzului, agenția le-a oferit tuturor pasagerilor tichete de masă, pe care să le folosească la restaurantul din aeroport. Fiindcă erau mese puține, iar avionul era plin de pasageri înfomețați, am fost nevoiți să stăm mai mulți la aceeași masă. La masa noastră, am făcut cunoștință unii cu alții, spunându-ne numele și ocupația. Când a venit rândul meu, le-am spus că sunt pastor. Vestea aceasta stârnește întotdeauna o seamă de reacții interesante, dar nu am fost pregătit pentru întrebarea pe care mi-a pus-o jucătorul profesionist de tenis de lângă mine. El m-a întrebat ce religie aveam înainte să fiu creștin. Chiar și acum, la ani de zile după această întâmplare, îmi vine să mă ascund de rușine când îmi amintesc ce am răspuns. În loc să folosesc acest prilej, ca să prezint experiența personală, am zis scurt:

- Am fost păgân.
- Ar fi trebuit să-mi dau seama că mă aflu pe o cale greșită măcar atunci când el m-a întrebat nedumerit:
- Cum adică păgân?

Pierzându-mi complet simțul realității, am povestit mai departe despre viața mea necreștină în cuvintele cele mai ofensatoare. Când privesc înapoi, realizez că descriam fără să-mi dau seama stilul de

viață al acestui sportiv. În cele din urmă, am priceput unde era problema, dar era prea târziu să mai îndrept lucrurile.

Mai târziu, Domnul mi-a oferit o altă șansă. După ce am urcat în avion, m-am așezat lângă un fost membru al bisericii noastre. El mi-a spus multe lucruri în timpul zborului de câteva ore, dar m-a surprins foarte mult când mi-a mărturisit:

– Eu slujesc banilor.

Nu era un om ignorant sau needucat. Și nici nu luase decizia aceasta în mod inconștient. Luase această hotărâre în cunoștință de cauză pe vremea când era tânăr. El mi-a explicat că studia ca să obțină o diplomă în drept ca să poată lucra în domeniul juridic și să devină bogat. Aveam așadar ocazia să lucrez cu acest om. Dumnezeu mi-a dat cuvintele potrivite ca să-i câștig atenția. El m-a ascultat atent în timp ce îi povesteam cum am descoperit că Isus era adevăratul secret al fericirii de durată.

Argumentul cel mai convingător care duce la convertirea oamenilor este experiența personală cu privire la ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi. „Ca martori ai lui Hristos, trebuie să spunem ce știm, ce am văzut, auzit și simțit. [...] Putem spune cum am pus la probă făgăduința Lui și am văzut că este adevărată. Putem mărturisi ceea ce știm despre harul lui Hristos. Aceasta e mărturisirea pe care o cere Domnul și din lipsa căreia lumea pierе.” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 340)

Este bine să treci în scris experiența personală cu Dumnezeu, pentru ca să îți dai seama cum va suna în urechile altora. Evită unele expresii folosite în biserică, precum: „de când am venit la credință”, „după ce am primit adevărul” sau „când am aflat adevărul despre Sabat”. Pune accent pe Hristos și pe Planul de Mântuire. Înălță-L pe Isus cu expresii de felul acesta: „de când L-am acceptat pe Hristos”, „după ce L-am primit pe Hristos ca Mântuitor al meu”. Nu ridică în slăvi păcatul, amintind detalii legate de viața ta păcătoasă de dinainte și nu critica alte biserici. De asemenea, prezintă-ți experiența pe scurt.

S-ar putea ca persoanele care s-au născut în familii creștine să se plângă că nu au o experiență deosebită. Nu e neapărat necesar să fi făcut parte din drojdia societății, pentru ca experiența ta să-i inspire pe alții. „Nu toate convertirile sunt la fel. Domnul Isus

impresionează inima, iar cel păcătos este născut din nou pentru o viață nouă. Adesea, sufletele au fost atrase la Hristos, fără să fi existat nicio convingere dramatică, nicio sfășiere a inimii, nicio teroare a remușcărilor. Aceste suflete au privit la Mântuitorul cel înălțat și au trăit. Ele au înțeles nevoia inimii, au înțeles cerințele Mântuitorului, au auzit vocea Lui spunând: «Vino după Mine», s-au ridicat și au mers după El. Convertirea aceasta a fost reală, iar viața religioasă a fost la fel de categorică precum a fost viața aceluia care au suferit întreaga agonie a unui proces dramatic.” (*Evanghelizare*, pag. 287, 288)

Dacă te-ai convertit în tinerețe, nu uita că cicatricile lăsate de păcat nu sunt o distincție de onoare. Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru adevărul lângă care ai crescut și pentru Dumnezeul pe care ai învățat să-L iubești de mic.

Acum ia-ți timp să repeți experiența personală până reușești să o povestești relaxat. Îți dau o temă interesantă. Cere-I lui Dumnezeu să îți îndrepte atenția spre o persoană care are nevoie să audă experiența ta. Fii atent. El îți va indica un anumit om. Când vei simți îndemnul Duhului Sfânt, prezintă-ți experiența personală cu un zâmbet radios.

Schiță pentru prezentarea experienței personale

Viața mea înainte de a-L primi pe Hristos

„Am avut nevoie de ajutor...” (*Mărturii*, vol. 8, pag. 321)

Cum am devenit creștin

„...și l-am găsit în Isus. Fiecare nevoie mi-a fost împlinită, foamea sufletului a fost potolită; pentru mine, Biblia este descoperirea lui Hristos.” (*ibid.*)

Viața mea după ce am devenit creștin (povestește ce schimbări s-au produs, despre bucuria pe care o simți și despre binecuvântările primite)

„Eu cred în Biblie, deoarece am constatat că este glasul lui Dumnezeu pentru sufletul meu.” (*ibid.*)

Studii biblice îmbogățite cu rugăciune și cu puterea Duhului Sfânt

Odată am studiat Biblia cu un bărbat pasionat de arbitraj. Bineînțeles că meciurile erau sâmbătă dimineață. Eram conștienți că Sabatul avea să fie un test special pentru el. Încă de la primele lecții, am început să fac o rugăciune specială în timpul devoționalului personal: „Doamne, știi cât de mult îi place lui Ralph să arbitreze meciuri și că meciurile sunt în Sabat. Te rog să-i dai lui Ralph o dragoste pentru Tine și pentru adevărul Tău mai mare decât pasiunea pentru sport.”

La scurt timp după ce i-am prezentat lui Ralph lecția despre Sabat, am intrat în biserică într-un Sabat dimineață și, în timp ce înaintam pe culoar, am auzit cum cineva încerca să-mi atragă atenția prin păsăituri repetate. Împreună cu jumătate de biserică, am întors privirea, ca să văd cine era și, pe una dintre bănci, l-am descoperit pe Ralph care îmi făcea cu mâna plin de neastâmpăr, dar în modul cel mai reverențios pe care și-l putea imagina. M-am dus la el și i-am urat bun venit. El mi-a zâmbit și m-a anunțat mândru de el:

– Gary, acesta este primul meu Sabat. Știi cât de mult îmi place arbitrajul. În curând începe finala națională și am fost solicitat să particip ca arbitru. Ghicește când are loc antrenamentul! Chiar astăzi. Dar, uite-mă, sunt aici, în casa Domnului!

După aceea, Ralph mi-a spus un lucru care și acum îmi dă fiori pe șina spinării.

- Gary, mi-am dorit foarte mult să arbitrez meciurile din finală. A fost visul meu și m-aș fi simțit foarte onorat. În timp ce stăteam în cumpănă și nu știam ce să fac, am simțit că Dumnezeu parcă îmi vorbea. Nu era un glas pe care să-l auzi cu urechea, dar eu l-am simțit în inimă. Dumnezeu mi-a spus: „Ralph, ce alegi? Sportul sau pe Mine? Mă iubești mai mult decât iubești sportul?” Gary, I-am spus lui Dumnezeu că Îl iubesc mai mult decât orice și că voi renunța la sport pentru El. De aceea mă aflu aici, și nu pe terenul de sport.

Poți să ții cele mai extraordinare studii biblice din lume și să nu se convertească niciun om. Ca să ai succes, trebuie să prezinți „studii îmbogățite”. Dacă vrei să schimbi viețile oamenilor trebuie ca studiile să fie însoțite de puterea Duhului Sfânt. Nici chiar metodele misionare adecvate nu pot produce această transformare supranaturală. Numai Duhul Sfânt poate să-ți dea capacitatea de a impulsiona inimile oamenilor ca să se încreadă în Isus și să asculte de El.

„Poate că cineva este în stare să prezinte litera Cuvântului lui Dumnezeu, poate că are cunoștință de toate poruncile și făgăduințele lui, dar, dacă Duhul Sfânt nu sădește adevărul în inimă, niciun suflet nu va cădea pe Stâncă, să se zdrobească. Fără conlucrarea Duhului lui Dumnezeu, învățătura, oricât de multă, și avantajele, oricât de strălucite, nu fac din om un canal de lumină. Semănarea seminței Evangheliei nu va avea succes decât atunci când semințele sunt trezite la viață de roua cerului.” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 672)

Când te apropii de momentul în care vei prezenta un adevăr important, roagă-te ca Dumnezeu să pregătească inima persoanei cu care studiezi și să o ajute să îl primească. Cere-I înțelepciunea de a ști cum să-i prezinți acestei persoane unice mesajul Evangheliei. Domnul te va ajuta să-i observi viața și să-i cunoști motivele care o determină să ia decizii corecte. Folosește motivele acestea pentru a o îndemna să-L urmeze pe Hristos.

Duhul Sfânt poate face pentru oameni ceea ce noi nu putem face. De aceea, roagă-te, roagă-te și iar roagă-te! Dacă vrei să primești mai multă încurajare, citește deseori următoarele declarații, ca să-ți aduci aminte ce va face Duhul Sfânt atunci când Îl vei chema.

Roagă-te pentru persoanele cu care studiezi

„În trecut, au existat oameni care își îndreptau toată atenția spre fiecare suflet, spunând: «Doamne, ajută-mă să salvez acest suflet!» Acum, situațiile de acest fel sunt rare. Câți lucrează, înțelegând pericolul în care se află cei păcătoși? Câți se gândesc la aceia despre care știu că sunt în pericol, aducându-i înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune, și implorându-L să-i salveze?» (*Slujitorii Evangheliei*, pag. 65)

„Lucrați pentru suflete cu multă rugăciune, pentru că aceasta este singura metodă prin care puteți să ajungeți la inima oamenilor.” (*Evanghelizare*, pag. 342)

„Începeți să vă rugați pentru suflete; apropiați-vă de Hristos [...], iar cererile voastre arzătoare, fierbinți, unite, să se înalțe către El pentru înțelepciune, ca să puteți avea succes în salvarea nu numai a sufletului vostru, ci și al altora.” (*Mărturii*, vol. 1, pag. 513)

Nevoia de a primi Duhul Sfânt

„Un om poate fi familiarizat cu poruncile și făgăduințele Bibliei, dar dacă Duhul lui Dumnezeu nu întipărește adevărul în inimă, caracterul nu va fi transformat. Fără iluminarea Duhului Sfânt, oamenii nu vor putea să deosebească adevărul de eroare și vor cădea sub ispitele iscusite ale lui Satana.” (*Parabolele Domnului Hristos*, pag. 408, 409)

„Lucrarea Spiritului Sfânt este nemăsurat de mare. Din această surșă, lucrătorul lui Dumnezeu primește putere și eficiență.” (*Slujitorii Evangheliei*, pag. 289)

Nevoia de rugăciune

„Duhul Sfânt va veni la toți aceia care se roagă pentru pâinea vieții, pentru a o da și semenilor lor.” (*Mărturii*, vol. 6, pag. 90)

„Soli credincioși ai lui Dumnezeu trebuie să se străduiască să ducă mai departe lucrarea Domnului pe calea rânduită de El. [...] Ei trebuie să lupte cu Dumnezeu în rugăciune stăruitoare, ca să primească botezul Duhului Sfânt, așa încât să fie în stare să împlinescă nevoile unei lumi care pierе în păcat. Celor ce înaintează

încrezători, proclamând Evanghelia veșnică, le este făgăduită toată puterea.” (*Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, pag. 459)

„Dimineață după dimineață, când vestitorii Evangheliei îngenunchează înaintea Domnului și-și reînnoiesc legământul lor de consacrare, El le va da prezența Duhului Său, însoțită de puterea Lui reînviătoare și sfințitoare. Pornind la lucrările lor zilnice, ei au asigurarea că ființa nevăzută a Duhului Sfânt îi face în stare să fie împreună lucrători cu Dumnezeu.” (*Faptele apostolilor*, pag. 56)

„Noi nu dorim cu destulă înflăcărare să prezentăm cererile noastre Domnului nostru și să-L rugăm să ne dea darul Duhului Sfânt. Domnul dorește ca noi să facem acest lucru. El dorește ca noi să ne înălțăm cererile cât mai degrabă către tronul Său.” (*Principiile fundamentale ale educației creștine*, pag. 537)

„O strânsă legătură cu cerul va pune pe un făgaș bun credințioșia ta și va constitui temeiul succesului tău. Simțământul de dependență te va conduce la rugăciune, iar simțământul datoriei, spre muncă. Rugăciune și efort, efort și rugăciune, aceasta va fi preocuparea vieții tale. Tu trebuie să te rogi ca și când eficiența este numai a lui Dumnezeu și lauda I se cuvine numai Lui și să lucrezi ca și când datoria este numai a ta. Dacă dorești putere, o poți avea, de îndată ce îți vei face planul pentru aceasta. Crede numai în Dumnezeu, ia-L pe cuvânt, acționează prin credință, iar binecuvântarea va veni.” (*Sfaturi pentru sănătate*, pag. 367)

„Poți să faci mai mult decât să te rogi după ce te-ai rugat, dar nu poți face niciodată mai mult decât să te rogi până când nu te-ai rugat.” A J. Gordon. (Autor anonim, citat în *The Kneeling Christian* [Creștinul pe genunchi], Zondervan Publishing House. Grand Rapids, MI 49506. Copyright 1971.)

Cooperarea cu Duhul Sfânt

„Domnul le cere slujitorilor Săi să nu-și urmeze impulsurile atunci când vorbesc, ci să vorbească rar și calm și să lase ca Duhul Sfânt să fie acela care să facă adevărul să aibă efect.” (*Evanghelizare*, pag. 668)

Studiu individual sau studiu împreună?

Există mai multe metode de prezentare a studiilor. Cea mai folosită este metoda studiului individual. Aceasta înseamnă să-i lași persoanei interesate o lecție pe care să o citească și să completeze răspunsurile. După o săptămână, instructorul biblic revine, ca să verifice lecția și să-i lase lecția următoare. Studiul individual poate fi însoțit de o casetă video sau audio cu predici de evanghelizare. Aceasta este o metodă foarte ușor de aplicat și nu necesită decât abilitatea de a te împrieteni cu persoana interesată și de a verifica lecția. Este de preferat să stabilești o zi pe săptămână, în care să-i faci o vizită și să-i lași lecția următoare. Astfel vei avea prilejul să stai de vorbă cu ea și să o cunoști. Vei putea să o întrebi dacă are întrebări din lecție. Dacă da, îi vei răspunde cu texte din Biblie. Cu timpul, vei dori să câștigi încrederea persoanei interesate și vei avea ocazia să o ajuți să ia decizia de a-L urma pe Hristos.

A doua metodă este studiul împreună. În acest caz, instructorul biblic studiază împreună cu persoana interesată, lecție cu lecție. Unii preferă această metodă pentru a parcurge studiul întrebare cu întrebare. Instructorul face comentariile corespunzătoare în dreptul fiecărei întrebări și verifică dacă s-a dat răspunsul corect.

O altă modalitate este ca instructorul să prezinte lecția direct din Biblie, fără să folosească pliantul cu lecția. În acest caz, instructorul și persoana interesată au Biblia deschisă și citesc textele pe

măsură ce instructorul prezintă tema aleasă. Persoana interesată este încurajată să-și ia notițe.

La sfârșit, persoanei interesate i se oferă pliantul cu rezumatul lecției și întrebările la care să răspundă în timpul săptămânii. La următoarea întâlnire, instructorul recapitulează lecția anterioară și îi permite persoanei interesate să pună întrebări. După aceea, prezintă următoarea lecție în același fel și, la sfârșit, îi oferă pliantul cu lecția respectivă, ca rezumat al prezentării.

Alege metoda care ți se potrivește cel mai bine. Cei mai mulți consideră că metoda studiului împreună este mai plină de provocări. Înainte de a alege o metodă, îți propun să analizăm avantajele și dezavantajele fiecăreia.

Mai mulți oameni preferă metoda studiului individual, deoarece li se pare mai comodă. Aceasta nu înseamnă că mai mulți oameni se botează în urma aplicării acestei metode; dimpotrivă, mai mulți dintre cei care studiază individual au tendința de a abandona cursul.

Unul dintre aspectele negative ale metodei studiului individual este acela că oamenii nu acordă importanță prea mare lecțiilor. Ei primesc lecțiile cu ușurință, dar nu sunt serioși. Nu completează întrebările, nu sunt acasă când le aduci lecțiile următoare și nu te lasă să stabilești o relație cu ei.

În general, metoda studiului împreună are mai mari șanse să ducă la convertire. Dispoziția de a te primi în casă, timp de o oră pe săptămână, pentru a studia Biblia este o dovadă a receptivității omului față de idei noi. De asemenea, ea indică faptul că el este dornic să se împrietenească cu tine. Acest lucru are de regulă ca rezultat un număr mai mare de convertiți.

Un alt beneficiu al metodei studiului împreună este acela că-i oferă instructorului prilejul de a cunoaște Biblia mai bine și de a-și dezvolta deprinderile de comunicare în vederea explicării Bibliei. Dacă acesta se numără printre țintele tale personale, atunci vei alege metoda studiului împreună.

Mi se întâmplă să întâlnesc câte o persoană foarte interesată, dar care refuză metoda studiului împreună. După ce încerc în zadar să îi înlătur obiecțiile, eu îi propun metoda studiului individual.

Dacă nu primește nici această ofertă, atunci mă ofer să îi trimit prin poștă un set de studii. De obicei, trimit numele acestei persoane la un curs prin corespondență, condus de posturile noastre TV/radio.

Metoda preferată de mine este aceea a studiului împreună. Cei care mă invită în casele lor, ca să studiem Biblia, nu abandonează cursul la fel de des ca aceia care studiază individual. Iar relațiile strânse pe care le leg cu ei îmi dau posibilitatea de a-i ajuta să accepte adevărurile importante pe care le descoperă. Din acest motiv, nu aleg niciodată metoda studiului individual. Am constatat că sunt mai mult decât ocupat cu numărul mare de persoane dornice să merg la ele acasă. Nu vreau să îmi pierd vremea cu oamenii care sunt interesați numai în mică măsură.

Fiindcă ți-am mărturisit că prefer metoda studiului împreună, vreau să mă grăbesc să adaug că tu *poți* să folosești eficient metoda studiului individual. În acest scop, trebuie să te gândești la o strategie prin care să stabilești o relație cu persoana interesată. „Voi trebuie să vă apropiați de aceia pentru care lucrați, pentru ca ei să aibă posibilitatea nu numai de a vă auzi glasul, ci și de a vă strânge mâna, de a cunoaște principiile voastre și de a simți simpatia voastră.” (*Slujitorii Evangheliei*, pag. 192)

Cea mai bună cale este să găsești, în relația voastră, momentul potrivit în care poți trece treptat de la studiul individual la studiul împreună. Poate că momentul acesta va apărea în timpul unei discuții pe care o aveți atunci când îi aduci lecția. Apoi, va continua cu oferirea răspunsurilor la întrebările ridicate de persoana interesată. Iar în final, te vei oferi să prezinți personal o temă de care este interesată în mod special. Vei putea trece atunci la metoda studiului împreună.

Unii instructori combină metoda studiului individual cu studiul biblic pe grupe. Metoda această funcționează mai bine în anumite culturi. După stabilirea unei relații, cei interesați care studiază lecțiile individual sunt invitați să studieze, în cadrul unei grupe, o temă menită a le stârni dorința de a mai participa. Printre subiectele potrivite pentru prima întâlnire se numără revenirea lui Isus și alte subiecte legate de profeție. Este adevărat că trebuie să le

stârnim interesul, însă nu trebuie să-i șocăm înainte de a le câștiga încrederea. Dacă abordezi subiecte precum semnul fiarei, e bine ca, la început, să nu intri în detalii.

Când studiezi împreună cu cel interesat, prezintă mai întâi lecția, folosind Biblia și apoi lasă-i pliantul cu lecția, ca rezumat al temei prezentate. Motivul pentru care e cel mai bine să procedezi așa este acela că, prin personalitatea ta, îl vei influența pozitiv, ajutându-l să ia decizia corectă. Spre exemplu, când prezinți Sabatul, ai posibilitatea să privești persoana în ochi, să zâmbești și să folosești un ton plăcut, ca să arăți că Sabatul este o binecuvântare de la Dumnezeu. Lucrul acesta o ajută să-l accepte mult mai ușor, fiindcă îi înlătură prejudecățile și îi înfățișează într-un mod atrăgător lucruri care altfel ar speria-o.

Pe de altă parte, dacă preferi să lași persoana interesată să citească și să completeze studiul înainte să-i prezinți efectiv lecția, vei constata că te vei confrunta cu multe prejudecăți. Aș vrea să-ți dau un exemplu.

Să presupunem că parcurgi un set de studii cu o doamnă care este membră activă în biserica ei. Toate lecțiile de până acum au fost niște experiențe pozitive. Îi lași să completeze pliantul cu lecția despre Sabat și îi spui că o veți studia în următoarea ocazie. În timpul săptămânii, ea citește lecția și este luată prin surprindere. Își aduce aminte că pastorul sau preotul ei a predicat despre Sabat și că a afirmat că el face parte din Vechiul Legământ. Doamna îi dă un telefon prezbiterului bisericii ei și îi spune că are câteva întrebări. Prezbiterul îl pune în alertă pe pastor. Amândoi îi dau să citească diverse cărți care combat Sabatul și vorbesc de rău biserica noastră. La următoarea vizită, descoperi că doamna nu mai este la fel de receptivă ca înainte. Te bombardează cu întrebări mai degrabă provocatoare, decât ivite dintr-o inimă dornică să afle adevărul.

Poți evita cu ușurință această situație prin oferirea pliantului cu lecția *după* prezentarea lecției. În felul acesta, vei avea posibilitatea să abordezi împreună cu persoana interesată problemele și nelămuririle care apar. După aceea, ea nu va mai simți nevoia să apeleze la altcineva. Bineînțeles că oamenii sunt diferiți

și reacționează diferit. Însă această modalitate va da cele mai bune rezultate cu majoritatea oamenilor cu care vei lucra.

Când studiezi împreună cu persoana interesată, este potrivit să folosești notițele ca să-ți aduci aminte ce texte și cei idei să amintești. Mi-e îmi place să scriu notițele pe jumătăți de foi și să le așez lângă Biblie, ca să văd dintr-o privire ideile pe care trebuie să le subliniez și să modific și să adaptez lecția pe măsură ce capăt experiență. Unii folosesc bilețele pe care scriu textele, ideile principale și textul următor, la care trebuie să deschidă. În prealabil, instructorul lipește câte un astfel de bilețel (post-it) în dreptul fiecărui text biblic util în prezentarea lecției. O altă metodă folosită de instructori pentru a-și aduce aminte lecția este cea a lanțului de referințe biblice. Ei scriu pe prima pagină netipărită a Bibliei subiectul lecției și primul text menționat în ea. Apoi, când deschizi la primul text, scrii în dreptul lui al doilea text și așa mai departe, până acoperi toate textele din studiul respectiv.

Persoanele care au urmat deja un curs prin corespondență vor accepta foarte ușor să studieze Biblia împreună cu tine. Îți ofer mai jos un model de abordare pe care îl poți folosi pentru a-i convinge pe acești oameni să studieze Biblia acasă.

Jane, cum ți s-a părut cursul prin corespondență? (Discutați despre ceea ce i-a plăcut.) Jane, avem un studiu avansat, care sunt conving că-ți va plăcea. Este vorba de un set de studii despre... (Arată-i pliantul cu prima și a doua lecție și explică-i de ce sunt interesante. De obicei, cursurile despre profeția biblică sunt acceptate cel mai ușor.) Avantajul acestui set de studii este că include explicații suplimentare. Când ai parcurs studiul prin corespondență, probabil că ți-ai dorit să ai pe cineva cu care să stai de vorbă despre ceea ce citeai. (Subliniază ideea aceasta și spune-i ce mult durează până ajung lecțiile prin poștă și până reușești să parcurgi în întregime un curs. Mulți oameni își pierd interesul și nu merg până la capăt.) Setul acesta de studii elimină dezavantajele cursului prin corespondență și îți oferă posibilitatea de a sta de vorbă cu cineva și de a-i pune întrebări. Iată cum se desfășoară: eu vin o dată pe săptămână la tine acasă,

deschidem Biblia și studiem împreună timp de 35-40 de minute. După aceea, îți ofer pliantul cu lecția studiată. Oamenii au descoperit că obțin mai multe avantaje în acest fel, fiindcă mai întâi aud lecția și apoi pot să citească rezumatul lecției. Săptămâna următoare, revin ca să răspund la întrebările care se ivesc. După aceea, deschidem Biblia și studiem tema următoare. Metoda aceasta este preferată de mulți, fiindcă au posibilitatea de a afla mai mult. Ce părere ai? Putem să începem de săptămâna viitoare?

Încearcă ambele metode de studiu până când descoperi care ți se potrivește cel mai bine. Important este să începi și să vezi încotro te conduce Dumnezeu. El va lucra prin tine, indiferent de metoda pe care o vei alege. O experiență interesantă îi așteaptă pe cei care studiază Biblia împreună cu alții.

Indiferent ce metodă alegi, nu te amăgi cu gândul că o persoană se va alătura bisericii rămășiței doar pentru că îi lași un set de studii pe care să-l citească. Este adevărat că se întâmplă așa cu unii, dar nu cu majoritatea oamenilor. Nu trebuie să uităm că suntem prinși în focul mării lupte cu Satana. El va face tot ce îi va sta în putință ca să le distragă atenția.

Pe măsură ce le prezinți oamenilor subiecte importante cu care nu sunt familiarizați, ești dator să fii deosebit de atent cu ei. Dacă nu ești dispus să răspunzi la întrebările lor și să le inspire încredere, Diavolul le va pune la dispoziție sfătuitoari, în persoana prietenilor și a rudelor, care să-i deruteze și să-i descurajeze. Gândul acesta este important. „De multe ori, un lucrător dă greș în lucrarea lui, deoarece nu se apropie de aceia care au cea mai mare nevoie de ajutorul lui.” (*Slujitorii Evangheliei*, pag. 190)

Este nevoie de mai puțin sacrificiu din partea noastră pentru a-i lăsa cuiva un pliant. Însă ni se cere un sacrificiu atunci când intrăm în viața cuiva și când căutăm să îl îndreptăm spre Hristos. Ca să câștigi suflete, trebuie să fii dispus să sacrifici din timpul tău, să depui efort și să renunți la comoditate. „Sufletele nu pot fi salvate fără sacrificiu.” (*Slujitorii Evangheliei*, pag. 196)

Când privim spre Calvar, înțelegem prețul infinit plătit de Dumnezeu ca să ne mântuiască. Oare nu este firesc să ne dorim să sacrificăm la fel de mult pentru semenii noștri? Când renunțăm la confortul nostru, înțelegem mai bine cât a jertfit Dumnezeu pentru noi. Aceste descoperiri ale dragostei lui Dumnezeu merită tot efortul nostru, întrucât ele nu pot fi obținute pe altă cale, decât prin implicare efectivă. Isus a dat tot ce a avut, ca să ne salveze. El ne cheamă acum să mergem pe urmele Sale.

Ce set de studii ar trebui să folosesc

Unul dintre primii mei cursanți a fost un pilot de linie, care era un creștin consacrat. Eram încântat să am ocazia de a ține studii biblice cu un profesionist de calibrul lui. La prima noastră întâlnire, i-am lăsat să completeze primele două lecții și am stabilit să trec să le iau săptămâna următoare. Când am revenit, tot entuziasmul mi s-a topit când l-am auzit spunându-mi că nu mai era interesat să studiem împreună. Mi-a explicat că știa deja tot ce scria în pliante și că era în căutarea unui studiu mai profund.

După ce am înălțat o scurtă rugăciune tăcută, m-am aventurat într-un teritoriu pe atunci nou pentru mine.

- Știi, am ceva ce am studiat de curând și care cred că ți se va părea interesant - un studiu despre profeția biblică. Ai vrea să afli despre ce este vorba?

Trezindu-i curiozitatea, m-a invitat în casă, ne-am așezat pe canapea și am studiat Biblia timp de o oră. La sfârșitul prezentării mele, am făcut ceva ce am învățat de la televizor, încă de când eram copil. Pe vremea mea, multe dintre episoadele serialelor pentru copii, cum ar fi astăzi Batman, se încheiau în ceea ce numim „suspans”. Într-un moment de vârf al acțiunii, programul se întrerupea brusc și se auzea vocea crainicului, cu inflexiuni dramatice, care spunea: „Nu pierde episodul următor, pentru a descoperi dacă nemernicul a reușit să câștige în cele din urmă”. Momentele acestea de suspans erau o cale eficientă de a te aduce nerăbdător înapoi, în fața ecranului.

nului, la următorul episod. La încheierea studiului nostru, l-am tachinat puțin pe pilot:

– Se pare că ești în întârziere și eu trebuie să ajung la o altă întâlnire. (Chiar trebuia.) Nu avem timp să intrăm acum în profeția pe care le-a prezentat-o Isus ucenicilor și care i-a convins pe aceștia că El era Mesia, dar, dacă vrei, ne putem întâlni săptămâna viitoare ca să ne continuăm studiul.

– O, nu! Chiar nu mai poți rămâne?

Pilotul a mușcat din momeala mea. Când eu am dat ușor din cap în semn că, într-adevăr, nu mai puteam rămâne, el a spus:

– Bine, atunci ne vedem săptămâna viitoare.

Am continuat să parcurgem acele studii care au fost unele dintre cele mai pline de prezența Duhului Sfânt, pe care le-am ținut vreodată. I-am fost recunoscător lui Dumnezeu, pentru că m-a inspirat să rostesc acele cuvinte în ziua aceea, pe când eram un instructor novice. Din acea experiență de început, am învățat un principiu foarte important.

Succesul unui curs de studiu biblic depinde în mare măsură de ordinea subiectelor și de tipul de studiu ales. Majoritatea lecțiilor pornesc de la premisa că studiezi împreună cu o persoană care nu cunoaște deloc Biblia sau o cunoaște foarte puțin. Acesta este unul dintre motivele pentru care studiile încep cu autoritatea Scripturii și cu alte subiecte elementare. Deși sunt potrivite pentru necreștini și pentru noii credincioși, aceste lecții pentru începători se pot dovedi mult prea simple pentru alți oameni.

Este esențial să păstrăm încă de la început un nivel înalt al interesului față de studii. Pentru aceasta ai nevoie de o ordine a subiectelor care să explice acele pasaje sau părți din Scriptură pe care cel cu care studiezi nu le-a înțeles până atunci. Studiile biblice pentru începători sunt bune pentru un necreștin, dar majoritatea oamenilor credincioși vor fi atrași mai mult de profeția biblică. O instructoare de studii biblice mi-a povestit despre un grup foarte interesat, cu care studia, alcătuit din creștine dedicate. De curând, ele îi spusese că se gândeau să încheie studiile. Cea care conducea studiile biblice m-a întrebat ce să facă. I-am sugerat să treacă la

studierea profețiilor. După un timp, mi-a spus că participantelor le plăceau foarte mult noile studii și nici nu le mai trecea prin minte să renunțe la ele.

La sfârșitul acestui capitol, se află ordinea subiectelor pe care le folosesc eu cu mult succes atunci când prezint *Profețiile speranței*. Această prezentare simplă a adevărului într-un context profetic este deosebit de convingătoare și elimină multe dintre obiecțiile obișnuite aduse Sabatului și altor doctrine biblice. Setul DVD conține prezentările mele și include pașii care conduc o persoană la luarea unei decizii. (Acest seminar biblic există și în română – n. red.).

Pentru început, alege unul sau două seturi de studii și rămâi la ele. Urmează ordinea sugerată și treci prin fiecare lecție împreună cu persoana (persoanele) cu care studiezi. Sunt situații când poți să sari peste o lecție sau să le schimbi ordinea, după cum crezi că este potrivit și în funcție de maturitatea spirituală a celor cu care studiezi.

Fiecare lecție trebuie să continue ceea ce a clădit precedentă, iar studentul trebuie să aibă timp să capete încredere în tine, ca îndrumător, în credibilitatea lecțiilor și în mesajul prezentat. Fiecare serie de lecții caută să realizeze acest lucru într-o ordine progresivă. Am întâlnit un îndrumător de studii biblice care nu știa niciodată ce urma să prezinte la studiul următor, deoarece îi lăsa pe participanți să aleagă la întâmplare subiectul. În acest caz, nu este de mirare că oamenii nu ajung niciodată să ia decizii. Trebuie să rămâi la ordinea studiilor și să nu îi lași pe participanți să aleagă subiectul pe care îl vei prezenta.

Se poate face excepție de la această regulă atunci când ceva din cadrul seriei de studii nu ar consolida încrederea și credibilitatea, dacă ar fi prezentat în ordinea dată. Cu mulți ani în urmă, exista un set de lecții care prezenta cele 70 de săptămâni din Daniel 9 în cel de-al doilea studiu. Pentru majoritatea participanților, era prematur. Fie li se părea un subiect prea complex, fie își simțeau amenințat întregul sistem de convingeri. Oamenii își pierd încrederea în lecții și în îndrumător și abandonează studiul. Atunci când

folosesc această serie de studii sar peste această lecție și o prezint mai târziu, când majoritatea oamenilor sunt mai pregătiți să o accepte.

Am fost încântat să încep studii biblice cu un renumit prezentator de știri al unui post de televiziune care acoperă aproape jumătate din stat. Era un progres fără precedent pentru mica noastră biserică. În urma primei vizite făcute acestui om de televiziune, am rămas cu impresia că era un creștin consacrat, care studiase Biblia. Era în mod special interesat de studiile noastre, deoarece îl intrigaseră profețiile. L-am cunoscut pe omul acesta pe când, împreună cu un pastor-asistent, îi vizitam pe cei care trimiteau cărți poștale la biserică, solicitând un ghid de studiu biblic. Această lucrare făcea parte din programul de formare a unui pastor începător și eu îl ajutam pe colegul meu mai tânăr să învețe cum să prezinte studii biblice. Cum locuiam la peste 150 de kilometri depărtare, de data aceasta pastorul-asistent avea să prezinte studiile biblice singur, deoarece eu nu îl puteam însoți de fiecare dată.

În perioada aceea, foloseam un set de studii în care profeția celor șaptezeci de săptămâni era prezentată încă de la a doua lecție. Lucrul acesta m-a îngrijorat, în ceea ce-l privea pe omul de televiziune, deoarece toate interpretările evanghelice ale profeției se bazau aproape exclusiv pe o concepție incorectă cu privire la săptămâna a șaptezecă. Orice credincios evanghelic, cum era el, ar fi intuit imediat implicațiile interpretării diferite a studiului nostru și și-ar fi dat seama că aceasta subminează tot ceea ce crezuse până atunci în legătură cu evenimentele finale. Mă temeam că îl vom pierde pe acest student deosebit, dacă aveam să abordez subiectul atât de devreme. După ce am plecat de la prezentatorul de știri, l-am sfătuit pe pastorul-asistent să țină studiile în continuare, dar să sară peste cea de-a doua lecție, care conținea profeția de șaptezeci de săptămâni, și i-am explicat și motivele.

După câteva săptămâni, am descoperit că prezentatorul de știri nu mai studia împreună cu noi. Am fost dezamăgit. Era o persoană cu influență, care promitea să facă mult pentru lucrarea lui Dumnezeu din zona noastră și mi-aș fi dorit să am ocazia de a-l conduce

în adevărurile mai profunde ale Bibliei. Când m-am interesat de ce a renunțat, pastorul-asistent pe care îl coordonam mi-a mărturisit că nu îmi ascultase sfatul, ci prezentase profeția celor șaptezeci de săptămâni încă de la a doua lecție. Din nefericire, îngrijorările mele se confirmaseră – acest om de televiziune ridicase numeroase semne de întrebare în legătură cu interpretarea noastră. După acest studiu, el i-a spus pastorului-asistent că nu putea să accepte interpretarea noastră și i-a cerut să nu mai vină pentru studiul următor. Ar fi fost cu mult mai bine să fi construit treptat pe acest subiect interesant, dar plin de provocări, până când se dezvoltă un anumit grad de încredere. Unele lecții sunt învățate de-abia după ce dăm cu capul de pragul de sus, dar harul lui Dumnezeu este îndestulător în orice situație. Morala acestei întâmplări este să fii atent la ordinea lecțiilor pe care le prezinți și să urmezi o cale care oferă suficient timp pentru dezvoltarea încrederii în materialul prezentat și în tine, ca îndrumător în descoperirea adevărului.

Pentru a hotărî ce set de studii să folosești, trebuie ca, mai întâi, să faci distincție între cele două tipuri de studii disponibile. Majoritatea ghidurilor de studiu biblic sunt construite pe subiecte – fiecare lecție acoperă un subiect separat. Lecțiile sunt așezate într-o ordine care pregătește studentul să accepte învățăturile Bibliei, care conduc la o schimbare a vieții. Dintre doctrinele fundamentale, cea a mântuirii, cea a inspirației Scripturilor și cea a relației dintre Lege și har sunt prezentate înaintea Sabatului, a stării omului în moarte, a sănătății și a altor adevăruri fundamentale. Legătura dintre studii nu este foarte strânsă, fiecare subiect fiind, în esență, independent. Exemple de seturi de studii pe subiecte: *Amazing Facts Study Guides*, *Storacles of Prophecy* și *Discover Lessons*.

Cea de-a doua categorie de studii este reprezentată de studiile tematice. Acestea au legătură între ele, întreaga serie ocupându-se de aceeași temă, de același pasaj sau de aceeași carte a Bibliei. Cu toate că și studiile tematice acoperă subiecte individuale, fiecare lecție este legată de celelalte prin intermediul temei comune. Un exemplu de studii tematice sunt cele care alcătuiesc seturile realizate de mine, *Profețiile speranței* și *Seminar de profeție biblică*.

Aceste lecții acoperă întregul mesaj al Evangheliei în contextul profeției. Alte exemple pot fi diferitele seminare pe baza cărților Apocalipsa și Daniel.

Dintre aceste două tipuri de studii, pe care ar trebui să-l folosești? Răspunsul depinde, în parte, de preferința ta și de particularitățile celui pe care îl conduci în studiu. Eu, personal, prefer studiul tematic. Consider că el pregătește mai bine o persoană pentru a accepta adevărul. Lucrul acesta este valabil în special în privința seriilor profetice care parcurg cărțile Daniel și Apocalipsa. În aceste studii, Sabatul este prezentat în contextul mării lupte, ca punct central al conflictului dintre Hristos și Satana. Acest tip de prezentare conferă doctrinei Sabatului acea putere de convingere care poate să schimbe viața.

De asemenea, demontează din start majoritatea argumentelor pe care le folosesc oamenii împotriva Sabatului. Dacă un necredincios acceptă identificarea cornului mic din Daniel 7, atunci aceasta este o punte eficientă pentru a-l conduce să înțeleagă că această putere și-a asumat schimbarea sfințeniei Sabatului zilei a șaptea, stabilit de Dumnezeu, cu ziua întâi a săptămânii. Omul nu mai găsește necesar să intre în dispută dacă trebuie sau nu să păzim Legea pentru a fi mântuiți, din moment ce a fost deja de acord că strategia lui Antihrist este de a „schimba vremurile și legea” (Daniel 7,25).

Aspectul cel mai important, în legătură cu tipul de studii pe care să îl folosești este acela de a te simți confortabil și plin de entuziasm să le prezinți. Există o largă varietate de studii în format electronic care sunt deosebit de bune. Materialele video sunt și ele pe înțelesul tuturor și eficiente. Dacă folosești o serie de studii în format video (DVD), trebuie să cauți ca personalitatea și stilul vorbitorului să i se potrivească în mare măsură persoanei cu care studiezi. Vei descoperi că aceasta va manifesta mai mult interes față de studiu, dacă se poate raporta adecvat la cel care i-l prezintă.

Începe prin a încerca o varietate de tipuri de studii biblice, până când vei găsi unul care îți oferă eficiență.

Ordinea subiectelor pentru studii biblice

Titlu	Descrierea
Timpul nostru în profeția biblică (Daniel 2)	Profeția ne spune că sfârșitul este aproape!
Semnul fiarei (Daniel 3)	Cele nouă indicii oferite de Biblie în legătură cu semnul îi îndeamnă pe oameni să studieze. (Lecția aceasta nu dezvăluie care este semnul.)
Secretele Bibliei pentru pacea personală (Daniel 4)	Secretul adevăratei fericiri este în Evanghelie.
Superputerile din profeție (Daniel 7)	Un studiu atent și plin de tact cu privire la identitatea lui Antihrist.
Un atac îndrăzneț împotriva lui Dumnezeu (Daniel 8)	Încercarea Diavolului de a distruge biserica lui Dumnezeu.
Cea mai importantă profeție a Bibliei (Daniel 9)	Noul Testament își are începutul în profeția celor 70 de săptămâni.
Cea mai lungă perioadă profetică (2300 de zile)	O descoperire dinamică a profeției celor 2300 de zile.
Judecata cea mare a lui Dumnezeu (Judecata)	Vestea bună a judecății care a început în anul 1844 pregătește studiul despre Sabat.
Strategia secretă a lui Satana (Legea și harul)	Este demascată strategia de a „schima vremurile și legea”.
Ziua speranței pe care ne-o prezintă profeția (Sabatul)	Un studiu hristocentric și incontestabil care identifică adevăratul Sabat.
Textul care lipsește (Textele despre duminică)	Răspunsurile Bibliei la schimbarea Sabatului.

Puterea de a trăi (Daniel 6)	Cum să trăim pentru Dumnezeu în zilele din urmă.
Glorioasa răpire din Apocalipsa (A Doua Venire)	Adevărul cu privire la Răpire.
Misterul morții rezolvat (Moartea)	Ce se întâmplă atunci când omul moare.
Profeția celor 1000 de ani de pace (Mileniul)	Ce se întâmplă în timpul Mileniului.
Adevărul despre iad (Iadul)	Soarta finală a celor pierduți.
Pregătit pentru timpul sfârșitului (Sănătate)	Sfaturile Bibliei pentru o sănătate optimă.
Poarta către o viață nouă (Botezul)	Botezul este poarta către o viață nouă și fericită.
Urâciunea pustiirii	Aflăm în ce fel călcarea Sabatului este un semn al sfârșitului.
Semnul fiarei	Semnul fiarei și sigiliul lui Dumnezeu.
America în profeție	Rolul SUA în evenimentele ultimelor zile.
Cele două femei din Apocalipsa (Biserica răămășiței)	Biserica lui Dumnezeu din timpul sfârșitului este descoperită în profeție.
Curățit dinăuntru în afară (Stilul de viață creștin)	Cum să trăiești o viață creștină reușită.
Profeți moderni (Spiritul profetic)	Cum să identifiți profeții adevărate și profeții falși.
Păcatul de neiertat	Cum să nu comiți acest păcat.
Cum va arăta cerul în realitate (Cerul)	O perspectivă extraordinară asupra viitorului nostru cămin.

Răspunsuri la întrebări dificile

Prima persoană căreia i-am prezentat studii biblice era o adevărată enciclopedie ambulantă de întrebări biblice. În fiecare săptămână, aducea o pagină de caiet plină cu întrebări. Simțeam că Domnul mă boteza cu foc. Încă de la primele întâlniri, mi-a pus o întrebare despre botez care m-a pus în încurcătură. Chiar dacă nu aveam nici cea mai vagă idee în legătură cu răspunsul, nu mi-am pierdut curajul. Pur și simplu i-am arătat omului cum să folosească o concordanță pentru a găsi singur răspunsul în Biblie. I-am împrumutat o concordanță (port una cu mine, în mașină) și i-am arătat cum să găsească toate textele din Noul Testament legate de botez. L-am îndemnat să scrie aceste texte și în dreptul fiecăruia să noteze ce spune în legătură cu subiectul care îl interesa. După ce avea să pună cap la cap toate indiciile găsite, ar fi trebuit să ajungă la un răspuns clar în ceea ce privea întrebarea lui. Nu i-am spus niciodată că eu, personal, nu știam răspunsul, astfel că nu a aflat niciodată de ignoranța mea.

Între timp, m-am dus acasă și am studiat eu însumi subiectul. Când ne-am întâlnit din nou, săptămâna următoare, el avea notate câteva pagini de texte, cu ideile principale trecute concis, în dreptul fiecăruia. Când i-am văzut notițele, m-am gândit că exercițiul acesta cel puțin îl ținuse ocupat și îl împiedicase să-mi pregătească alte întrebări. Dar când mi-a arătat ce găsise, mi-am dat seama că nu mai avea nevoie și de informațiile pe care i le adusesem eu. Descoperise

singur adevărul! Acesta este un mod excelent de a-i ajuta pe oameni să găsească răspunsuri. Partea cea mai bună a acestei metode constă în faptul că nu mai este nevoie să încerci să-i convingi pe oameni de adevărul pe care li-l prezinți. Ei sunt deja convinși, deoarece l-au descoperit studiind singuri, călăuziți de Duhul Sfânt.

Dar lucrul de care orice proaspăt îndrumător de studii biblice se teme mai mult decât de orice altceva este să i se pună întrebări dificile. Vestea bună este că nu trebuie să știi toate răspunsurile. În acest capitol, vei învăța câteva căi de a transforma întrebările care te pun în încurcătură în ocazii de a spori eficiența studiului.

Primul lucru pe care trebuie să-l faci este să-l încurajezi pe cel care a pus întrebarea, spunându-i: *Este o întrebare foarte bună!* Totodată, remarcă aceasta îți va da timp să apreciezi dacă poți să răspunzi sau dacă este mai bine să o lași pentru altădată. Întrebările ale căror răspunsuri vor fi prezentate în lecțiile care urmează trebuie să fie amânate. În dreptul acestora, poți spune: *Vom avea o lecție întreagă despre acest subiect ceva mai târziu. Dacă nu te superi, vom discuta pe larg atunci.*

Eu obișnuiesc să evit pentru moment unele dintre întrebările care mi se pun, spunând: *Este o întrebare foarte bună. Tu ce crezi în legătură cu lucrul acesta?* Dacă, după ce aud răspunsul, consider că persoana care a pus întrebarea are nevoie să studieze mai mult, spun: *Bine. Ai vrea să-ți dau o temă pentru acasă care să te ajute să găsești răspunsul? Pot să-ți arăt cum să-l găsești tu singur în Biblie?* Apoi, îi demonstrez cum să folosească o concordanță biblică pentru a căuta cuvintele-cheie. Întotdeauna am grijă să-i explic faptul că metoda de a înțelege ce ne învață Dumnezeu cu privire la un anumit subiect este să punem laolaltă toate textele biblice care vorbesc despre acel subiect și să le studiem împreună.

Dacă nu știi răspunsul la o anumită întrebare, poți oricând să mărturisești: *Este o întrebare bună. Dar, sincer să fiu, nu m-am gândit la lucrul acesta până acum. Dă-mi puțin timp să văd ce spune Biblia în această privință. De acord?* Uneori, va trebui să subliniezi: *Cred că aceasta este una dintre acele întrebări în legătură cu care oamenii*

Își formează păreri personale, dar despre care Biblia nu vorbește clar. Poate că va trebui să așteptăm până când vom fi în cer, ca să aflăm răspunsul. Trebuie să știi un lucru: nu este nevoie să ai ceva de spus, ca răspuns la orice gând pe care ți-l împărtășește cineva. Poate că cel mai bine este, în acea situație, doar să dai din cap și să spui: Este un gând interesant. Sau: Nu m-am gândit la lucrul acesta până acum.

Adeseori este înțelept să nu corectăm pe loc și în mod direct afirmațiile greșite ale interlocutorilor noștri. Nu trebuie să te simți obligat să le corectezi pe loc. Răspunde astfel: *Este un punct de vedere interesant. Vom avea un studiu întreg care se va ocupa de aspectul acesta.* Unii oameni au atâtea idei greșite, încât s-ar putea să irosești tot timpul dedicat studiului pentru a le corecta. Aceasta nu va face altceva decât să distragă atenția de la subiectul central. Nu uita că Isus a stat alături de ucenici trei ani și jumătate, timp în care ei au continuat să aibă concepții greșite cu privire la Mesia. Aceasta a fost doctrina cel mai dificil de înțeles din toate timpurile și, cu toate acestea, Mântuitorul a abordat direct și a corectat ideile lor greșite de-abia în ultima parte a lucrării Sale de pe pământ.

Sunt câteva subiecte pe care este bine să le eviți până când prezinți Sabatul sau până când îi determini pe cei cu care studiezi să participe la o serie de întâlniri publice de evanghelizare. Răpirea secretă și vorbirea în limbi sunt două dintre doctrinele în legătură cu care o mulțime de oameni devin foarte sentimentali. Într-o vreme, îi prezentam studii biblice unei doamne care continua să mă întrebe, de fiecare dată, care era părerea mea în legătură cu răpirea secretă. Am simțit că s-ar putea să folosească testul acesta pentru a vedea dacă poate să aibă încredere în mine. Într-o zi, a insistat, poate pentru a suta oară:

– Te rog să-mi spui ce crezi în legătură cu răpirea. Vom rămâne aici în timpul de strâmțorare sau nu? Nu contează ce vei răspunde, vom continua să studiem împreună. Dar vreau neapărat să știu.

Ca Samson cu Dalila, am cedat și eu insistențelor ei.

– Bine. Îți voi spune ce zice Biblia. Este foarte clar că vom trece prin timpul de strâmțorare.

Imediat, doamna a sărit de pe scaun și a început să tune și să fulgere. Cu degetul îndreptat hotărât spre mine, m-a amenințat:

– Poate că tu vei fi aici în timpul de strâmtorare, dar eu nu voi fi!

După puțin timp, s-a așezat la loc pe scaun și ne-am continuat studiul. Cu toate acestea, nu s-a ținut de cuvânt. Săptămâna următoare, am găsit pe ușa ei un bilet în care îmi spunea că nu vom mai studia Biblia împreună.

Dacă simt că este posibil să pierd un cursant din cauza unui subiect controversat, atunci aș prefera să îl pierd la subiectul Sabatului. Sabatul este adevărul-test pentru zilele din urmă. Dacă am posibilitatea ca măcar să îl prezint, știu că cel puțin i-am expus o învățătură cu care se va întâlni din nou, în mod sigur, atunci când se va face marea strigare, sub puterea Ploii Târzii, dacă nu chiar înainte de ea. Acesta este motivul pentru care păstrez unele dintre aceste subiecte controversate până după ce prezint Sabatul și subiectele înrudite cu el.

Ori de câte ori un cursant pune întrebări în legătură cu vreunul dintre aceste subiecte „fierbinți”, trebuie să ai mare grijă cum și când răspunzi. Atunci când ești întrebat despre răpirea secretă, spune: *Aceasta este o întrebare în legătură cu care creștinii au păreri foarte împărțite. Fiecare vede lucrurile în felul său. Eu mi-am propus ca, în studiile pe care le prezint, să nu generez confuzie cu privire la niciun subiect, prezentându-mi părerea personală. Ceea ce voi face, ca să te ajut, este să pregătesc un studiu biblic în care să-ți menționez toate textele relevante pe această temă, ca să le poți citi singur. Apoi vei putea să tragi o concluzie. Nu ți se pare corect astfel?* După ce persoana căreia îi propui acest studiu îți spune că este interesată să participe, continuă: *Bine. Hai să facem un plan. Dar, mai întâi, vreau să punem temelia, urmărind care sunt evenimentele care conduc la răpire. În felul acesta, vom înțelege mai bine atunci când vom studia răpirea. Așadar, să continuăm cu următoarele câteva studii și apoi vom ajunge și la răpire. De acord?* Vei continua apoi cu subiectele tale, în ordinea stabilită de la început.

Majoritatea cursanților vor fi de acord cu această propunere. Nu te teme că astfel îi îndepărtezi. Ei au cu adevărat nevoie de o bază,

de informațiile legate de fiară și de contextul general al aceluși timp, pentru ca apoi să le poți răspunde adecvat la întrebarea legată de răpire. Fără această bază, studiul vostru despre răpirea secretă nu va face altceva decât să ridice și mai multe întrebări și să genereze frustrare.

Pentru creștinii harismatici, subiectul vorbirii în limbi reprezintă, în mod categoric, testul hotărâtor. Ei sunt învățați că, dacă nu vorbesc în limbi, nu sunt convertiți. De aceea, vor să știe ce gândești în această privință. Când sunt întrebat dacă eu cred în darul limbilor sau în darurile Duhului, răspund: *Biblia arată foarte clar că darurile Duhului vor fi în biserică până la revenirea lui Isus (1 Corinteni 1,7 și 1 Corinteni 12). Darul limbilor este, categoric, unul dintre darurile spirituale și există în biserică lui Dumnezeu de astăzi. Dar părerea ta care este?*

Răspunzând în felul acesta, nu spui că tu crezi că manifestarea harismatică a vorbirii în limbi reprezintă adevăratul dar al Duhului. Nu aceasta este întrebarea pe care o pun ei. Sper că tu crezi, într-adevăr, în darul limbilor, deoarece este un dar biblic autentic. Dacă forma obișnuită practică întrunește sau nu criteriile biblice este o altă chestiune. Este bine să lași partea aceasta pentru mai târziu.

Vorbirea în limbi este caracterizată de o mare încărcătură emoțională, astfel că celor prinși de influența ei spiritualistă le este foarte greu să vadă adevărul clar. Eu întotdeauna las acest studiu la sfârșit de tot. Înainte de a aborda subiectul vorbirii în limbi, vreau ca persoana împreună cu care studiez să fi acceptat învățăturile Bibliei în legătură cu Sabatul, starea omului în moarte, iadul, revenirea lui Hristos, antihristul. Sanctuarul și toate celelalte fațete importante ale celor trei solii îngerești. Dacă aceste adevăruri sunt acceptate, se va îndepărta mai ușor de acest fals dar spiritual. În cele din urmă, fiecare va trebui să decidă între a respinge întreaga serie de adevăruri noi pe care a învățat să le iubească și a renunța la această singură credință, în darul contrafăcut al vorbirii în limbi. După ce au parcurs toate studiile, majoritatea oamenilor vor începe să nu mai aibă încredere în ceea ce au fost învățați cu privire la vorbirea în limbi și, în cele din urmă, vor renunța la ea.

Dacă cineva pune o întrebare potrivită, pentru care nu ai pregătit un studiu ulterior, iar răspunsul ar influența ascultarea de Dumnezeu, atunci poți să spui: *Îmi dau seama că întrebarea aceasta este importantă pentru tine și ai vrea să îi afli răspunsul înainte de a continua studiul nostru. Ai vrea să-ți pregătesc un material pe care să îl studiezi la următoarea noastră întâlnire?*

Uneori, cursantul repetă o obiecție pe care a auzit-o menționată de altcineva. Nu trebuie să presupui neapărat că și el crede cu toată convingerea acel lucru. Poate că este doar curios să vadă ce vei răspunde. Este important să nu intri în defensivă, pentru că o astfel de atitudine l-ar putea determina pe cursant să creadă că obiecția respectivă merită să fie susținută în continuare. Lucrul cel mai bun pe care îl poți face este să taci și să ascuți până la capăt ce are de spus cel din fața ta. Întreabă ce i-a răspuns, la rândul său, celui care i-a prezentat prima dată obiecția și care este părerea pe care și-a format-o în acea privință. De multe ori, vei descoperi că oamenii își răspund singuri la întrebarea pe care ți-au pus-o ție și că au și argumentele deja pregătite în apărarea adevărului.

Am descoperit lucrul acesta în timp ce susțineam studii biblice în St. Louis, Missouri. Cel cu care studiam, domnul White, tocmai aflase despre Sabat și se dusese la pastorul lui să-l întrebe de ce nu predica și în biserica lor despre Sabatul zilei a șaptea. Pastorul îi spusese că acum noi nu mai suntem sub vechiul legământ și că Sabatul a fost țintuit pe cruce. După ce domnul White mi-a relatat discuția pe care o avusese cu pastorul lui, am fost tentat să răspund la obiecțiile pe care le ridicase pastorul. Însă Duhul Sfânt m-a îndemnat să-l întreb: *Și ce i-ai spus pastorului tău?* Domnul White mi-a descris atunci cum răspunsese la fiecare dintre obiecțiile pastorului, oferindu-i acestuia explicația biblică potrivită și corectă. Cu această ocazie, domnul White și-a consolidat adevărurile Bibliei.

Pe de altă parte, dacă eu aș fi contracarat teologia greșită a pastorului, poate că domnul White ar fi fost tentat să îl apere. Lucrul acesta l-ar fi influențat să creadă și învățătura lui greșită. „Oamenii sunt influențați de propriile cuvinte. De multe ori, sub influența unui impuls de moment, îmboldiți de Satana, ei ajung să rostească...

ceea ce nu cred cu adevărat; dar simpla verbalizare acționează asupra gândurilor. Ei sunt înșelați de propriile cuvinte și ajung să creadă că ceea ce au spus, la îndemnul lui Satana, este adevărat. Odată ce au exprimat o opinie sau o decizie, adeseori ei sunt prea mândri ca să o retracteze și încearcă să aducă dovezi că au dreptate, până când ajung să creadă că au dreptate cu adevărat.” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 323)

Înainte de a te lansa în apărarea unei doctrine, pe cât este posibil, pune întrebări pentru a descoperi care este poziția cursantului tău. Nu uita nicio clipă că ai de două ori mai multe urechi decât guri. De aceea, ascultă de două ori mai mult decât să vorbești. Poți să spui: *Este o întrebare foarte bună. Dar sunt curios de ce o pui. Tu ce crezi în legătură cu aceasta?* O astfel de formulare te va ajuta să înțelegi de unde pornește întrebarea interlocutorului tău și să-i răspunzi într-un mod adecvat.

Unele persoane sunt din firea lor înclinate să discute în contradictoriu. Trebuie să evaluezi dacă este vorba despre un defect de caracter sau dacă este un indiciu că omul cu care discuți nu este deschis pentru adevăr. Dacă situația este cea din urmă, atunci va trebui să răspunzi direct atitudinii lui și să vezi dacă merită să-ți irosești timpul pentru a continua studiile. Spune-i: *Îmi face plăcere să parcurg aceste studii împreună cu tine, dar am impresia că nu ești de acord cu o mare parte din cele prezentate. Greșesc?* (Așteaptă să-ți răspundă.) *Eu aș vrea să continuăm să studiem împreună, dacă tu crezi că aceasta te va ajuta să înveți mai mult despre Biblie, dar nu cred că aceste discuții aprinse ne sunt de vreun folos. Tu ce crezi?*

Isus nu S-a lăsat niciodată atras în astfel de dispute și argumentări. „Mântuitorul știa că niciun argument, oricât de logic, nu ar fi înmuiat inimile împietrite și nu ar fi putut străpunge carapacea egoismului și a spiritului lumesc.” (*Faptele apostolilor*, pag. 31). Argumentele nu convertesc niciodată, dar un spirit de contradicție poate să-l întărească pe un om în greșeala lui. „Discuțiile, chiar când se aduc argumente de necontestat, pot duce la împotrivire.” (*Faptele apostolilor*, pag. 511)

Nu încerca să-ți pui interlocutorul la colț cu logica ta, ci ai grijă să vorbești mereu pe un ton calm și respectuos. „Spiritul care rămâne blând sub provocare vorbește cu mai multă forță în favoarea adevărului decât oricare argument, oricât de puternic.” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 353)

Când a fost arestat în Templul din Ierusalim, apostolul Pavel a liniștit mânia împotrivorilor săi, relatându-le experiența sa personală. „Dacă el ar fi încercat să argumenteze și să intre în discuții contradictorii cu împotrivorii săi, cu încăpățănare, ei ar fi refuzat să-i asculte cuvintele; dar amintirea experienței sale a fost însoțită de o putere convingătoare care, pentru un moment, a părut că le înmoaie și le supune inimile.” (*Faptele apostolilor*, pag. 409)

Și tu poți să dezamorzezi o situație tensionată împărtășindu-ți experiența sau simțămintele în oricare dintre modurile următoare: *Sunt mulți oameni care îți împărtășesc părerile, astfel că înțeleg la ce te referi. Sau: Știu exact cum te simți. Și eu m-am simțit astfel. Ori: Și eu am crescut cu concepția aceasta, așa că te înțeleg. De asemenea, poți spune: Îți respect opinia. Dacă vrei, aș fi bucuros să-ți împărtășesc de ce eu am această credință.*

Vor fi și situații când cel cu care studiezi îți va spune că nu poate să accepte ceea ce îl înveți. În astfel de cazuri, va trebui să încerci să te raportezi cât mai strâns la modul lui de gândire: *Știi, și eu am ridicat aceleași întrebări, atunci când mi s-a prezentat acest subiect. La început, nu am putut să cred. Dar apoi, după ce m-am rugat, mi-am dat seama că ceea ce doream cu adevărat era să cunosc adevărul Bibliei. Atunci am hotărât că, dacă așa învață Biblia și dacă așa a spus Isus, atunci așa voi alege și eu să fac. Atunci când studiem pentru a afla voia lui Dumnezeu, cred că testul cel mai important pentru orice învățătură este: „Aceasta învață Biblia cu adevărat? Există un clar «așa zice Domnul» pentru ceea ce cred eu acum?”*

Pot să te ajut cumva să-ți clarifici ceea ce am studiat împreună? Înțeleg că subiectul acesta prezintă ceva diferit de ceea ce credeai până acum. Pot să-ți ofer un articol pe aceeași temă care ți-ar putea fi de ajutor? Dacă pot să-ți explic mai clar ce învață Biblia în această privință, aș fi bucuros să încerc.

Atunci când răspunzi la întrebări și obiecții, cel mai important lucru este să fii sincer și să încerci să ajuți. Dacă nu știi să-i dai tu răspunsul, ajută-l pe el să-l găsească. Nu intra niciodată în discuții contradictorii. De asemenea, este esențial să manifesti întotdeauna dragoste creștină și apreciere față de cel cu care studiezi. În cele din urmă, s-ar putea ca dragostea și creștinismul tău practic să-l câștige mai mult decât cunoștințele tale biblice, deoarece „un exemplu bun are o putere căreia este cu neputință să îi rezisti.” (*Faptele apostoloror*, pag. 511)

Copiii mici și televizorul

Copiii mici pot fi o sursă majoră de distragere a atenției în timpul studiului biblic. Aceștia pot fi întreaga zi niște adevărați îngerăși, dar, atunci când sosește grupa de studiu și se deschid Bibliile, încep să sune din trompetă și să facă tot ce pot pentru a atrage atenția. Înainte de a avea și eu copii, mă gândeam să duc cu mine o bandă adezivă și un căluș, ca să mă ocup eficient de micii neastâmpărați. Acum, am grijă să stabilesc ora de studiu atunci când cei mici sunt în pat, pentru somnul de după-amiază, sau când sunt la școală.

O altă variantă ar fi să-ți rogi soțul sau soția să se ocupe de aceste mingi pline de energie, în timp ce tu prezinți studiul biblic. Nu întotdeauna calea aceasta este primită cu entuziasm de partenerul sau de partenera ta de viață, dar este o opțiune care funcționează. Odată studiam cu o familie tânără, fără să beneficiez de ajutorul vreunui colaborator. Îmi era foarte greu să-i țin concentrați asupra studiului, deoarece băiețelul lor de numai doi ani alerga tot timpul prin cameră, lăsând în urmă totul devastat. Canapeaua pe care eram așezați se afla chiar în calea lui. În timp ce studiam, am fost surprins să simt două piciorușe zburdalnice trecând prin poala mea și să văd cum un funduleț împachetat în scutec se strecoară peste mine, în partea cealaltă. Am fost surprins să văd că părinții nu făceau nimic. A fost una dintre cele mai dificile serii de studii pe care le-am condus vreodată, din cauza acestui mic ștregar. Cum majoritatea părinților nu acceptă cu bucurie ideea ca un străin să aibă grijă singur de copiii lor într-o altă cameră, unde nu-i pot

vedea, este de preferat ca soția sau soțul tău să-i țină ocupați pe micuți, într-un loc vizibil, cu o carte de colorat sau cu ilustrații.

Au fost multe ocazii când, în timp ce prezentam studiile, telefonul suna fără întrerupere sau, în momentul cel mai nepotrivit, vizitatori neanunțați au sunat la ușă. De multe ori, persoana împreună cu care studiam îmi spunea: „Nu pot să înțeleg ce se întâmplă. Telefonul nu sună deloc toată ziua, dar când vii tu nu se mai oprește”. Aceasta este dovada că Diavolul încearcă să vă împiedice să vă concentrați asupra studiului. Și atunci, cum să scapi de aceste întreruperi care este sigur că vor apărea?

Într-o ocazie, am cunoscut o doamnă care lăsa televizorul deschis douăzeci și patru de ore pe zi în toate camerele din casă, inclusiv în baie. Nu putea să suporte liniștea. Unii oameni nu sunt conștienți cât de mult poate deranja televizorul. Dacă persoana cu care studiezi lasă televizorul deschis în timp ce tu prezinți studiul, poți să întrebi: *Acesta este programul tău preferat?* De obicei, oamenii vor răspunde „Nu” și îl vor închide. Un alt mod de abordare ar fi acela de a-i sugera amabil: *V-ar deranja dacă am închide televizorul?* De obicei, eu spun: *Pot să-l dau mai încet?* Atunci când îmi dau permisiunea să dau sonorul mai încet, eu iau telecomanda și îl dau încet de tot, adică îl opresc.

Una dintre cauzele de întrerupere cele mai supărătoare este apariția, exact în timpul studiului, a unei rude sau a unui vecin care vine în vizită. În multe cazuri, aceasta este o ocazie extraordinară de a invita acea persoană să vi se alăture în studiu. Explică-i acelei persoane ce faceți când v-a întrerupt și recapitulați pe scurt ce ați discutat până atunci. Uneori, când este în studiu un subiect mai profund sau când ați ajuns la luarea unei decizii, nu este potrivit să se alăture cineva cu totul străin de tema în discuție. În astfel de situații delicate, îl poți întreba pe cel cu care studiezi: *Vrei să continuăm studiul nostru acum sau ar fi mai bine să revin mai târziu?*

Sunt multe situații când o gazdă politicoasă îți oferă ceai, cafea, gustări sau chiar te invită la o masă la care sunt servite și alimente pe care tu nu le consumi. Mulțumindu-i pentru amabilitate, poți să-i spui: *Mulțumesc foarte mult, dar tocmai am mâncat.* Încearcă să

eviți să vorbești despre vegetarianism și despre alimentele curate și necurate. Nu trebuie să aduci prematur în discuție acest subiect. Dacă ești întrebat: *Pot să vă servesc cu ceva?*, răspunde: *Mulțumesc foarte mult. Un pahar cu apă ar fi excelent.*

Într-o ocazie, un domn cu care studiam a insistat să mă invite la o friptură la grătar, în curtea din spatele casei sale. Revenea cu invitația în fiecare săptămână. Am încercat să evit să-i spun că sunt vegetarian, deoarece nu voiam să aduc în discuție ceva ce ne-ar fi putut distra de la studiul nostru. În cele din urmă, a trebuit să-i dau un răspuns. I-am spus:

– Există o problemă în legătură cu friptura la grătar.

– Ce problemă? a întrebat el.

Zâmbind, i-am spus:

– Sunt vegetarian.

După un lung moment de tăcere, mi-a spus:

– Atunci vom face morcovi la grătar!

Am râs amândoi și mi-am dat seama că așteptasem suficient cât să mi-l fac prieten.

Chiar dacă întreruperile sunt supărătoare, pentru că distrag atenția, ele nu trebuie să te deturneze de la scopul propus. Trebuie să ai pregătite câteva răspunsuri care te vor ajuta să faci față ușor situației.

Evită greșelile obișnuite

Mă consider competent să vorbesc despre subiectul acestui capitol, deoarece ceea ce știu acum am învățat din propriile încercări și greșeli. Avantajul de a fi prezentat mii de studii biblice stă în faptul că am avut ocazia să învăț din greșeli. În acest capitol, îți voi împărtăși ceea ce am descoperit „pe pielea mea”, în speranța că nu va fi nevoie să repeți aceleași greșeli.

Când am început, credeam că e nevoie să folosesc artileria grea pentru a dovedi fiecare doctrină. Într-una dintre primele mele prezentări despre Sabat, mi-am torturat cursanții cu un studiu maraton, pe parcursul căruia am citit peste șaiszeci de pasaje biblice diferite. Când am ajuns la apelul final, sărmanele victime, persoane în vârstă, erau dispuse să fie de acord cu orice, doar să mă vadă plecat din casa lor.

În general, începătorii își supraîncarcă studiile cu prea multă informație. Sfatul dat predicatorilor care își lungesc prea mult predicile se aplică și aici. „Unele dintre predicile voastre lungi ar fi avut un efect mult mai bun asupra oamenilor, dacă ar fi fost împărțite în trei. Oamenii nu pot să digere atât de mult. Mintea lor nu poate nici măcar să cuprindă, iar ei ajung obosiți și confuzi, din cauză că li se prezintă atât de mult într-o singură predică. Două treimi din astfel de predici lungi se pierd.” (*Evanghelizare*, pag. 176-177)

Un alt motiv pentru care îți recomand să prezinți studii scurte și la subiect este acela că trebuie să devii cunoscut ca un învățător (îndrumător) interesant. „Dacă vă opriți la timp, fără să le prezentați dintr-odată ascultătorilor mai mult decât pot să înțeleagă și să

beneficieze, ei vor fi dornici să asculte mai mult și, în felul acesta, interesul va fi menținut. ... Predicile voastre să fie scurte. ... să puteți să câștigați reputația de a fi un vorbitor interesant.” (*Evanghelizare*, pag. 177)

Ocazia de a studia un seminar împreună cu patru persoane aparținând unei alte confesiuni religioase m-a obligat să fiu preocupat ca studiul nostru să fie interesant și stimulator. Mi-am dat seama că am reușit acest lucru când, după câteva săptămâni de studiu, unul dintre „seminariștii” mei m-a așteptat la ușă și mi-a spus plin de entuziasm: „Toată săptămâna am așteptat să vii. Nu vorbim decât despre studiul nostru”.

Cu toate că este esențial să lăsăm ca Biblia să fie autoritatea supremă în stabilirea punctelor noastre de credință, nu este nevoie să oferim un text biblic la fiecare afirmație pe care o rostim. Sunt multe lucruri pe care oamenii le vor accepta ca având greutate. De cele mai multe ori, cincisprezece texte biblice vor fi mai eficiente decât treizeci, deoarece oamenii nu sunt în stare să asimileze decât o anumită cantitate de informație. Dacă îi supraîmpovăram, își vor pierde convingerea.

„Nu este cea mai bună metodă să fii explicit și să spui tot ce poate fi spus cu privire la un anumit aspect, atunci când doar câteva argumente ar fi suficiente în scopul practic de a-i convinge sau de a-i aduce la tăcere pe împotrivitori.” (*Slujitorii Evangheliei*, pag. 376)

„Să nu credeți că trebuie să le spuneți celor necredincioși tot adevărul deodată și în orice ocazie. Trebuie să plănuieți cu atenție ce veți spune și ce veți lăsa nespus.” (*Evanghelizare*, pag. 125)

Lucrurile care trebuie lăsate nespuse sunt afirmații care nu pot fi dovedite cu Biblia în mod explicit, chiar dacă sunt descoperite în Spiritul Profetic. Există învățături pe care Spiritul Profetic le prezintă clar și pe care Scriptura doar le sugerează. Cu toate că nu sunt doctrine esențiale, ele nu sunt cu nimic mai puțin interesante. Oamenii care citesc Spiritul Profetic au tendința de a introduce aceste idei și învățături în studiile pe care le predau, imprimându-le un anumit aer de autoritate. Dacă ai un cursant care este un bun cunoscător al Bibliei, acesta s-ar putea să fie intrigat de ideile tale și

să-ți ceară să i le arăți prezentate clar în Scriptură. Exemple de felul acesta includ: „Grădina Eden a fost luată în cer înainte de Potop; Maria Magdalena era aceeași persoană cu femeia prinsă în adulter; dinozaurii nu au fost luați în arca lui Noe. Chiar dacă lucrurile acestea pot fi deduse implicit din Biblie, ele nu trebuie să fie prezentate dogmatic. Dacă se întâmplă să le amintești, poți spune că Biblia pare să indice o astfel de concluzie atunci când sunt comparate mai multe texte care fac referire la același subiect.

Evită să lași pliantele de studiu biblic la ușa oamenilor ca și cum le-ai livra pizza. Trebuie să te implici personal, să stai de vorbă cu ei. Dacă cineva nu îți permite să intri în casa lui ca să studiezi împreună, roagă-te ca Dumnezeu să-ți dea ideea potrivită pentru a te apropia de acea persoană. Du-i în dar o pâine de casă, ceva din grădina ta sau un alt semn de simpatie. Poate că astfel vei sparge gheața. Prin rugăciune, Dumnezeu îți va arăta cum să îndepărtezi barierele.

De obicei, oamenii care nu te primesc în vizită nu sunt interesați. Dacă nici nu-și completează pliantele de studiu, înseamnă că sunt total indiferenți. Neglijența poate indica lipsă de interes, comoditate sau o incapacitate de a învăța. Sunt mai multe lucruri pe care le poți încerca, pentru a trezi interesul cuiva, dacă observi că nu îți citește lecția, că nu completează răspunsurile la întrebări sau că lipsește de la întâlnirile de studiu. Adresându-te situației într-unul din modurile următoare, poți să descoperi care este adevărata problemă și să o rezolvi. Încearcă oricare dintre aceste metode, pentru a-l stimula să studieze: *Am observat că nu ai completat lecția. Pot să te ajut cumva?* Sau: *Ți se par interesante și folositoare studiile acestea? Dacă nu, am un alt set, care poate că ți se va părea mai interesant.* Sau: *Îmi face plăcere să studiez Biblia împreună cu tine, dar nu vreau să te simți obligat. Am observat că lipsești de la întâlniri și te întreb dacă vrei cu adevărat să continuăm studiile.*

Dacă cei contactați nu depun eforturi sincere pentru a se angaja în studiu, atunci trebuie să le prezinți Evanghelia în mod direct. Dacă nici lucrul acesta nu îi convertește și nu îi face mai activi, atunci ar trebui să te gândești serios dacă este cazul să mai continui studiul sau nu. Pentru fiecare persoană care nu este cu adevărat

interesată să afle adevărul și să asculte de Dumnezeu există o altă persoană care este receptivă și pe care o neglijezi, deoarece nu ai timp pentru ea. Nu-l lăsa pe Diavol să-ți răpească timpul cu strategiile și capcanele lui.

Nu accepta ca întâlnirile de studiu să devină simple vizite de socializare. Unii oameni, în special cei în vârstă, se bucură să îi vizitezi doar pentru a avea companie. Nu te lăsa distras de la misiunea ta de a studia împreună cu ei Cuvântul lui Dumnezeu. Întreabă-i dacă sunt cu adevărat interesați: *Gertrude, mă bucur de prietenia ta, dar am observat că nu completezi răspunsurile la întrebările din lecție. Ești interesată de aceste studii sau aș putea să fac ceva ca să te ajut să le completezi? Îmi face plăcere să te vizitez, dar nu crezi că amândoi am fi mai câștigați, dacă am studia împreună? Ești de acord?*

Este important să fii punctual la întâlniri. Dacă îți faci un obicei din a anula și reprograma întâlnirile, și cursanții tăi vor face la fel. De multe ori, oamenii au fost surprinși să mă vadă la ușa lor chiar și pe vremea cea mai aspră. Mi-au spus că, atunci când se gândeau să amâne întâlnirea de studiu, nu o făceau, deoarece eu fusesem atât de punctual și de consecvent în a veni la întâlnirile stabilite. Lipsa noastră de consecvență și de punctualitate înseamnă, de obicei, că interesul pentru ceea ce prezentăm nu este suficient de mare pentru a conduce la o decizie în favoarea lui Hristos și a adevărului Său.

Așa cum am menționat mai înainte, un lucru foarte important pe care trebuie să-l înveți este cum să eviți încă de la început subiectele controversate. „Nu le prezentați cu insistență oamenilor, chiar de la început, aspectele cele mai discutabile ale credinței noastre, ca nu cumva să-i determinați să-și astupe urechile față de aceste lucruri, care sunt pentru ei ca o descoperire nouă.” (*Evangelizare*, pag. 201)

Dacă ești întrebat încă de la începutul studiilor despre Sabat, despre vorbirea în limbi, despre răpirea secretă, despre timpul de strâmtorare, despre bijuterii sau despre dietă, spune: *Este o întrebare bună. Ai vrea să studiem subiectul acesta?* (Așteaptă răspunsul.) *Atunci hai să-l studiem ca lecție aparte, dar cred că ar fi mai bine să-l lăsăm pentru mai târziu, după ce vom studia alte câteva lucruri*

mai întâi. Ești de acord? La începutul activității mele, am pierdut din această cauză mai multe studii decât ar fi fost nevoie. Învață să amâni aceste subiecte controversate până când vine timpul potrivit să fie abordate.

Cursanții foarte curioși au un fel al lor de a pune cu insistență întrebări într-o fază prematură a studiului. Dacă te-ai plictisit să le tot repeți că le vei răspunde într-o lecție ulterioară, atunci poți să faci o glumă pe această temă. Uneori, eu zâmbesc larg și spun: *De-acum ai învățat deja răspunsul meu la întrebarea aceasta. Poți să-l spui dinainte?* „*Vom avea o lecție întreagă pentru acest subiect mai târziu*”. Un moment de destindere de felul acesta face să îi fie mai ușor să aștepte.

Nu uita să te ții de ordinea stabilită pentru lecții. Adevărul trebuie să vină progresiv. Nu trebuie să o iei înaintea lecțiilor. Lasă ca adevărul să se așeze în minte piesă cu piesă și să fie înțeles clar. „Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.” (Proverbe 4,18)

Nu proceda așa cum a făcut o persoană pe care am îndrumat-o eu. Preda studii biblice unei familii care se arăta a fi foarte interesată. Dintr-un motiv care mi-a rămas necunoscut, acest instructor de Biblie s-a gândit că ar fi mai bine să simplifice procesul și, în loc să le dea cursanților lui câte un studiu pe săptămână, a hotărât să li le dea pe toate cele care mai urmau, pentru ca aceștia să și le păstreze într-un caiet. Intenționa să le studieze tot împreună, pe rând, dar aceștia, cum era și de așteptat, au fost curioși să vadă dinainte despre ce vor fi studiile următoare. În mod firesc, au fost atrași să citească lecția despre semnul fiarei. Au fost atât de speriați de ceea ce au citit, încât au anulat întâlnirile următoare și i-au returnat instructorului toate materialele primite. Acest om a regretat foarte mult modul nechibzuit în care acționase. Mi-a spus că lucrul și mai trist era că tocmai se pregătea să le prezinte Sabatul. Lecția pe care o avem de învățat de aici este evidentă. Nu le da cursanților decât materialul pe care urmează să îl prezinți în ocazia următoare.

În aceeași idee, nu le da cursanților prea din timp o carte care să prezinte tot mesajul nostru; s-ar putea să se întâmple ceea ce s-a

întâmplat cu această familie. Atunci când oamenii primesc de la început o carte ca *Tragedia veacurilor*, există riscul să treacă direct la capitolele cele mai controversate. Subiectele acestea sunt prea interesante ca oamenii să se abțină de la a sări direct la ele, chiar dacă se află la sfârșitul cărții. Există, în mod categoric, un timp potrivit pentru a prezenta cărți care conțin mesajul complet. Așteaptă până când cei cu care studiezi au acceptat deja unele dintre adevărurile fundamentale. După aceea, poți să folosești aceste cărți pentru a întări lecțiile parcurse.

Fii atent să nu pierzi prea mult timp cu un credincios plin de zel dintr-o altă confesiune religioasă, al cărui scop este acela de a te converti el pe tine. S-ar putea ca acesta să-ți consume timpul pe care Dumnezeu dorește ca tu să-l petreci cu o persoană mai receptivă. Nu uita că „Înțelegerea și aprecierea adevărului, a zis El, depind mai mult de inimă decât de minte. ... Acelora care se predau în felul acesta lui Dumnezeu, cu dorința sinceră de a cunoaște și împlini voința Lui, adevărul li se va descoperi ca fiind puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea lor.” (*Hristos, Lumina lumii*, pag. 455, 456)

Scopul tău principal este să conduci acea persoană la convertire, nu să o convingi de o anumită doctrină. Atitudinea unei persoane convertite este aceasta: „Învață-mă căile Tale, Doamne! Eu voi umbla în adevărul Tău” (Psalmii 86,11). Ia-ți timp pentru oamenii care au o astfel de poziție și ajută-i pe cei care nu o au să o adopte.

Cu toate că este bine să fii entuziast, trebuie să te ferești să fii prea plin de zel. Este posibil să fii hotărât, dar nu insistent. Dacă reușești ca, mai întâi, să câștigi prietenia oamenilor, după aceea vei dobândi dreptul de a-i convinge să facă ceea ce trebuie.

Fii atent să nu stai prea mult în casa cuiva. Chiar dacă oamenii se arată foarte interesați, mai târziu vor ajunge la concluzia că nu-și pot permite să piardă atâta timp cu studiul. Este mai bine să-i lași să-și dorească ei mai mult, decât să-i aduci la saturație. Nu trebuie să stai mai mult de o oră într-o casă.

Uneori, tocmai persoana de la care ai cele mai mari așteptări se dovedește a nu accepta adevărul, iar cea de la care te așteptai cel mai puțin sfârșește prin a deveni un adevărat urmaș al lui Hristos.

De aceea, trebuie să le acorzi o atenție specială celor care par a fi nereligioși. Din moment ce nu sunt legați de nicio biserică, s-ar putea ca aceștia să fie cei mai buni candidați ai tăi. Ei au nevoie să audă mesajul de bază al Evangheliei și să fie aduși la Hristos. Odată ce Îl primesc pe Mântuitorul, vor fi dispuși să învețe și să urmeze tot ceea ce învață Biblia.

Nu am reușit să discutăm despre toate situațiile dificile cu care te-ai putea confrunta și despre modul în care ar trebui să procedezi în fiecare dintre ele. Trebuie să mai fac eu însumi câteva greșeli și nici nu vreau să te privez de aventura de a le face și tu pe ale tale. Nu uita însă că nicio greșală nu poate fi atât de mare, încât uimirea și minunata mantie a harului lui Dumnezeu să nu o poată acoperi. Dacă trebuie, plângi! Dacă este nevoie, cere-ți scuze! Dar apoi zâmbește și treci la studiul următor!

Ia-ți timp pentru oamenii pregătiți să studieze

Oricine se angajează în prezentarea de studii biblice trebuie să accepte trista realitate că nu toți cursanții cu care va lucra vor accepta adevărul. Este cu totul posibil să-ți pierzi timpul cu oameni care nu-și vor preda viața lui Dumnezeu. Diavolului îi face plăcere ca noi să ne irosim timpul și eforturile cu astfel de oameni.

Dacă vrei să fii eficient, atunci este imperativ să înveți cum să discerni care sunt cei mai buni candidați pentru studii. Isus a spus: „Îi veți cunoaște după roadele lor. ... orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele” (Matei 7,16.17). Noi nu trebuie să apreciem dacă oamenii vor fi mântuiți sau nu, ci trebuie să analizăm roadele și să vedem care sunt coapte și trebuie să fie culese.

În cartea *Slujitorii Evangheliei*, Ellen White relatează un vis pe care l-a avut și care ilustrează nevoia de a găsi acei oameni care sunt roade coapte, pregătite pentru Dumnezeu. În vis, Ellen și câțiva prieteni culegeau fructe de pădure. În timp ce ea se pregătea să culegă fructele coapte, prietenii ei se plângeau că nu găsesc fructe bune. Sora White continuă: „Unele dintre fructele mari și frumoase căzuseră la pământ, fiind pe jumătate mâncate de viermi și de insecte. «Vai!, m-am gândit, dacă am fi intrat în câmpul acesta mai devreme, toate aceste fructe prețioase ar fi putut fi salvate. Dar acum este prea târziu»” (*Slujitorii Evangheliei*, ed. 1892, pag. 328, 329). Prietenii ei au făcut greșeala de a trece cu

vederea fructele coapte, făcând ca acestea să fie pierdute pentru totdeauna.

Noi ar trebui să ne luăm un timp special, un timp de calitate, pentru cei care sunt copti pentru adevăr. Și cei care sunt încă verzi sau aproape copti pot să beneficieze de atenția noastră, dar aceasta trebuie să fie acordată proporțional cu nivelul lor de interes. Dacă ne petrecem cea mai mare parte a timpului cu fructele verzi, vom descoperi că „fructele coapte” au trecut dincolo de punctul în care aveau un interes maxim.

Unii oameni sunt copti pentru studierea adevărilor zilelor din urmă. Alții mai sunt încă puțin verzi, dar și ei sunt aproape copti. Apoi sunt cei care nici măcar nu au înflorit. Cum îi putem identifica pe cei care sunt copti pentru studiile biblice? Iată câteva caracteristici ale celor care sunt „fructe coapte”:

- Manifestă o dorință sinceră de a căuta și descoperi adevărul Bibliei.
- Acceptă studiile biblice și completează răspunsurile la întrebări.
- Sunt singuri, nefericiți și nemulțumiți de viața lor.
- Vin sau participă la biserica ta regulat.
- Vorbesc favorabil despre biserica ta și despre activitatea ei.
- Acceptă doctrinele majore și iau decizii pozitive.
- Dau semne de convingere.
- Sunt nemulțumiți de propria biserică.
- Nu aparțin niciunei biserici sau au abandonat credința pe care au avut-o.
- Pe măsură ce au aflat adevărul, au făcut schimbări în stilul lor de viață.
- Demonstrează dorința de a împărtăși cu alții ceea ce au învățat.
- Sunt copii dependenți de părinții lor, care manifestă semne de convertire și care vor urma deciziile pozitive ale părinților lor.

În general, oamenii care sunt fructe verzi refuză studiile biblice sau nu le completează, nu acceptă învățăturile clare ale Scripturii,

indiferent de metoda încercată, și sunt profund implicați și categoric dedicați bisericii de care aparțin, vorbind întotdeauna defavorabil despre biserica ta și despre doctrinele ei, fiind prietenoși, dar fără să își ia vreun angajament. Doar pentru că cineva a fost etichetat ca „fruct verde” nu înseamnă că nu trebuie să lucrăm pentru el. Cu toate acestea, noi trebuie să alocăm mai mult din timpul și din energia noastră pentru oamenii care sunt „fructe coapte”. Dacă îți programezi timpul în funcție de aceste considerente, vor fi câștigate mai multe suflete.

Cum să-ți aduci prietenii la biserică

Tim a participat în câteva seri la întâlnirile de evanghelizare ținute în orașul nostru. Serviciul l-a împiedicat să vină la toate întâlnirile, dar am reușit să programez cu el studii biblice după ce evanghelistul și-a încheiat seria de prelegeri și a plecat din oraș. Tim era un cercetător avid al Bibliei și în curând am devenit buni prieteni. Cu toate acestea, când era vorba de păzirea Sabatului, de-abia își târa picioarele. În fiecare săptămână, găsea altceva care să-l țină ocupat și să-l împiedice să vină în Casa lui Dumnezeu. Cel mai adesea era vorba despre cursele de automobile. Știam că Tim era convins de-acum că Sabatul era sâmbăta și că noi trebuie să-l păzim. Problema lui era că nu făcuse din aceasta o prioritate de vârf pentru el.

După unul dintre studii, l-am întrebat:

– Tim, care este scopul tău suprem în viață?

S-a gândit o clipă și apoi mi-a răspuns sincer:

– Să trăiesc întru totul pentru Dumnezeu și să-L las să-Și împlinească planul Său în viața mea.

I-am apreciat răspunsul și apoi i-am lansat o provocare.

– Tim, dacă acesta este scopul tău, ținta pe care o ai în viață, cum plănuiești să îl atingi când tu calci o poruncă a Bibliei despre care știi că este adevărată?

Tim s-a uitat la mine încurcat și m-a întrebat la ce mă refeream.

- Tu calci Sabatul în fiecare săptămână, mergând la cursele de mașini, în loc să mergi la biserică, i-am spus eu, încercând să nu par prea aspru.

Am continuat:

- Știi că Îl iubești pe Dumnezeu și că vrei să-L urmezi, dar cum vrei să-ți atingi adevăratul potențial, neglijând în continuare să faci ce ți-a arătat Domnul?

Mi-am dat seama din privirea lui că apelul meu îi atinsese inima.

- Ai dreptate, mi-a mărturisit el. Sabatul următor voi fi la biserică.

Nu la mult timp după aceasta, Tim a devenit membru al bisericii noastre. Abordarea mea a fost destul de directă, dar mi-am permis să mă aventurez să fie astfel, pentru că îmi câștigasem acest drept ca prieten al lui. Aceasta înseamnă să câștigi încrederea oamenilor, astfel încât să fie convinși că le vrei binele în sensul cel mai înalt.

Mulți oameni participă la studii biblice, dar cum îi încurajezi să vină la biserică sau la o serie de întâlniri de evanghelizare? Cu toate că nu există o metodă cu totul sigură, există câteva principii care te pot ajuta să ai succes.

Foarte mult depinde de calitatea interesului. Dacă cineva este doar un căutător ocazional, nehotărât, atunci este mai greu să înceapă să trăiască lumina descoperită. Pe de altă parte, cineva care a pornit hotărât pe calea adevărului, nu poate să dea înapoi. Indiferent de gradul de angajament, toți trebuie să fie încurajați să Îl urmeze pe Dumnezeu.

Este esențial ca, la încheierea fiecărui studiu, să faci apel pentru decizia de a-L urma pe Hristos. Nu aștepta până la încheierea întregii serii de studii. Învață să ceri o decizie încă de la primele ocazii. Să-L acceptăm pe Isus ca Mântuitor înseamnă să-I acceptăm moartea și viața fără de păcat în favoarea noastră, ca preț pentru a ne mântui de moartea care este plata păcatului nostru. De asemenea, suntem chemați să-L onorăm ca Domn. Aceasta înseamnă să-I îngăduim să fie Stăpânul și Conducătorul vieții noastre, în fiecare dintre aspectele ei. Noi nu suntem ai noștri. Am fost cumpărați cu sângele lui Isus. Dacă Îl primim ca Domn, vom urma ascultători călăuzirea Sa.

Punctul care urmează este foarte util pentru a-i determina pe oameni să participe la întâlniri evanghelistice. Dumnezeu mi-a binecuvântat lucrarea aducându-i pe majoritatea celor cu care am parcurs studii biblice la seminare menite să-i conducă să ia decizii pentru El. Secretul acestui succes stă în modul în care îi încurajez să participe. Dacă mă pregătesc pentru un seminar, atunci voi începe cu un șir mai lung de studii, cu nouă până la douăsprezece săptămâni înainte de seara de început. Poți face acest lucru, indiferent că lucrezi singur sau împreună cu o echipă. Pune-ți ca țintă cel puțin treizeci de studii sau chiar mai multe.

În studiile preliminare, caut să ating trei obiective. În primul rând, caut să dezvolt o relație de prietenie și să le câștig încrederea. Pe prieteni este ușor să-i inviți să participe. Ei știu că nu încerci să-i înșeli pentru a-i atrage cine știe unde și că, dacă nu se vor simți bine la întâlnirile de evanghelizare și vor renunța să participe, vei continua totuși să fii prietenul lor.

Cel de-al doilea obiectiv este să-i conduc pe cursanți la Hristos. Dacă îi pot învăța cum să se încreadă în Isus și să Îl asculte, atunci este foarte probabil că vor accepta și adevărurile prezentate în cadrul seminarului.

Cel de-al treilea obiectiv este să așezăm o bază pentru adevărurile mai dificil de acceptat, pe care le vor afla. Pentru aceasta, foarte importantă este ordinea subiectelor. Trebuie să eviți cu orice preț să intri în aceste adevăruri înainte de întâlnirea programată. Obiectivul tău nu este atât de mult să-i convingi pe cursanți de adevăr, cât să-i determini să vină la prezentarea publică. Abordând în lecțiile preliminare toate subiectele de bază necesare înțelegerii Sabatului, dar fără să intrăm în acest subiect efectiv, noi îi pregătim să accepte acest nou adevăr. Atunci când cel cu care ai parcurs studiile biblice îl va auzi pe evanghelist prezentând Sabatul în a doua săptămână a seriei de evanghelizare, terenul va fi deja pregătit de două ori – o dată de tine și a doua oară de evanghelist. Astfel, cursanții vor fi pregătiți într-un mod special.

De-a lungul anilor, am văzut instructori de Biblie prezentând zeci de studii, dar foarte puțini dintre ei reușind să-i aducă pe cursanții

lor la întâlniri de evanghelizare. Există două lucruri care îi vor încuraja să treacă de la tine la evanghelist.

Mai întâi, anunță-i din timp pe cursanți în legătură cu seminarul care urmează să se țină. Pune-ți ca țintă să faci lucrul acesta chiar de la al doilea studiu, dacă nu înainte. Prezintă întotdeauna lecțiile ca fiind „o introducere la seminarul public”. (Nu spune niciodată „serie de evanghelizare” și nici nu te referi la vorbitor ca fiind „evanghelist”. El este „vorbitorul” sau „lectorul”, iar seria de prezentări publice este un „seminar public de Biblie”. Pentru cei mai mulți oameni, termenul „evanghelizare” are conotații negative.) Eu fac întotdeauna lucrul acesta fie în timp ce fac sondajul pentru înscrieri, fie de la al doilea studiu biblic. Iată un exemplu în legătură cu modul în care să anunți un seminar public atunci când predai studii biblice. Este bine ca aceasta să aibă loc mai târziu în decursul prezentării, după ce persoana cu care discuți a stabilit deja să studieze Biblia împreună cu tine.

Doamnă Jones, studiile acestea sunt niște lecții introductive la seminarul de profeție biblică și sunt oferite pentru un timp limitat. Știu că vă vor fi de folos. Dați-mi voie să vă vorbesc despre un seminar care urmează să fie ținut în oraș. Peste câteva săptămâni, un pastor creștin care ține prelegeri de educație biblică pentru adulți va susține un seminar de profeție chiar aici, în orașul nostru. Eu m-am oferit voluntar să le prezint celor interesați aceste lecții introductive, ca pregătire pentru acest eveniment. Vor participa oameni din diferite biserici și chiar persoane care nu aparțin niciunei biserici. Cursanții mei, care parcurg împreună cu mine aceste lecții introductive, vor descoperi că, într-adevăr, înțeleg Biblia mai bine decât oricând înainte. Poate sunteți interesată să aflați că metoda aceasta de studiu a fost și este folosită cu succes în întreaga lume, iar în acest oraș, este folosită pentru prima dată de voluntari ca mine.

Desigur, tu poți folosi alte cuvinte, care să se potrivească stilului și personalității tale. Doar să ai grijă să subliniezi avantajele pe care le oferă „lecțiile introductive” și „seminarul public”. Un motiv pentru a face lucrul acesta atunci când faci sondajul pentru studii biblice este acela că persoanele care se înscriu pentru studii sunt,

foarte probabil, interesate și să participe la seminar. Lucrul acesta conduce la un procent mai ridicat atunci când se realizează transferul către seminarul public.

Dacă te îngrijorează faptul că menționarea seminarului încă de la sondajul inițial ar putea pune în pericol programarea unui studiu care să trezească interesul, atunci așteaptă până la primul sau al doilea studiu, când deja ai stabilit o relație cu acea persoană. În acest caz, vei spune: *Apropo! Ți-am spus despre seminarul de Biblie, care se va ține la noi în oraș? (Îți va răspunde că nu i-ai spus.) Va avea loc un seminar public de Biblie, la care vor participa oameni de diferite convingeri religioase. Studiile pe care le parcurgem noi împreună sunt menite să asigure o bază de cunoștințe de profetie biblică (sau „de cunoștințe biblice”, dacă nu este un set de profetie biblică), astfel încât să poți înțelege mai bine seminarul public. Eu sunt voluntar în proiectul acesta și nu pot face acest lucru decât pentru o perioadă limitată. Cursurile publice vor merge mai în profunzime și mai în detaliu, deoarece vorbitorul va aborda profetii relevante pentru timpul nostru. Dacă îți plac aceste studii, probabil că vei fi interesat și de seminar.*

Fii atent ca, prima dată când menționezi seminarul public, să o faci doar în treacăt, fără să insiști. Nu trebuie să-l convingi de nimic anume pe cel din fața ta. Spune-o pe un ton relaxat, doar amintind în treacăt și incluzând afirmația: *Probabil că vei fi interesat și de seminar.* În studiile următoare, după ce s-a stabilit o relație de încredere, poți să devii puțin mai hotărât și să subliniezi: *Cu siguranță vei fi interesat de acest seminar sau Te descurci foarte bine cu lecțiile acestea și știu că seminarul ți se va părea o mare binecuvântare.* Caută mereu ocazii potrivite pentru a menționa începerea seminarului public, pe parcursul celor nouă sau mai multe săptămâni premergătoare acestuia.

Cu patru săptămâni înainte de începerea seriei de prelegeri, încurajează-i pe cursanți să-și treacă în agendă datele primelor cinci seri. (Evită să le spui că acestea vor dura mai multe săptămâni. Dacă li se va părea că durează prea mult, s-ar putea să-și piardă interesul.) Atunci când te întreabă unde se va ține seminarul, spu-

ne-le că te vei interesa și le vei comunica toate informațiile, dar că ceea ce *știi* este data când începe. Dacă folosești o pre-înscrisoare pentru rezervare de locuri (ceea ce este întotdeauna recomandat), întreabă-i dacă ar dori un bilet. Înscrie-i din timp pentru locuri rezervate (dacă e cazul) și pentru a primi materialele.

Cu trei săptămâni înainte de întâlniri, spune-le: *De-abia aștept să începă seminarul public, dar nu vreau să merg singur. Vrei să mergem împreună și să stăm pe locuri alăturate?* Cu două săptămâni înainte, oferă-i fiecărui cursant o invitație scrisă, un pliant de publicitate sau o copie a afișului seminarului. Spune-i că acesta este seminarul despre care i-ai vorbit în repetate rânduri. Manifestă entuziasm și încredere cu privire la faptul că va participa. Amintește-i din nou că vrei să mergeți împreună și să stați unul lângă celălalt. Dacă are nevoie de un mijloc de transport, aranjează să poată merge cu tine. Încurajează-i și pe ceilalți membri ai familiei acestuia să participe și rezervă locuri și pentru ei.

Continuă să faci referire la prelegerile anunțate ca fiind un seminar public. Trimite reclama și invitația scrisă prin poștă. În săptămâna dinaintea începerii întâlnirilor, adu-i o nouă invitație scrisă. Întreabă dacă a primit-o pe cea trimisă prin poștă. Asigură-te că veți avea locuri alăturate.

Îngrijește-te întotdeauna să clădești reputația vorbitorului. Asigură-i pe cei pe care i-ai invitat că le va plăcea stilul său de prezentare și că de-abia aștepti să îi prezinți acestuia. *I-am vorbit lectorului despre prietenii mei, cu care parcurg lecțiile introductive, și de-abia aștept să-l cunoașteți.* Dacă nu este o insistență prea supărătoare, sună-i pe cei pe care i-ai invitat și cu o zi înainte de întâlnire, și în ziua respectivă, ca să puneți la punct detaliile în legătură cu transportul până la sala unde se va ține seminarul și să le amintești că ai rezervat locuri. Cu ocazia acestei ultime convorbiri telefonice, puteți stabili și unde să vă întâlniți pentru a ajunge acolo.

Nu trebuie să pierzi din vedere nici cea de-a doua parte a ecuației – transferul cursanților tăi către lectorul care ține seminarul public. Fără îndoială că ai auzit vechea zicală: „Poți să duci un cal la apă, dar nu poți și să-l determini să bea”. Dar ai auzit vreodată și ver-

siunea optimistului? Acesta adaugă: „Nu poți să-l obligi să bea, dar poți să-i pui sare în ovăzul pe care îl mănâncă”. Tu poți să prezinți studii biblice și să-i *încurajezi* pe oameni să participe la seminar, dar nu poți să-i determini să participe. Cu toate acestea, poți să-i determini să le fie sete de aceste întâlniri. Cu puțină pricepere, poți să le stârnești curiozitatea și să le trezești o dorință nestăvilită de a participa.

Cum pui sare în ovăz? Este ușor. Găsește în cadrul fiecărui studiu o ocazie potrivită pentru a face referire la seminar ca o sursă de mai multe informații decât poți tu oferi. Atunci când studiezi punctul culminant al capitolului 2 din Daniel, legat de A Doua Venire, poți să adaugi sare în ovăz, spunând: *Margie, ai auzit de răpire, nu-i așa? Tocmai lucrul acesta îl descrie Biblia aici, prin Piatra care lovește picioarele chipului. Nu avem timp să intrăm în amănunte acum, în studiul nostru, dar îți amintești că ți-am vorbit despre acel seminar? Vorbitorul va explica și ce spune Biblia cu privire la răpire. Foarte mulți oameni se întrebă dacă aceasta va avea loc înainte sau după timpul de strâmtorare. Lectorul seminarului va prezenta exact ceea ce spune Biblia. Nu trebuie să lipsești!*

Într-un studiu despre Daniel 3, poți să compari experiența celor trei tineri evrei cu cea a oamenilor care vor trăi în timpul sfârșitului, așa cum este ea descrisă în Apocalipsa 13. Îți iei solnița și presari sarea în studiul tău: *Nu avem timp în aceste lecții introductive să studiem cine este fiara antihrist sau care este semnul ei, dar lectorul seminarului va ține câteva prezentări cu aceste subiecte. Va lua tot ceea ce spune Biblia despre fiară și va face o diagramă pe un ecran mare, împreună cu imaginile fiarelor din Daniel și Apocalipsa. Cu siguranță ți se va părea interesant când vei vedea cât de clar explică.*

În fiecare studiu este ceva care poate să pună sare în ovăz. Cu cât faci mai multe referiri la ceea ce va prezenta evangelistul, cu atât nerăbdarea oamenilor de a participa va crește. În curând vor fi și ei prinși de entuziasmul tău și nu se vor îndura să lipsească nici măcar o seară. Fă în așa fel încât cursanții tăi să fie însetați și să dorească după aceste întâlniri, așa cum dorește un om pierdut în deșert după

un izvor de apă proaspătă. Dacă reușești să faci acest lucru, atunci nimic nu-i va împiedica să participe la întâlniri.

O mare parte din lucrarea mea de predare de studii biblice a fost realizată în legătură cu prezentarea de seminare publice. Am descoperit că metoda aceasta este foarte eficientă pentru a-i convinge pe oameni să participe și acest lucru îl vei descoperi și tu, dacă o vei aplica și dacă te vei ruga pentru ca ea să funcționeze. Dacă nu-i conduci pe cursanți către un seminar, atunci va fi responsabilitatea ta să-i înveți adevărurile dificile și să-i încurajezi să asculte de Dumnezeu. A-i aduce la biserică este primul pas către botez. După ce cursantul a aflat despre Sabat, așteaptă câteva săptămâni până când acest nou adevăr va fi asimilat și va dezvolta convingerea. Apoi, invită-l la biserică.

Vei avea mai multe șanse de reușită dacă îi vei invita pe cei cu care studiezi la un program special al bisericii. Nu uita că invitația pe care le-o faci nu este de a deveni membri ai bisericii și nici măcar de a-și lua un angajament pe termen lung că vor păzi Sabatul. Este, pentru ei, doar o ocazie de a vedea cum este la biserică.

Programele speciale la care oamenii vor fi încântați să participe sunt programele muzicale, prelegerile ținute de un invitat special sau un studiu biblic deosebit, care este condus astfel încât să fie ușor de înțeles și de către cei care nu sunt membri ai bisericii. Fii atent la toate aceste opțiuni. Trebuie să te asiguri că cei implicați în desfășurarea programului știu cum trebuie să se poarte cu vizitatorii. Uneori, membrii noștri au trăit atât de mult izolați în coconul lor creștin, încât nici măcar nu realizează cum se vede din afară atitudinea lor. Există o mulțime de experiențe nefericite, în care vizitatorii au fost descurajați să mai vină vreodată tocmai de cineva care nu a ținut seama de faptul că sunt de față și vizitatori.

Într-un Sabat, soția mea și-a adus la biserică patru colege de serviciu, care pășeau pentru prima dată în biserică noastră. Sheryl programase să cânte la flaut la punctul muzical de la începutul programului și invitase o colegă să cânte cu ea în duet. Repetaseră câteva săptămâni la spitalul unde lucrau. Alte câteva asistente medicale hotărâseră să vină la biserică în mod special ca să le as-

culte cântând. Din nefericire, chiar în Sabatul acela pastorul nostru a hotărât să prezinte, drept predică, un fel de ghiveci de legume. A amestecat în ea toate lucrurile care ne diferențiază pe noi, ca biserică, de celelalte biserici. Am auzit puțin despre vegetarianism, câteva avertizări împotriva dansului și a filmelor, reproșuri cu privire la bijuterii, critici împotriva celor care caută să impună păzirea duminicii și semnul fiarei și foarte puțin din ceea ce ar fi fost potrivit să asculte o persoană care participa pentru prima dată la un serviciu divin în biserica noastră. Lui Sherilyn și mie ne venea să ne ascundem sub scaune. Invitatele noastre au părăsit biserica întrebându-se cum putea o persoană atât de drăguță ca soția mea să aparțină unei biserici atât de ciudate.

Sunt convins că mulți dintre membrii noștri nu-și invită prietenii sau rudele la biserică din cauza unor situații similare. O doamnă mi-a spus că a adus-o pe sora ei la biserică pentru prima dată. Au venit puțin mai devreme, înainte să înceapă Școala de Sabat, și, în timp ce așteptau să vină instructorul la grupă, unul dintre sfinții noștri drăguți și amabili s-a gândit să profite de situație să pună lucrurile la punct. Uitându-se la această vizitatoare, ne-membră a bisericii, care purta bijuterii, el i-a sugerat: *În timp ce așteptăm să vină instructorul, nu ați vrea să discutăm despre motivul pentru care creștinii adevărați nu poartă bijuterii?* Doamna aceasta s-a simțit jignită și umilită și a jurat că nu va mai invita niciodată pe cineva la biserică. Omul acela a fost, în acea dimineață, unealta ascultătoare a Diavolului.

Am anunțat odată în biserica mea un serviciu divin unic, plănuit în întregime avându-i în atenție pe oaspeții noștri. Nimeni nu trebuia să spună sau să facă ceva care i-ar fi putut deranja pe ceilalți sau i-ar fi putut face să se simtă stânjeniți dacă ar fi ales să aducă un invitat cu ei la biserică în Sabatul acela. Anunțurile aveau să fie pozitive și fără muștrări. Punctele muzicale din program aveau să fie interpretate de oameni cu adevărat inspirați. Iar predica avea să fie una evanghelică. Când a sosit ziua promisă, prezența în sală crescuse cu șaiszeci și două de procente. Am întâlnit chiar un musafir care venise fiind invitat de o membră a bisericii care nu

era prea dedicată și nici prea activă în biserică. Atunci când l-am întrebat unde era această soră, vizitatorul mi-a răspuns: „O, ea nu a putut să vină, pentru că avea treabă astăzi. Dar eu n-am vrut cu niciun chip să pierd ocazia aceasta”. Chiar și membrii noștri cei mai neimplicați vor să fie mândri de biserica lor. Am fost absolut uimiți când am văzut că cinci persoane s-au înscris în ziua aceea pentru studii biblice și, în cele din urmă, s-au și botezat. Biserica noastră s-a înflăcărat! (Aș vrea ca fiecare biserică să stabilească cel puțin o dată pe trimestru un astfel de „Sabat destinat vizitatorilor”. Cred că am fi martori la un mare flux de oameni care vin în biserică. Nu vreți să încercați și apoi să-mi dați de știre cum a mers?)

Înainte de a-ți invita prietenul la biserică, trebuie să-l suni pe pastor și să-i spui despre planul tău. Întreabă-l dacă un anumit Sabat ar fi mai potrivit decât celelalte pentru a aduce un vizitator. Nu te sfii să-l întrebi despre ce va fi predica. Nu ai la dispoziție decât o singură ocazie pentru a crea prima impresie. Nu lăsa lucrurile la voia întâmplării. Și el vrea la fel de mult ca tine ca totul să fie cât se poate de bine. Cu siguranță că niciunul dintre voi nu doriți ca prima predică pe care o ascultă prietenul tău să fie una cu o temă care stârnește controverse. Nu fi asemenea familiei care și-a invitat prietenii catolici la biserică într-un Sabat dedicat libertății religioase. Predica a fost o avertizare cu privire la ascensiunea secretă a papalității în arena politică. Era un lucru cât se poate de adevărat, dar spus într-un moment cu totul nepotrivit pentru prima impresie a unui catolic despre noi. După aceea, pastorului i-a părut teribil de rău că nu știuse că aceste persoane prețioase erau de față.

Este foarte eficient să-ți inviți cursanții la biserică atunci când tu ești programat să ții un punct muzical special, să predici sau să conduci o grupă a Școlii de Sabat. Nu mai este nevoie să spun că trebuie să ai talent și pregătire pentru domeniul în care vei activa. Dacă și tu cânti la fel de prost ca mine și încerci să faci impresie la punctul muzical al serviciului divin, atunci cu siguranță că îi vei descuraja pe invitați să mai vină vreodată. În cazul meu, cursanții s-ar simți stânjeniți să mai stea lângă mine pentru restul programului. Dar presupunând că ai talent și pregătire în ceea ce alegi să faci, invitații

tăi vor fi încântați să-ți ofere suport moral prin prezența lor. Le poți spune: *Ar însemna mult pentru mine, dacă ai fi acolo. Poți veni?* La fel de eficientă este o invitație de felul acesta și în cazul în care ai copii care vor participa în cadrul programului și cursanții tăi îi cunosc deja.

Nu-i supraîncărca pe oaspeții tăi din primul lor Sabat la biserică. Pentru unii oameni, o zi plină, în care au participat la Școala de Sabat, la serviciul divin și la masa de părtășie de după poate să însemne mai multă „religie” decât pot să suporte. Lasă-te condus de Duhul lui Dumnezeu, însă este mai bine să lași ca o persoană să dorească mai mult din ceea ce a primit, decât să plece cu o „indigestie spirituală”.

Pentru a avea un program continuu, care să-i atragă pe vizitatori, poți să începi o grupă de studiu biblic în timpul Școlii de Sabat. Programeaz-o pentru un timp limitat, de șase până la opt săptămâni. Abordează subiecte de interes pentru cei nou-veniți. Profeția biblică este întotdeauna o variantă bună. După câteva săptămâni, stârnește-le interesul de a rămâne la biserică invitându-i la un program special. Odată făcut acest pas, poți pregăti un alt program special atunci când sunt mai mulți vizitatori pe care să-i inviți.

Nu este greu să-i aduci pe cursanți la biserică. Îmbinând principiile unei mărturii care cucerește cu ideile din acest capitol, vei trăi bucuria de a-ți vedea prietenii intrând pe ușa sălii de închinare.

Depășirea obstacolelor ridicate în calea luării unei decizii

Ella și James au participat cu conștiinciozitate la toate întâlnirile de evanghelizare pe care le-am susținut. Au acceptat cu entuziasm fiecare doctrină și și-au manifestat dorința de a fi botezați și de a deveni membri ai bisericii noastre. Dar, pe neașteptate, la sfârșitul seriei de prezentări, ei s-au răzgândit brusc, după ce, în timpul Școlii de Sabat, Ella a aflat ce spune Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la bijuterii. A fost atât de furioasă, încât am avut impresia că mai avea puțin și începea să scoată flăcări pe urechi.

Ella a lipsit de la prezentarea din seara aceea și a stat trează toată noaptea, până a doua zi dimineața, studiind toate textele biblice care vorbeau despre bijuterii și podoabe. Am stabilit cu James să-i vizitez duminică dimineață. Când am ajuns acasă la ei, Ella încă fumea. M-a întâmpinat cu o față posomorâtă și înarmată cu caietul de notițe pe care erau trecute toate observațiile și concluziile studiului ei din timpul nopții.

Am parcurs împreună câteva dintre întrebările ei, până când am fost inspirat să schimb subiectul. Cu blândețe, i-am sugerat:

– Ella hai să lăsăm puțin deoparte discuția noastră despre bijuterii. Ai mai aflat și altceva cu privire la care ai întrebări sau cu care nu ești de acord?

Când mi-a spus că era de acord cu tot, în afară de acest subiect, i-am propus:

- Ella, tu mi-ai spus că vrei să fii botezată și să faci parte din biserica rămășiței lui Dumnezeu. Hai să recapitulăm principalele învățături ale Bibliei, pe care pune accentul biserica noastră, și să te pregătești pentru botez.

Am început să le pun celor doi întrebările recapitulative în legătură cu punctele de doctrină, știind că primele cinci dintre acestea se refereau la convertire. Dacă erau de acord cu acel punct de credință, Ella și James trebuiau să răspundă afirmativ după fiecare întrebare. Când am citit declarația: *I-am predat lui Isus fiecare latură a vieții mele, ca să umblu în toate căile Lui, pe care mi le-a descoperit deja sau pe care mi le va descoperi*, James a răspuns hotărât cu un „Da”, în timp ce Ella a rămas tăcută. Coborându-și privirea, a dat încet din cap și, în cele din urmă, a șoptit: „Nu”.

I-am mulțumit Eliei că fusese atât de sinceră și apoi am întrebat-o dacă voia să-și predea atunci viața și să primească pacea lui Dumnezeu. Plină de recunoștință, ea a spus că își dorea această experiență din toată inima. În următoarele câteva minute, le-am explicat pe scurt Evanghelia și apoi am îngenuncheat cu toții în rugăciune. A fost un moment foarte emoționant, în prezența Duhului Sfânt. Toți aveam lacrimi în ochi. După rugăciune, Ella s-a ridicat de pe genunchi și și-a dus mâinile la urechi, pentru a-și scoate cerceii. Nereușind să îi desfacă, s-a întors spre James și i-a spus:

- Te rog, ajută-mă să-i scot. Nu-i mai vreau.

Asigură-te că i-ai adus pe oameni la Hristos, înainte de a le prezenta adevărurile mai greu de primit. Odată ce L-au acceptat pe Isus, vor fi mai pregătiți să asculte de El. „Subiectul dragostei lui Hristos trebuie să facă parte din fiecare predică, pentru a doborî barierele prejudecăților și ale nepocăinței. Spuneți-le oamenilor cât de mult îi iubește Domnul Isus și care sunt dovezile pe care le-a oferit El cu privire la dragostea Sa. Ce dragoste poate să o egaleze pe aceea pe care a manifestat-o Dumnezeu față de om, prin moartea lui Hristos pe cruce? Dacă inima este plină de dragostea lui Isus, aceasta poate să le fie prezentată oamenilor și le va mișca inima.” (*Evanghelizare*, pag. 285)

Unii vor spune: *De ce se face atâta caz de problema bijuteriilor? Este un lucru de prea mică importanță.* La prima vedere, problema

Ellei părea să fie aceea a bijuteriilor. Dar acesta era doar un simptom. Mai importantă decât acesta era convertirea lăuntrică a inimii. Dacă aș fi trecut peste această învățătură, ignorând-o, Ella ar fi pierdut ocazia de a-și preda întreaga viață lui Isus și de a-L descoperi pe El ca Prinț al păcii.

Trebuie să recunoaștem că, întotdeauna, convertirea vine împreună cu un test. Cuvântul „convertire” înseamnă, literal, o schimbare completă, radicală, o supunere totală. Dacă îndulcim și lărgim calea către Dumnezeu îndepărtând de pe ea toate testele, vom vedea cum oamenii adoptă doar o formă de religie, fără să experimenteze adevărata putere transformatoare a Duhului Sfânt.

Lucrul acesta poate fi adevărat în special în ceea ce privește problema îmbrăcămintei. „Idolatria îmbrăcămintei este o boală morală. Ea nu trebuie să fie adusă în viața cea nouă. În cele mai multe cazuri, supunerea față de cerințele Evangheliei va cere o hotărâtă schimbare în îmbrăcămintă.” (*Mărturii pentru biserică*, vol. 6, pag. 96)

Este important să-i învățăm pe oameni ce spune Biblia despre îmbrăcămintă, despre dietă sau despre celelalte aspecte ale stilului de viață, dar toate acestea trebuie să fie prezentate avându-L în centru pe Hristos. „Ei spun: «Tu nu te îmbraci așa cum ar trebui.» Aceste persoane încearcă să se lege de podoabe sau de orice li se pare ofensator, dar nu se străduiesc să îndrepte gândurile oamenilor asupra adevărului. Cei care încearcă să-i corecteze pe alții ar trebui să prezinte lucrurile atrăgătoare ale lui Isus. Să vorbească despre dragostea și despre mila Sa, să prezinte exemplul Său și jertfa Sa, să manifeste spiritul Său, iar dacă vor proceda așa, nu va fi necesar să abordeze deloc subiectul îmbrăcămintei. Nu este nevoie să faceți din subiectul îmbrăcămintei aspectul principal al religiei voastre. Aveți subiecte mai pline de însemnătate despre care să vorbiți. Vorbiți despre Domnul Hristos, iar după ce inima este convertită, tot ce nu este în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu va cădea. Este o trudă zadarnică să smulgi frunzele dintr-un copac verde. Frunzele vor apărea din nou. Toporul trebuie să fie înfipt la rădăcina copacului, iar atunci frunzele vor cădea și nu vor mai apărea niciodată.” (*Evanghelizare*, pag. 272)

Semnale ale deciziei

I-am făcut o vizită unei doamne care părea că se îndepărtează de la adevărul pe care îl aflate la seminarul meu. În timpul vizitei mele, Victoria mi-a mărturisit teama pe care o avea că soțul ei se va ține de cuvânt și o va părăsi, dacă se va boteza. După ce mi-am exprimat înțelegerea și compasiunea, am citit împreună cuvintele din Matei 10,34-39.

„Să nu credeți că am venit s-aduc pacea pe pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabia. Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mamă-sa și pe noră de soacră-sa. Și omul va avea de vrăjmași chiar pe cei din casa lui. Cine iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine. Cine nu-și ia crucea lui și nu vine după Mine, nu este vrednic de Mine. Cine își va păstra viața o va pierde și cine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga.”

Ridicând Biblia în fața Victoriei, am spus cu toată sinceritatea: „Nu știm ce va face soțul tău până la urmă. Dacă relația voastră de căsătorie este în impas, Isus este singurul răspuns. Eu pot să îți promit un lucru, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu pe care îl țin în mână: Dacă te încrezi în Dumnezeu și faci ceea ce știi că este bine, Dumnezeu va avea grijă de tine. Îți promit că, dacă vei fi credincioasă, peste un an vei privi în urmă și vei spune: «Dumnezeu a fost credincios cu mine». Eu nu pot să iau o decizie în locul tău, dar tu poți hotărî. Poți să te încrezi în Dumnezeu și să Îl ascuți. Victoria, de acum într-un an, vei putea să simți bucuria de a ști că El

a fost bun cu tine, pentru că ai avut credință. Vei face acest lucru? Te vei încrede în Isus?”

În ciuda amenințărilor soțului ei, Victoria s-a botezat. Un an mai târziu, s-a întâmplat să merg să predic în acea biserică. Victoria era acolo și și-a mărturisit experiența în fața întregii comunități. În timp ce lacrimile i se prelingeau pe obraji și vocea îi tremura de emoție, ea a relatat discuția pe care o avuseserăm amândoi în seara aceea. Apoi a spus cum anul acela adusese împlinirea promisiunii mele. Inima soțului ei se schimbase și el venea acum la biserică, împreună cu ea.

Există un moment de aur, când oamenii sunt gata să acționeze. În acest moment trebuie să le ceri să ia o decizie. Am știut că momentul acesta sosise pentru Victoria atunci când mi-a spus că nu putea să se boteze din cauza soțului ei. În inima ei, ea luase deja decizia de a-L urma pe Isus. Rolul meu a fost acela de a o ajuta să găsească acea credință care să o elibereze de teamă. Care sunt semnele după care putem ști că oamenii sunt gata să se predea lui Hristos? Fii atent la declarații de felul celor care urmează, apoi îndeamnă-i pe oameni să-L urmeze pe Domnul:

- *Aș vrea ca soțul meu să fie mai mult de acord ca eu să devin adventistă.*
- *Mă întreb dacă nu cumva îmi voi pierde slujba dacă cer Sabatul liber.*
- *Am să vă dau niște bani, ca zecime, să îi duceți la biserică.*
- *Trebuie să renunț la... (fumat, bijuterii etc.)?*
- *Ce voi face sâmbătă toată ziua?*
- *Ce vor crede despre mine prietenii mei?*
- *Cum pot să fiu sigur că Domnul mă va primi?*
- *Câte studii biblice trebuie să parcurg ca să fiu pregătit?*
- *Cât durează pregătirea pentru botez?*
- *Nu sunt sigur că am o credință suficient de puternică.*

Emoțiile ne influențează deciziile. I-am văzut chiar și pe oamenii cei mai raționali cedând ispitei de a-și cumpăra o furgonetă

viu colorată sau o barcă de prost gust doar pentru sentimentul de satisfacție pe care sperau să li-l aducă noua jucărie. Creatorul nostru ne-a înzestrat cu emoții. El nu le ignoră și nici noi nu ar trebui să o facem. Ar trebui să prezentăm frumusețea lui Hristos cu un zâmbet irezistibil, să plângem atunci când vorbim despre prețul crucii și să ne bucurăm de speranța cerului. Apelurile adresate din inimă, care se concentrează asupra avantajelor pe care le vor avea cei care ascultă, au puterea de a-i încuraja pe oameni să-L aleagă pe Hristos. Dumnezeu va onora deciziile bazate pe un adevăr biblic solid, la care se adaugă o inimă topită de dragostea lui Dumnezeu.

„Noi trebuie să avem mai mult decât o credință intelectuală cu privire la adevăr. Mulți dintre iudei au fost convinși să Isus era Fiul lui Dumnezeu, dar au fost prea mândri și prea ambițioși ca să cedeze acestei convingeri. Ei au hotărât să se împotrivescă adevărului și și-au păstrat atitudinea aceasta. Ei nu au primit în inimă adevărul așa cum este el în Isus. Când adevărul este susținut doar de conștiință, în timp ce inima nu este mișcată și făcută să-l primească, atunci numai mintea este influențată. Totuși, când este primit în inimă, adevărul trece dincolo de conștiință, iar principiile lui curate iau sufletul în stăpânire. Duhul Sfânt îi descoperă minții frumusețea adevărului și pune adevărul în inimă, pentru ca puterea lui transformatoare să fie văzută în caracter.” (*Review and Herald*, 14 februarie 1899)

Textele doctrinare sunt potrivite pentru a convinge mintea. Dar noi trebuie să le îmbinăm pe acestea cu acele pasaje biblice care apelează la inimă, înclinând balanța către decizia corectă. Inițial, Victoria era convinsă de doctrină, dar încă nu era capabilă să se decidă în favoarea ei. Cu toate acestea, când am citit din Matei 10, Cuvântul a transformat-o. Oricine vrea să câștige suflete la Hristos trebuie să aibă o rezervă de texte pe care să le împărtășească, atunci când inimile caută direcția de urmat. Mai jos sunt prezentate câteva astfel de texte, pe care le poți scrie pe pagina albă a Bibliei tale, ca să le ai la îndemână.

În final, trebuie să-l ajuți pe cel cu care ai parcurs studiile biblice să stabilească o dată pentru botez. De exemplu: *Elizabeth, ai aflat*

câteva adevăruri prețioase ale Bibliei. Dumnezeu te-a binecuvântat, nu-i așa? Nu ai vrea să stabilești o dată pentru botez? Ce zici de începutul sau de sfârșitul lui octombrie?

Dacă mai există anumite lucruri care încă le stau în cale, stabilirea unei date pentru botez le va da motivația necesară pentru a le rezolva. Este o metodă bună să le oferi posibilitatea de a alege între două opțiuni pozitive: *Avem programate botezuri pe 1 și pe 22 octombrie. Care dată este mai potrivită pentru tine? Sau: Cine ai vrea să fie botezat mai întâi, tu sau soțul tău?* Nu vei obține decizii decât dacă le ceri. Așadar, caută semnale de avertizare, iar atunci când lumina se face verde, fă pasul!

Texte care să ajute la luarea deciziei, când oamenii au temeri sau ezitări

- *Pasul acesta mă va costa prea mult.* Luca 18,28-30; Matei 16,24-27
- *Nu pot să-mi părăsesc biserica.* Apocalipsa 18,4; Ioan 10,14-16. 27; 12,42.43; Matei 7,21-27
- *Îmi voi pierde slujba, dacă încep să păzesc Sabatul.* Matei 16,25.26; 1 Timotei 4,8; Psalmii 119,72
- *Nu pot să mă întrețin dacă păzesc Sabatul.* Matei 6,25.26.33; Psalmii 37,3.25; 34,10; Deuteronomul 30,19.20; Iov 23,10-12
- *Familia mea este împotriva.* Matei 10,34-37; Luca 14,25-27; Luca 12,49-53
- *Este ceva la care nu pot să renunț.* (Alcool, tutun, bijuterii etc.) Matei 6,24; 13,45.46; Luca 14,33; Matei 19,16-22
- *Îmi este teamă.* Isaia 41,10; Psalmii 119,57-60
- *Nu acum.* Proverbe 27,1; 2 Corinteni 6,2; Evrei 3,13; Isaia 55,6; Geneza 6,3; Fapte 22,16
- *Aștept să se hotărască și soțul (soția, prietenul) meu, ca să ne botezăm împreună.* Ezechiel 14,20; 18,20; Romani 14,12
- *Unele lucruri încă nu-mi sunt clare.* Ioan 12,35; Psalmii 119,105. 160; Ioan 13,6-8

- *Dumnezeu este dragoste. El mă va mântui oricum.* Ioan 14,15; 8,31.32; 1 Ioan 5,2.3
- *Nu cred că este nevoie să fac parte dintr-o biserică.* Fapte 2,47; 1 Corinteni 12,12.13; Efeseni 1,22.23
- *Sunt prea bătrân ca să-mi mai schimb modul de viață.* Matei 20,6.7; Geneza 6,3
- *Voi aștepta până când mă va convinge Duhul Sfânt.* Fapte 5,32; Ioan 16,13; Psalmii 119,142.

Și acum, la lucru!

Am încredere că ai beneficiat de pe urma citirii acestei cărți nu numai în ceea ce privește informațiile practice, ci și în ceea ce privește convingerea că a da mărturie în felul acesta este ceva ce poți face și tu. Poate simți că trebuie să citești de mai multe ori înainte de a fi pregătit să faci lucrare misionară sau să predai studii biblice. Însă te rog să nu faci astfel. Poți să consulți aceste pagini din când în când, ca să te ajute într-un anumit domeniu, dar, pentru a învăța cum să dai mărturie pentru credința ta, nu ai nevoie decât să sari în apă și să începi. Așa învățăm toți.

Când am început, și eu am crezut că avea să mă învețe cineva. Evanghelistul cu care lucram mi-a spus că Bob are să meargă cu mine să prezentăm studiile. Când am ajuns la prima ușă, i-am spus lui Bob:

– Mă bucur mult că ești aici ca să mă înveți, pentru că mă simt paralizat. Vreau să văd cum procedezi tu.

Cu o voce alarmată Bob a ripostat:

– Ai spus că eu te învăț?!? Eu am crezut că tu mă vei învăța pe mine.

Se părea că nici Bob nu știa mai mult decât mine ce trebuia să facem. Și iată-ne la ușă, cu oamenii gata să deschidă și să dea peste doi muți loviți de trăsnet, care se zgâiesc întrebători la ei. Eram aruncați în apă și nu aveam decât două opțiuni: ori să dăm din mâini, ca să ne ținem la suprafață, ori să ne înecăm. Când s-a deschis ușa, Bob a rămas fără cuvinte. Eu am mormăit câteva cuvinte, pe care timpul, îndurător, mi le-a șters din memorie, dar se pare că

au sunat destul de bine, cel puțin pentru Bob. La încheierea vizitei, când am ieșit din casă, mi-a zâmbit încurajator:

- Uau! Chiar te-ai descurcat foarte bine!

Cred că, în momentul acela, orice aș fi făcut ar fi fost calificat drept „foarte bine”. Este nostim cum, de atunci încolo, eu am ajuns să fiu cel care trebuia să li se adreseze oamenilor.

Lecțiile și instruirea sunt ceva minunat. Este bine să obții cât mai multe informații în legătură cu lucrarea misionară personală, dar vine un timp când nu vei mai reuși să înveți nimic decât dacă pornești, ajungi la fața locului și începi să lucrezi așa cum ești, cu vocea tremurândă, cu genunchii lovindu-ți-se unul de celălalt și cu inima bătându-ți cu putere. Pot să te asigur că Duhul Sfânt va fi lângă tine, ca să te ajute la fiecare pas, de-a lungul drumului. Mai bună decât asigurarea mea este această făgăduință inspirată. Am citat-o și mai devreme, în aceste pagini, dar hai să o citim din nou, de data aceasta cu mai multă atenție:

„Cel care, cu umilință, începe cu puține cunoștințe și spune și altora puținul pe care îl știe, în timp ce caută cu sârguință să cunoască mai mult, va constata că întreaga comoară a cerului îi stă la dispoziție. Cu cât va căuta să împartă mai multă lumină, cu atât mai multă lumină va primi el. Cu cât cineva cu dragoste pentru suflete va căuta să explice Cuvântul lui Dumnezeu și altora, cu atât mai clar va deveni Cuvântul pentru el. Cu cât ne vom folosi mai mult cunoștințele și ne vom exercita mai mult puterile, cu atât vom avea mai multă cunoștință și mai multă putere.” (*Parabolele Domnului Hristos*, pag. 354)

Ai „ceva cunoștințe”? Cu siguranță. Ai dobândit o parte dintre ele citind această carte, astfel că, în ochii lui Dumnezeu, te califici. (Îmi cer scuze că nu te-am avertizat dinainte că, citind această carte, devii responsabil într-un anumit sens.) Ești smerit? Probabil că da. Dacă nu, poate că ar trebui să mai citești câte ceva și să vezi cât de total dependenți de Dumnezeu suntem. Și acum urmează partea finală: Le spui și altora ce știi tu? Nu trebuie să știi mult. Nu uita că aceste „puține cunoștințe” reprezintă tot ce ai nevoie pentru a începe.

Vei căuta să „împarți lumină” și să „încerci să le explici și altora Cuvântul lui Dumnezeu”? La început, lumina pe care o vei împărți și încercările tale de a explica s-ar putea să nu fie prea încurajatoare. Dar, pe măsură ce vei încerca și vei căuta mai mult, vei vedea că promisiunea din aceste cuvinte se va împlini. Toată comoara de înțelepciune și de abilități a cerului se va deschide înțelegerii tale. Adevărurile Bibliei îți vor deveni mai clare decât oricând înainte. Vei auzi în inima ta cum Duhul lui Dumnezeu îți șoptește chiar cuvintele pe care trebuie să le rostiești. Vei dobândi un sentiment de încredere pe care nu ai crezut niciodată că ai putea să îl ai. Acestea și multe altele sunt ale tale! Dumnezeu Însuși a promis și va împlini. Tot ce trebuie să faci este să începi.

Nu-ți poți permite să faci mai puțin de atât. Ești dator față de tine. Vei descoperi că acea putere spirituală despre care ai știut întotdeauna că trebuie să fie acolo, chiar este undeva. Familia ta are nevoie ca tu să faci acest lucru. Exemplul tău îi va ajuta și pe ai tăi să se apropie de Dumnezeu mai mult. Oamenii pierduți în lumea aceasta speră că vei face acest lucru. Ei așteaptă cu răbdare pe cineva care cunoaște adevărul pe care ei tânjesc să îl afle. Și nu le pasă că tu nu ești un expert. Vor să știe doar ceea ce știi tu.

Și, lucrul cel mai important, Dumnezeu așteaptă ca tu să începi. El vrea să-ți vorbească așa cum nu a putut să o facă până acum, din cauza fotoliului comod în care îți trăiai religia. Vrea să-ți arate ce înseamnă să fii cu adevărat umplut de Duhul Sfânt. Așteaptă să ți-L descopere pe Hristos în toată frumusețea caracterului Său. Și mai sunt o mulțime de oameni pierduți, bărbați, femei și copii, pe care El îi iubește atât de mult și dorește să-i îmbrățișeze în ceruri. Dar, mai întâi, El are nevoie ca tu să-i conduci acolo.

Vei încerca? Vei face lucrul acesta pentru Isus? Mă rog să îl faci.

Tată din ceruri, știi că a da mărturie pentru Tine și a preda studii biblice este o lucrare care îi sperie pe mulți dintre copiii Tăi. Alții ar vrea să o facă, dar sunt prea ocupați sau nu știi de unde să înceapă. O, Doamne, mă rog pentru cel care citește aceste cuvinte chiar acum. Nu știi ce cale va folosi Diavolul pentru a-l împiedica să ajungă la cei pierduți. Dar știi că dorește să fie folosit de Tine. De aceea, Te rog să

îndepărtezi orice obstacol pe care l-ar ridica vrăjmașul, ca să-l împiedice să înceapă. Chiar în această săptămână, Doamne, Te rog să-i dai o experiență misionară. Ajută-l să simtă bucuria de a împărtăși cu altcineva dragostea Ta. Fă-l în stare să predea un studiu biblic uneia dintre oile Tale pierdute, care încearcă să găsească drumul către staulul Tău. Și, o, Doamne, mă rog pentru prietenul meu ca, într-o zi, foarte curând, când Tu te vei întoarce pe norii cerului, să stăm împreună la marea de cristal. Ajută-l să descopere că, atunci când își va înălța glasul să-Ți aducă laudă, va vedea fețele zâmbitoare ale oamenilor pe care i-a condus la Isus. Aceasta este rugăciunea mea, în numele minunat și plin de îndurare al Fiului Tău. Amin.

